

PROTOKOLI

1. PROTOKOLS

PAR VALSTU PARLAMENTU LOMU EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka tas, kā valstu parlamenti kontrolē savu valdību darbību saistībā ar Eiropas Savienības darbību, ir atkarīgs no katras dalībvalsts konstitucionālās iekārtas un prakses;

TIEKDAMIES rosināt valstu parlamentus pilnīgāk iesaistīties Eiropas Savienības darbībā un paplašināt to iespējas izteikt viedokli par Eiropas Savienības leģislatīvo aktu projektiem, kā arī par citiem jautājumiem, kuros tie varētu būt īpaši ieinteresēti,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam:

I SADAĻA

INFORMĀCIJA VALSTU PARLAMENTIEM

1. pants

Komisijas konsultatīvos dokumentus (zaļās grāmatas, baltās grāmatas un paziņojumus), kad tos publicē, Komisija tieši nosūta valstu parlamentiem. Arī ikgadējo likumdošanas programmu un jebkādu citu likumdošanas plānošanas vai politiskās stratēģijas dokumentus Komisija nosūta valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. pants

Leģislatīvo aktu projektus, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, nosūta valstu parlamentiem.

Šajā protokolā "leģislatīvā akta projekts" ir Komisijas priekšlikums, dalībvalstu grupas iniciatīva, Eiropas Parlamenta iniciatīva, Tiesas lūgums, Eiropas Centrālās bankas ieteikums un Eiropas Investīciju bankas lūgums, kas attiecas uz kāda leģislatīvā akta pieņemšanu.

Komisijas ierosinātos leģislatīvo aktu projektus Komisija tieši iesniedz valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

Eiropas Parlamenta ierosinātos leģislatīvo aktu projektus Eiropas Parlaments tieši iesniedz valstu parlamentiem.

Dalībvalstu grupas, Tiesas, Eiropas Centrālās bankas vai Eiropas Investīciju bankas ierosinātos leģislatīvo aktu projektus Padome iesniedz valstu parlamentiem.

3. pants

Valstu parlamenti var nosūtīt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētājam pamatotu atzinumu par leģislatīvā akta projekta atbilstību subsidiaritātes principam, ievērojot procedūru, kas paredzēta Protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu.

Ja attiecīgo leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi dalībvalstu grupa, Padomes priekšsēdētājs pamatoto atzinumu vai pamatotos atzinumus nodod attiecīgo dalībvalstu valdībām.

Ja leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, Padomes priekšsēdētājs pamatoto atzinumu vai pamatotos atzinumus nodod attiecīgajai iestādei vai struktūrai.

4. pants

No dienas, kad leģislatīvā akta projekts ir pieejams valstu parlamentiem Savienības oficiālajās valodās, līdz dienai, kad projektu iekļauj Padomes pagaidu darba kārtībā, lai to pieņemtu vai lai formulētu nostāju saskaņā ar likumdošanas procedūru, ir jāpaiet astoņām nedēļām. Steidzamības gadījumos ir iespējami izņēmumi, kuru pamatojumu norāda Padomes aktā vai nostājā. Izņemot pietiekami pamatotos steidzamības gadījumus, minētajās sešās nedēļās nedrīkst notikt nekāda vienošanās par leģislatīvā akta projektu. Izņemot pietiekami pamatotos steidzamības gadījumus, no dienas, kad leģislatīvā akta projektu iekļauj Padomes pagaidu darba kārtībā, līdz dienai, kad pieņem nostāju, ir jāpaiet desmit dienām.

5. pants

Padomes sanāksmju darba kārtību un to rezultātu, tostarp to sanāksmju protokolus, kurās Padome apspriež leģislatīvo aktu projektus, tieši nosūta valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos nosūta dalībvalstu valdībām.

6. pants

Ja Eiropadome paredz atsaukties uz Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 7. punkta pirmo vai otro daļu, valstu parlamentus par šo Eiropadomes iniciatīvu informē vismaz sešus mēnešus pirms lēmuma pieņemšanas.

7. pants

Revīzijas palāta informācijas nolūkā nosūta savu gada ziņojumu valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad to nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

8. pants

Ja valsts parlamentārā sistēma nav vienpalātas sistēma, šā protokola 1. līdz 7. pants attiecas uz parlamenta palātām.

II SADAĻA PARLAMENTU SADARBĪBA

9. pants

Eiropas Parlaments un valstu parlamenti kopīgi nosaka to, kā organizēt un sekmēt efektīvu un regulāru savstarpējo sadarbību Eiropas Savienībā.

10. pants

Tādu parlamentāro struktūrvienību konference, kuras specializējas Savienības jautājumos, var iesniegt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai izskatīšanai jebkuru priekšlikumu, ko tā uzskata par lietderīgu. Minētā konference arī veicina informācijas un labas prakses apmaiņu starp valstu parlamenti un Eiropas Parlamentu, kā arī starp to īpašajām komitejām. Tāpat minētā konference var organizēt parlamentu konferences par konkrētiem tematiem, jo īpaši lai apspriestu kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumus, tostarp kopējo drošības un aizsardzības politiku. Konferences priekšlikumi nav saistoši valstu parlamenti un neietekmē to nostāju.

2. PROTOKOLS

PAR SUBSIDIARITĀTES PRINCIPA UN PROPORCIONALITĀTES PRINCIPA PIEMĒROŠANU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLĒDAMĀS nodrošināt to, ka lēmumu pieņemšana tiek iespējami tuvināta Savienības pilsoņiem;

NOLĒMUŠAS paredzēt nosacījumus, lai piemērotu subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu, kā tie noteikti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā, un ieviest sistēmu šo principu piemērošanas uzraudzībai,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

Katra iestāde nodrošina to, ka pastāvīgi tiek ievērots subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, kā tie noteikti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā.

2. pants

Pirms iesniegt priekšlikumu par kādu leģislatīvo aktu, Komisija veic vispusīgas konsultācijas. Šādās konsultācijās, attiecīgā gadījumā, vērā ņem paredzēto darbību reģionālo un vietējo dimensiju. Steidzamības gadījumos Komisija izņēmuma kārtā neveic šādas konsultācijas. Šā lēmuma pamatojumu tā norāda savā priekšlikumā.

3. pants

Šajā protokolā "leģislatīvā akta projekts" ir Komisijas priekšlikums, dalībvalstu grupas iniciatīva, Eiropas Parlamenta iniciatīva, Tiesas lūgums, Eiropas Centrālās bankas ieteikums un Eiropas Investīciju bankas lūgums, kas attiecas uz kāda leģislatīvā akta pieņemšanu.

4. pants

Komisija savus leģislatīvo aktu projektus un grozītos projektus iesniedz valstu parlamentiem tajā pašā laikā, kad tos iesniedz Savienības likumdevējam.

Eiropas Parlaments savus leģislatīvo aktu projektus un grozītos projektus iesniedz valstu parlamentiem.

Dalībvalstu grupas, Tiesas, Eiropas Centrālās bankas vai Eiropas Investīciju bankas ierosinātos leģislatīvo aktu projektus un grozītos projektus Padome iesniedz valstu parlamentiem.

Pieņemot Eiropas Parlamenta normatīvās rezolūcijas un Padomes nostājas, attiecīgā iestāde tās nosūta valstu parlamentiem.

5. pants

Leģislatīvo aktu projekti ir pamatoti, ņemot vērā subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu. Jebkurā leģislatīvā akta projektā jābūt iekļautam sīki izstrādātam ziņojumam, kas ļautu izvērtēt atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam. Šajā ziņojumā jāiekļauj elementi, kas ļauj izvērtēt akta finansiālo ietekmi, un – attiecībā uz direktīvu – tās ietekmi uz noteikumiem, kas dalībvalstīm jāievieš, tostarp – attiecīgā gadījumā – uz reģionālajiem tiesību aktiem. Secinājumu, ka Savienības mērķis ir labāk sasniedzams Savienības līmenī, pamato ar kvalitatīviem un, kad vien tas iespējams, kvantitatīviem rādītājiem. Leģislatīvo aktu projektos ņem vērā vajadzību nodrošināt to, ka visi finansiālie vai administratīvie apgrūtinājumi, kas rodas Savienībai, valstu valdībām, reģionālajām un vietējām iestādēm, uzņēmējdarbības subjektiem un pilsoņiem, ir cik iespējams mazi un atbilstīgi noteiktajam mērķim.

6. pants

Ikviens valsts parlaments vai ikviena kāda valsts parlamenta palāta astoņās nedēļās no leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dienas var nosūtīt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētājam kādā no Savienības oficiālajām valodām sastādītu pamatotu atzinumu, kurā paskaidrots, kāpēc tā uzskata, ka attiecīgais projekts neatbilst subsidiaritātes principam. Ikviens valsts parlamenta vai ikviena valsts parlamenta palāta vajadzības gadījumā apspriežas ar reģionālajiem parlamentiem, kuriem ir likumdošanas pilnvaras.

Ja attiecīgo leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi dalībvalstu grupa, Padomes priekšsēdētājs šo pamatoto atzinumu nodod attiecīgo dalībvalstu valdībām.

Ja leģislatīvā akta projektu ir ierosinājusi Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, Padomes priekšsēdētājs šo pamatoto atzinumu nodod attiecīgajai iestādei vai struktūrai.

7. pants

1. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vai, attiecīgā gadījumā, dalībvalstu grupa, Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, ja kāda no tām ierosinājusi leģislatīvā akta projektu, ņem vērā pamatotos atzinumus, ko snieguši valstu parlamentu vai kāda valsts parlamenta palāta.

Katram valsts parlamentam ir divas balsis, kas sadalītas atbilstīgi valsts parlamentārajai sistēmai. Divpalātu valsts parlamentu gadījumā katrai palātai ir viena balss.

2. Ja pamatotie atzinumi par Eiropas leģislatīvā akta projekta neatbilstību subsidiaritātes principam pārstāv vismaz vienu trešdaļu no visām valstu parlamentu un to palātu nodotajām balsīm, ņemot vērā 1. punkta otro daļu, tad projekts ir jāpārskata. Šis minimums ir viena ceturtdaļa attiecībā uz leģislatīvo aktu projektiem, kas iesniegti atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 76. pantam un kas attiecas uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

Pēc šādas pārskatīšanas Komisija vai, attiecīgā gadījumā, dalībvalstu grupa, Eiropas Parlaments, Tiesa, Eiropas Centrālā banka vai Eiropas Investīciju banka, ja tās ierosinājušas attiecīgo leģislatīvā akta projektu, var nolemt saglabāt, grozīt vai atsaukt projektu. Šāds lēmums jāpamato.

3. Turklāt saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, ja pamatotie atzinumi par leģislatīvā akta priekšlikuma neatbilstību subsidiaritātes principam pārstāv vismaz vienkāršu vairākumu no visām valstu parlamentu un to palātu nodotajām balsīm, ņemot vērā 1. punkta otro daļu, tad priekšlikums ir jāpārskata. Pēc šādas pārskatīšanas Komisija var nolemt saglabāt, grozīt vai atsaukt priekšlikumu.

Ja Komisija nolemj paturēt to spēkā, tai pamatotā atzinumā ir jāpaskaidro, kāpēc tā uzskata, ka projekts atbilst subsidiaritātes principam. Šis pamatotais atzinums, kā arī valstu parlamentu sniegtie pamatotie atzinumi būs jāiesniedz Savienības likumdevējam, lai tos ņemtu vērā procedūrā:

- a) pirms pirmā lasījuma pabeigšanas likumdevējs (Eiropas Parlaments un Padome) izskata tiesību akta priekšlikuma atbilstību subsidiaritātes principam, īpaši ņemot vērā vairuma valstu parlamentu izteiktos kopīgos pamatojumus, kā arī Komisijas pamatotu atzinumu;
- b) ja likumdevējs ar 55 % Padomes locekļu balsu vairākumu vai Eiropas Parlamenta balsu vairākumu nolemj, ka priekšlikums nav atbilstīgs subsidiaritātes principam, tiesību akta priekšlikumu pārtrauc izskatīt.

8. pants

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izlemt lietas, kas attiecas uz subsidiaritātes principa pārkāpumu kādā leģislatīvajā aktā un ko dalībvalstis ierosinājušas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantā paredzētajiem noteikumiem, vai ko dalībvalstis sava valsts parlamenta vai tā palātas vārdā nodevušas Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar savu tiesību sistēmu.

Arī Reģionu komiteja var saskaņā iepriekšminēto pantu ierosināt lietas par leģislatīvajiem aktiem, kuru pieņemšanai Līgumā par Eiropas Savienības darbību ir paredzēta apspriešanās ar to.

9. pants

Katru gadu Komisija iesniedz Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei un valstu parlamentiem ziņojumu par Līguma par Eiropas Savienību 5. panta piemērošanu. Šis gada ziņojums jānosūta arī Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

3. PROTOKOLS

PAR EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAS STATŪTIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLĒDAMIES pieņemt Eiropas Savienības Tiesas statūtus, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 281. pantā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

1. pants

Eiropas Savienības Tiesas sastāvs un funkcijas atbilst noteikumiem, kas paredzēti Līgumos, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā (EAEK līgums) un šajos Statūtos.

I SADAĻA

TIESNEŠI UN ĢENERĀLADVOKĀTI

2. pants

Pirms stāšanās amatā visi tiesneši Tiesas priekšā, kas sanākusi atklātā sēdē, zvēr pildīt pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

3. pants

Uz tiesnešiem attiecas imunitāte pret tiesvedību. Pēc amata pilnvaru beigām viņu imunitāte saglabājas attiecībā uz darbībām, kas veiktas, pildot amata pienākumus, tostarp attiecībā uz teikto un rakstīto.

Tiesas plēnums imunitāti var atņemt. Ja lēmums attiecas uz Vispārējās tiesas vai specializētās tiesas locekli, Tiesa lemj pēc apspriešanās ar attiecīgo tiesu.

Ja tiesnesim atņem imunitāti un pret viņu ierosina krimināllietu, katrā attiecīgā dalībvalstī viņu var tiesāt tikai tāda tiesa, kuras kompetencē ir tiesāt attiecīgās valsts augstākos tiesnešus.

11. līdz 14. pants un 17. pants Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerāladvokātiem, sekretāru un referentu palīgiem, neskarot šā panta iepriekšējās daļās izklāstītos noteikumus par tiesnešu imunitāti pret tiesvedību.

4. pants

Tiesneši nedrīkst būt politiskos vai valsts pārvaldes amatos.

Viņi nedrīkst uzņemties algotu vai nealgotu darbu, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu izņēmuma kārtā nav ļāvusi to darīt.

Stājoties amatā, tiesneši svinīgi solās tiklab amata pilnvaru laikā, kā pēc tam pildīt pienākumus, ko uzliek šis amats, jo īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi, pēc amata pilnvaru beigām pieņemot dažus amatus un priekšrocības.

Visas neskaidrības šajā sakarā izšķir ar Tiesas lēmumu. Ja lēmums attiecas uz Vispārējās tiesas vai specializētās tiesas locekli, Tiesa lemj pēc apspriešanās ar attiecīgo tiesu.

5. pants

Izņemot parastu nomaiņu vai nāves gadījumu, tiesneša pienākumi beidzas, viņam atkāpjoties no amata.

Ja tiesnesis atkāpjas no amata, viņš Tiesas priekšsēdētājam iesniedz atlūgumu, kas jānodod Padomes priekšsēdētājam. Pēc šāda paziņojuma tiesneša amata vieta ir brīva.

Tiesnesis turpina pildīt amata pienākumus, kamēr pēctecis viņu nomaina, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 6. pants.

6. pants

Tiesnesi var atlaist no amata vai atņemt viņam tiesības uz pensiju vai citām priekšrocībām tikai tad, ja pēc vienprātīga Tiesas tiesnešu un ģenerāladvokātu atzinuma tiesnesis vairs neatbilst vajadzīgajiem nosacījumiem vai nepilda amata pienākumus. Attiecīgais tiesnesis šādās apspriedēs nepiedalās. Ja attiecīgais tiesnesis ir Vispārējās tiesas vai specializētās tiesas loceklis, Tiesa lemj pēc apspriešanās ar attiecīgo tiesu.

Tiesas sekretārs Tiesas lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un Komisijas priekšsēdētājam, kā arī paziņo to Padomes priekšsēdētājam.

Gadījumā, ja nolemts kādu tiesnesi atlaist no amata, pēc šāda paziņojuma tiesneša amata vieta ir brīva.

7. pants

Tiesnesi, kam jāaizstāj Tiesas loceklis, kura amata pilnvaru laiks nav beidzies, ieceļ uz viņa priekšteča atlikušo pilnvaru laiku.

8. pants

Noteikumi, kas ietverti 2. līdz 7. pantā, attiecas uz ģenerālvokātiem.

II SADAĻA TIESAS UZBŪVE

9. pants

Ik pēc trijiem gadiem daļēji nomainot tiesnešus, pārmaiņus nomaina četrpadsmit un trīspadsmit tiesnešus.

Ik pēc trijiem gadiem daļēji nomainot ģenerālvokātus, katrā reizē nomaina četrus ģenerālvokātus.

10. pants

Tiesas sekretārs Tiesas priekšā zvēr pildīt pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

11. pants

Tiesa organizē sekretāra aizvietošanu gadījumā, ja viņš nevar ierasties Tiesā.

12. pants

Lai Tiesa varētu darboties, tai piesaista ierēdņus un citus darbiniekus. Viņi ir pakļauti Tiesas sekretāram priekšsēdētāja vadībā.

13. pants

Pēc Tiesas lūguma Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var paredzēt referenta palīgu iecelšanu un pieņemt noteikumus, kas reglamentē viņu pienākumus. Referenta palīgiem saskaņā ar reglamentu var uzdot piedalīties Tiesā izskatāmo lietu izmeklēšanā un sadarboties ar tiesnesi referentu.

Referenta palīgus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kam ir vajadzīgā juridiskā kvalifikācija; viņus ieceļ Padome ar vienkāršu balsu vairākumu. Referenta palīgi Tiesas priekšā zvēr pildīt pienākumus objektīvi un apzinīgi un ievērot Tiesas apspriežu slepenību.

14. pants

Tiesnešiem, ģenerālvokātiem un sekretāram ir jābūt dzīvesvietai tur, kur atrodas Tiesas mītne.

15. pants

Tiesa strādā bez pārtraukuma. Tiesas oficiālās brīvdienas nosaka Tiesa, pienācīgi ievērojot savas darba vajadzības.

16. pants

Tiesa veido specializētās tiesas, kurās ir trīs un pieci tiesneši. Tiesneši no sava vidus ievēlē specializēto tiesu priekšsēdētājus. To specializēto tiesu priekšsēdētājus, kurās ir pieci tiesneši, ievēlē uz trijiem gadiem. Viņus vienreiz var ievēlēt atkārtoti.

Virspalātā ir trīspadsmit tiesneši. Tās priekšsēdētājs ir Tiesas priekšsēdētājs. To specializēto tiesu priekšsēdētāji, kurās ir pieci tiesneši, un citi tiesneši, kurus ieceļ atbilstīgi reglamentam, arī ir daļa no virspalātas.

Tiesa lietas izspriež virspalātā, ja to lūdz dalībvalsts vai Savienības iestāde, kas ir puse tiesas procesā.

Tiesas plēnums izlemj lietas, kas Tiesai iesniegtas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. panta 2. punktu, 245. panta 2. punktu, 247. pantu vai 286. panta 6. punktu.

Arī gadījumā, kad Tiesa uzskata, ka izskatāmā lieta ir ārkārtīgi svarīga, tā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās var pieņemt lēmumu, ka lieta jāizlemj Tiesas plēnumam.

17. pants

Tiesas nolēmumi ir spēkā tikai tad, ja apspriedē piedalās nepāra skaits tās locekļu.

Nolēmumi, ko pieņem specializētās tiesas, kurās ir trīs vai pieci tiesneši, ir spēkā tikai tad, ja tos pieņem trīs tiesneši.

Virspalātas nolēmumi ir spēkā tikai tad, ja sēdē piedalās deviņi tiesneši.

Tiesas plēnuma nolēmumi ir spēkā tikai tad, ja sēdē piedalās piecpadsmit tiesneši.

Ja kāds no specializētās tiesas tiesnešiem nevar piedalīties sēdē, tad saskaņā ar reglamentu viņa vietā lietas izspriešanai pieaicina citas specializētās tiesas tiesnesi.

18. pants

Tiesnesis vai ģenerālvokāts nevar piedalīties tādas lietas izskatīšanā, kurā viņš iepriekš ir bijis pārstāvis, padomdevējs vai darbojies kā kādas puses advokāts, vai bijis pieaicināts izteikties kā tiesas, tribunāla vai izmeklēšanas komisijas loceklis, vai citā statusā.

Ja tiesnesis vai ģenerālvokāts kāda sevišķa iemesla dēļ uzskata, ka viņam nevajadzētu piedalīties kādas lietas izspriešanā vai izskatīšanā, tad viņš par to informē priekšsēdētāju. Ja priekšsēdētājs kāda sevišķa iemesla dēļ uzskata, ka tiesnesim vai ģenerālvokātam nevajadzētu piedalīties vai izteikt pamatotus secinājumus kādā lietā, tad viņš to dara zināmu šim tiesnesim vai ģenerālvokātam.

Visas grūtības, kas rodas, piemērojot šo pantu, risina ar Tiesas lēmumu.

Puses nevar lūgt mainīt Tiesas vai kādas specializētās tiesas sastāvu tiesneša pilsonības dēļ vai tāpēc, ka Tiesā vai specializētajā tiesā nav tiesneša, kam būtu attiecīgās puses pilsonība.

III SADAĻA

TIESAS PROCESS

19. pants

Dalībvalstis un Savienības iestādes Tiesā pārstāv katrai lietai iecelts pārstāvis; pārstāvim var palīdzēt padomdevējs vai advokāts.

Tādā pašā veidā tiek pārstāvētas arī valstis, kas nav dalībvalstis, bet kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses, kā arī EEZ līgumā minētā EBTA Uzraudzības iestāde.

Citas puses jāpārstāv advokātam.

Tiesā pārstāvēt kādu pusi vai palīdzēt tai var tikai tie advokāti, kas ir tiesīgi praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses.

Šiem pārstāvjiem, padomdevējiem un advokātiem, kas piedalās Tiesas procesos, ir tiesības un imunitāte, kas vajadzīga, lai viņi varētu neatkarīgi pildīt pienākumus atbilstīgi reglamentā paredzētajiem nosacījumiem.

Attiecībā uz šiem padomdevējiem un advokātiem, kas piedalās Tiesas procesos, Tiesai ir pilnvaras, ko parasti piešķir tiesām un ko paredz reglaments.

Augstskolu pasniedzējiem, kas ir to dalībvalstu pilsoņi, kuru tiesību akti dod viņiem tiesības uzstāties tiesā, ir tādas pašas tiesības Tiesā, kādas šis pants piešķir advokātiem.

20. pants

Tiesas procesam ir divas daļas: rakstiskā daļa un mutiskā daļa.

Rakstiskajā daļā pusēm un Savienības iestādēm, kuru lēmumi tiek apstrīdēti, nosūta pieteikumus, lietas izklāstus, iebildumus un apsvērumus, un atbildes, ja tādas ir, kā arī visus minētajiem dokumentiem pievienotos pamatojuma dokumentus vai to apliecinātas kopijas.

Minētos dokumentus nosūta Tiesas sekretārs tādā kārtībā un tādos termiņos, kādi paredzēti reglamentā.

Mutiskajā daļā ietilpst tiesneša referenta ziņojuma nolasīšana, pārstāvju, padomdevēju un advokātu uzklausišana, un ģenerālvokāta izteiktie pamatotie secinājumi, kā arī liecinieku un ekspertu uzklausišana, ja tādi ir.

Ja Tiesa uzskata, ka lieta nav saistīta ar jaunu tiesību jautājumu, tā pēc ģenerālvokāta uzklausišanas var pieņemt lēmumu par to, ka lieta izlemjama bez ģenerālvokāta pamatoto secinājumu uzklausišanas.

21. pants

Tiesā griežas ar Tiesas sekretāram adresētu pieteikumu. Tajā jābūt iesniedzēja vārdam un pastāvīgai adresei, ziņām par parakstītāju, jānorāda persona vai personas, pret kurām pieteikums vērsts, strīda priekšmets, prasījums un īss to tiesību normu izklāsts, ar kurām tiek pamatots pieteikums.

Vajadzības gadījumā pieteikumam pievieno aktu, ko prasa atcelt, vai – Līguma par Eiropas Savienības darbību 265. pantā minētos gadījumos – dokumentāru apliecinājumu par to, kurā dienā kāda iestāde saskaņā ar minētajiem pantiem tikusi uzaicināta rīkoties. Ja šos dokumentus neiesniedz kopā ar pieteikumu, Tiesas sekretārs lūdz attiecīgo pusi tos iesniegt pieņemamā termiņā, tomēr šādā gadījumā puse nezaudē savas tiesības arī tad, ja dokumentus iesniedz pēc lietas ierosināšanai noteiktā termiņa.

22. pants

Lietās, uz kurām attiecas EAEK līguma 18. pants, Tiesā griežas, iesniedzot Tiesas sekretāram apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norāda iesniedzēja vārdu un pastāvīgo adresi, ziņas par parakstītāju, atsauci uz pārsūdzēto lēmumu, kā arī norāda atbildētāju vārdus vai nosaukumus, strīda priekšmetu, pievieno dokumentus un īsu pamatojuma izklāstu.

Apelācijas sūdzībai pievieno apstrīdētā Arbitrāžas komitejas lēmuma apliecinātu kopiju.

Ja Tiesa apelāciju noraida, tad Arbitrāžas komitejas lēmums kļūst galīgs.

Ja Tiesa Arbitrāžas komitejas lēmumu atceļ, tad vajadzības gadījumā pēc kādas puses ierosinājuma lietu var atkal izskatīt Arbitrāžas komitejā. Arbitrāžas komiteja ievēro visus Tiesas nolēmumus par tiesību jautājumiem.

23. pants

Gadījumos, uz kuriem attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pants, attiecīgā dalībvalsts tiesa dara zināmu Tiesai savu lēmumu apturēt lietas izskatīšanu un nodot lietu Tiesai. Tiesas sekretārs šo lēmumu pēc tam paziņo pusēm, dalībvalstīm un Komisijai, kā arī Savienības iestādei vai struktūrai, kas pieņēmusi aktu, kura spēkā esamība vai interpretācija tiek apstrīdēta.

Puses, dalībvalstis, Komisija un, attiecīgā gadījumā, Savienības iestāde vai struktūra, kas pieņēmusi aktu, kura spēkā esamība vai interpretācija tiek apstrīdēta, ir tiesīga divos mēnešos pēc šāda paziņojuma iesniegt Tiesai lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus.

Gadījumos, uz kuriem attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pants, Tiesas sekretārs attiecīgās valsts tiesas lēmumu paziņo arī valstīm, kas nav dalībvalstis, bet kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses, kā arī EEZ līgumā minētajai EBTA Uzraudzības iestādei, kas divos mēnešos pēc šāda paziņojuma Tiesai var iesniegt lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus, ja konkrētā lieta ir saistīta ar EEZ līguma darbības jomām.

Ja nolīgums, kas attiecas uz kādu īpašu jautājumu un ko Padome noslēgusi ar vienu vai vairākām trešām valstīm, paredz, ka šīs valstis ir tiesīgas iesniegt lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus gadījumos, kad dalībvalsts tiesa vēršas pie Tiesas, lai tā sniegtu prejudiciālu nolēmumu jautājumā, uz ko attiecas nolīgums, tad attiecīgās valsts tiesas nolēmumu, kura ir šis jautājums, arī paziņo attiecīgajām trešām valstīm. Divu mēnešu laikā no šādas paziņošanas šīs valstis drīkst iesniegt Tiesai lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus.

23.a pants (*)

Reglamentā var paredzēt paātrinātu procedūru un – attiecībā uz lūgumiem sniegt prejudiciālus nolēmumus attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu – steidzamības procedūru.

Tādās procedūrās procesuālo rakstu vai rakstisku apsvērumu iesniegšanai var paredzēt īsāku termiņu nekā 23. pantā noteiktais un, atkāpjoties no 20. panta ceturrtās daļas, atteikties no ģenerālvokāta secinājumiem.

Turklāt var paredzēt steidzamības procedūrā ierobežot to 23. pantā minēto lietas dalībnieku un citu ieinteresēto personu skaitu, kuras var iesniegt procesuālus rakstus vai rakstiskus apsvērumus, un īpaši steidzamos gadījumos var atteikties no tiesvedības rakstiskās daļas.

(*) Pants iekļauts ar Lēmumu 2008/79/EK, Euratom (OV L 24, 29.1.2008., 42. lpp.).

24. pants

Tiesa var prasīt pusēm iesniegt visus dokumentus un darīt zināmu visu informāciju, ko Tiesa atzīst par vēlamu. Jebkuru atteikumu oficiāli reģistrē.

Tiesa var arī lūgt, lai dalībvalstis un iestādes vai struktūras, kas nav puses attiecīgajā lietā, dara zināmu visu informāciju, ko Tiesa atzīst par vajadzīgu tiesvedības sakarā.

25. pants

Tiesa var jebkurai fiziskai personai, struktūrai, iestādei, komitejai vai citai organizācijai pēc pašas izvēles katrā laikā uzticēt uzdevumu sniegt eksperta atzinumu.

26. pants

Lieciniekus uzklausā atbilstīgi reglamentam.

27. pants

Ja liecinieki neierodas tiesā, Tiesai ir pilnvaras, kas parasti ir tiesām, un tā var atbilstīgi reglamentam uzlikt naudas sodus.

28. pants

Lieciniekus un ekspertus var uzklausīt pēc tam, kad viņi devuši tādu zvērestu, kāds noteikts reglamentā, vai arī tādu, kāds noteikts liecinieka vai eksperta valsts tiesību aktos.

29. pants

Tiesa var dot rīkojumu, lai lieciniekus vai ekspertus uzklausā viņu pastāvīgās dzīvesvietas tiesu iestāde.

Šo rīkojumu atbilstīgi reglamentam nosūta izpildīt kompetentai tiesu iestādei. Dokumentus, kas sagatavoti, izpildot Tiesas tiesiskās palīdzības lūgumu, saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem nosūta atpakaļ Tiesai.

Tiesa sedz izdevumus, neierobežojot tiesības vajadzības gadījumā tos piedzīt no pusēm.

30. pants

Dalībvalstis pret visiem liecinieku vai ekspertu zvēresta pārkāpumiem izturas tāpat kā tad, ja pārkāpums būtu izdarīts kādā attiecīgās dalībvalsts tiesā, kuras jurisdikcijā ir civillietas. Pēc Tiesas pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts pret pārkāpēju ierosina lietu savā kompetentajā tiesā.

31. pants

Tiesas sēdes ir atklātas, ja vien Tiesa pēc savas ierosmes vai pēc pušu iesnieguma nopietnu iemeslu dēļ nenolemj ko citu.

32. pants

Tiesas sēžu gaitā Tiesa var uzklaut ekspertus, lieciniekus un pašas puses. Puses var vērsties pie Tiesas tikai ar pārstāvju starpniecību.

33. pants

Visas tiesas sēdes protokolē, un protokolu paraksta priekšsēdētājs un sekretārs.

34. pants

Priekšsēdētājs sagatavo izskatāmo lietu sarakstu.

35. pants

Tiesas apspriedes ir un paliek slepenas.

36. pants

Tiesas spriedumos norāda pamatojumu, kāpēc tie pieņemti. Spriedumos norāda to tiesnešu vārdus, kuri piedalījušies apspriedēs.

37. pants

Tiesas spriedumus paraksta priekšsēdētājs un sekretārs. Tos nolasa atklātās tiesas sēdēs.

38. pants

Tiesa pieņem lēmumu par izdevumiem.

39. pants

Tiesas priekšsēdētājs saskaņā ar saīsināto tiesāšanās procedūru, kas vajadzības gadījumā var atšķirties no šo Statūtu noteikumiem un kas ir noteikta reglamentā, var pieņemt lēmumus attiecībā uz pieteikumiem par akta izpildes apturēšanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. pantu un EAEK līguma 157. pantu, par pagaidu pasākumu noteikšanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 279. pantu vai pieteikumus par izpildes apturēšanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 299. panta ceturto daļu vai EAEK līguma 164. panta trešo daļu.

Ja priekšsēdētājs nevar piedalīties sēdē, saskaņā ar reglamentu viņa vietā stājas cits tiesnesis.

Priekšsēdētāja vai tiesneša, kas viņu aizstāj, lēmums ir provizorisks un nekādi neietekmē Tiesas nolēmumu par lietas būtību.

40. pants

Dalībvalstis un Savienības iestādes var iestāties lietās, ko izskata Tiesa.

Tādas pašas tiesības ir Savienības struktūrām un visām citām personām, ja tās var pierādīt savu ieinteresētību attiecībā uz Tiesai iesniegtas lietas iznākumu. Fiziskās vai juridiskās personas nevar iestāties lietās starp dalībvalstīm, lietās starp Savienības iestādēm vai lietās starp dalībvalstīm, no vienas puses, un Savienības iestādēm, no otras puses.

Neskarot šā panta otro daļu, lietās, ko izskata Tiesa, var iestāties valstis, kas nav dalībvalstis, bet ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses, kā arī EEZ līgumā minētā EBTA Uzraudzības iestāde, ja konkrētā lieta ir saistīta ar kādu no EEZ līguma darbības jomām.

Argumenti, kas ietverti pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst tikai atbalstīt vienas puses prasījumu.

41. pants

Ja atbildētāja puse pēc atbilstīga uzaicinājuma neiesniedz rakstiskus argumentus aizstāvībai, spriedumu attiecībā uz šo pusi pieņem aizmuguriski. Iebildumus pret spriedumu var iesniegt mēneša laikā pēc tā paziņošanas. Iebildumu iesniegšana nepārtrauc aizmuguriskā sprieduma izpildi, ja vien Tiesa nenolemj ko citu.

42. pants

Dalībvalstis, Savienības iestādes, struktūras un citas fiziskās vai juridiskās personas tādās lietās un saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kas jānosaka reglamentā, var ierosināt lietu kā trešās personas, lai apstrīdētu Tiesas spriedumu, kas pieņemts, neuzklausot šīs personas, ja spriedums aizskar viņu tiesības.

43. pants

Ja sprieduma saturs vai piemērojuma apjoms ir neskaidrs, Tiesa to interpretē pēc tās puses vai Savienības iestādes lūguma, kura dara zināmu savu ieinteresētību šādā interpretēšanā.

44. pants

Pieteikumu pārskatīt spriedumu var iesniegt Tiesai tikai tad, ja kļūst zināms kāds fakts, kas ir būtiski svarīgs faktors, bet sprieduma pieņemšanas laikā nav bijis zināms Tiesai un pusei, kas prasa spriedumu pārskatīt.

Pārskatīšanu sāk ar Tiesas spriedumu, kas skaidri un noteikti fiksē jauno faktu un atzīst, ka būtībā tas ļauj lietu pārskatīt, un šā iemesla dēļ atzīst pieteikumu par izskatāmu.

Pieteikumu par pārskatīšanu nevar iesniegt, ja pagājuši desmit gadi pēc Tiesas sprieduma pieņemšanas dienas.

45. pants

Termiņu pagarinājumus, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, nosaka reglaments.

Termiņam beidzoties, attiecīgā persona nezaudē savas tiesības, ja pierāda, ka pastāvējuši neparedzēti apstākļi vai *force majeure*.

46. pants

Lietas pret Savienību sakarā ar ārpuslīgumu saistībām nevar ierosināt, ja pagājuši pieci gadi pēc notikuma, kas ļāvis lietu ierosināt. Noilguma termiņu pārtrauc, ja Tiesā ir ierosināta lieta vai ja pirms šādas lietas cietusī puse iesniegusi lūgumu attiecīgajai Savienības iestādei. Pēdējā gadījumā lieta jāierosina divos mēnešos, kā tas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantā; vajadzības gadījumā piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību 265. panta otro daļu.

Šis pants attiecas arī uz tādām lietām pret Eiropas Centrālo Banku, kuras saistītas ar atbildību, kas izriet no ārpuslīgumiskām attiecībām.

IV SADAĻA

VISPĀRĒJĀ TIESA

47. pants

Šo Statūtu 9. panta pirmā daļa, 14. un 15. pants, 17. panta pirmā, otrā, ceturtnā un piektā daļa un 18. pants attiecas uz Vispārējo tiesu un tās locekļiem.

Šo Statūtu 3. panta ceturtnā daļa, kā arī 10., 11. un 14. pants *mutatis mutandis* attiecas arī uz Vispārējās tiesas sekretāru.

48. pants

Vispārējā tiesā ir divdesmit septiņi tiesneši.

49. pants

Vispārējās tiesas locekļiem var uzdot pildīt ģenerālvokāta pienākumus.

Ģenerālvokāta pienākums, rīkojoties pilnīgi objektīvi un neatkarīgi, ir atklātās tiesas sēdēs izteikt pamatotus secinājumus dažās Vispārējā tiesā iesniegtās lietās, lai palīdzētu Vispārējai tiesai pildīt tās pienākumus.

Tādu lietu noteikšanas kritērijus, kā arī procedūru ģenerālvokātu norīkošanai nosaka Vispārējās tiesas reglamentā.

Loceklis, kuram kādā lietā uzdots veikt ģenerālvokāta pienākumu, nevar piedalīties sprieduma pieņemšanā attiecīgajā lietā.

50. pants

Vispārējā tiesa lietas izspriež specializētajās tiesās, kurās ir trīs vai pieci tiesneši. Tiesneši no sava vidus ievēlē specializēto tiesu priekšsēdētājus. To specializēto tiesu priekšsēdētājus, kurās ir pieci tiesneši, ievēlē uz trijiem gadiem. Viņus vienreiz var ievēlēt atkārtoti.

Specializēto tiesu sastāvu un lietu nodošanu tām nosaka reglaments. Dažos gadījumos, kas paredzēti reglamentā, lietas var izskatīt Vispārējās tiesas plēnums vai arī viens pats tiesnesis.

Reglamentā tāpat var paredzēt, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem Vispārējā tiesa lietas izspriež virspalātā.

51. pants

Atkāpjoties no noteikuma, kas iekļauts Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 1. punktā, Tiesa saglabā jurisdikciju lietās, kas minētas Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. un 265. pantā, kad tās ierosina kāda dalībvalsts pret:

- a) Eiropas Parlamenta vai Padomes, vai abu šo iestāžu kopīgu darbību vai bezdarbību, izņemot:
- lēmumus, kurus pieņēmusi Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punkta trešo daļu,
 - Padomes tiesību aktus, kas pieņemti saskaņā ar Padomes regulu par pasākumiem, lai aizsargātu tirdzniecību Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta nozīmē,
 - Padomes tiesību aktus, ar kuriem Padome īsteno izpildu pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. panta 2. punktu;

- b) Komisijas darbību vai bezdarbību saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punktu.

Tiesa saglabā jurisdikciju arī lietās, kas minētas tajos pašos pantos, kad tās ierosina Savienības iestāde pret Eiropas Parlamenta, Padomes, abu šo iestāžu kopīgu darbību vai bezdarbību, vai pret Komisiju, vai kad tās ierosina Savienības iestāde pret Eiropas Centrālās bankas darbību vai bezdarbību.

52. pants

Tiesas priekšsēdētājs un Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, savstarpēji vienojoties, pieņem nosacījumus, kā Tiesas ierēdņi un citi tās darbinieki sniedz pakalpojumus Vispārējai tiesai, lai tā varētu darboties. Daži ierēdņi vai citi darbinieki ir pakļauti Vispārējās tiesas sekretāram Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vadībā.

53. pants

Vispārējās tiesas procesu reglamentē III sadaļa.

Vispārējās tiesas procesu precizē un papildina ar noteikumiem, kas var būt vajadzīgi un ko fiksē reglamentā. Reglamentā var būt atkāpes no 40. panta ceturtais daļas un no 41. panta, lai ņemtu vērā īpašās iezīmes, kādas ir tiesvedībai intelektuālā īpašuma jomā.

Atkāpjoties no šo Statūtu 20. panta ceturtais daļas, ģenerāladvokāts savus pamatotos secinājumus var iesniegt rakstiski.

54. pants

Ja pieteikumu vai citu Vispārējai tiesai adresētu lietas dokumentu kļūdas dēļ iesniedz Tiesas sekretāram, sekretārs to tūlīt pārsūta Vispārējās tiesas sekretāram; tāpat, ja pieteikumu vai citu Tiesai adresētu lietas dokumentu kļūdas dēļ iesniedz Vispārējās tiesas sekretāram, šis sekretārs to tūlīt pārsūta Tiesas sekretāram.

Ja Vispārējā tiesa konstatē, ka tās kompetencē nav izskatīt un izlemt lietu, kas ir Tiesas jurisdikcijā, tā nodod šo lietu Tiesai; tāpat, ja Tiesa konstatē, ka lieta ir Vispārējās tiesas jurisdikcijā, tā šo lietu nodod Vispārējai tiesai, turklāt tā nedrīkst atteikties lietu izskatīt.

Ja Tiesā un Vispārējā tiesā ir nodotas lietas, kurās ir tas pats prasījums, kurās jāizskata tas pats interpretācijas jautājums vai kurās apstrīdēta tā paša tiesību akta spēkā esamība, Vispārējā tiesa pēc pušu uzklauššanas var atlikt lietas izskatīšanu līdz sprieduma pieņemšanai Tiesā vai, ja lieta sāka atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantam, atteikties no jurisdikcijas, lai tādējādi ļautu Tiesai izskatīt šādas lietas. Tajos pašos gadījumos Tiesa var arī izlemt atlikt lietas izskatīšanu tajā; tādā gadījumā turpinās tiesvedība Vispārējā tiesā.

Ja kāda dalībvalsts un Savienības iestāde apstrīd to pašu tiesību aktu, Vispārējā tiesa atsakās no jurisdikcijas, lai Tiesa var lemt par šiem pieprasījumiem.

55. pants

Vispārējās tiesas galīgos lēmumus, kā arī lēmumus, kas tikai daļēji atrisina lietas būtību vai atrisina procesa jautājumus attiecībā uz kompetences trūkumu vai prasības nepieļaujamību, Vispārējās tiesas sekretārs dara zināmus visām lietā iesaistītajām pusēm, kā arī visām dalībvalstīm un Savienības iestādēm arī tādā gadījumā, ja tās nav iestājušās lietā, ko izskatījusi Vispārējā tiesa.

56. pants

Tiesā var iesniegt apelāciju divos mēnešos pēc tam, kad paziņots lēmums, ko pārsūdz, pret Vispārējās tiesas galīgajiem lēmumiem un šīs tiesas lēmumiem, kas tikai daļēji atrisina lietas būtību vai izlemj procesa jautājumus attiecībā uz kompetences trūkumu vai prasības nepieļaujamību.

Šādas apelācijas var iesniegt personas, kuru prasījumi vai iebildumi nav apmierināti vai ir apmierināti daļēji. Tomēr personas, kas iestājušās lietā un kas nav dalībvalstis un Savienības iestādes, var iesniegt apelācijas sūdzības tikai tad, ja Vispārējās tiesas lēmumi tās ietekmē tieši.

Izņemot gadījumus, kas attiecas uz domstarpībām starp Savienību un tās darbiniekiem, apelācijas var iesniegt arī dalībvalstis un Savienības iestādes, kas nav iestājušās lietā tiesvedības gaitā Vispārējā tiesā. Tādas dalībvalstis un iestādes ir tādā pašā statusā kā dalībvalstis vai iestādes, kas iestājušās lietā tiesvedībā pirmajā instancē.

57. pants

Visas personas, kuru pieteikumus par iestāšanos lietā Vispārējā tiesa noraidījusi, var iesniegt Tiesai apelāciju divās nedēļās pēc tam, kad tām darīts zināms lēmums pieteikumu noraidīt.

Attiecīgajā lietā iesaistītās puses var Tiesā pārsūdzēt visus Pirmās instance tiesas lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. pantu, 279. pantu vai 299. panta ceturto daļu vai EAEK līguma 157. pantu vai 164. panta trešo daļu, divos mēnešos pēc tam, kad šie lēmumi darīti zināmi.

Apelāciju, kas minēta šā panta pirmajās divās daļās, izskata un par to lemj saskaņā ar 39. pantā izklāstīto procedūru.

58. pants

Apelācijas sūdzības Tiesai iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tās pamatojas uz to, ka Vispārējā tiesa nav bijusi kompetenta, pārkāpusi reglamentu, nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas iesniedzēja intereses, kā arī pārkāpusi Savienības tiesību aktus.

Apelāciju nevar iesniegt tikai par izdevumu apjomu vai pusi, kurai jāsedz šie izdevumi.

59. pants

Ja iesniegta apelācija pret Vispārējās tiesas lēmumu, lietas izskatīšanai Tiesā ir rakstiskā daļa un mutiskā daļa. Saskaņā ar reglamentu pēc ģenerālvokāta un pušu uzklaušanās Tiesa var atteikties no mutiskās daļas.

60. pants

Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. un 279. pantu un EAEK līguma 157. pantu, apelācijas iesniegšana neaptur attiecīgā akta piemērošanu.

Atkāpjoties no Līguma par Eiropas Savienības darbību 280. panta, Vispārējās tiesas lēmumi, kas pasludina regulas par spēkā neesošām, tomēr stājas spēkā tikai pēc tam, kad beidzies šo Statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais termiņš vai, ja šajā termiņā iesniegta apelācija, tad pēc tam, kad apelācija noraidīta, tomēr neierobežojot puses tiesības griezties Tiesā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. un 279. pantu un EAEK līguma 157. pantu, lai apturētu to regulu darbību, kuras pasludinātas par spēkā neesošām, vai lai lūgtu lemt par kādu citu pagaidu pasākumu.

61. pants

Ja apelācija ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas lēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.

Ja lietu nodod atpakaļ Vispārējai tiesai, tai ir saistoši Tiesas lēmumi par tiesību jautājumiem.

Ja ir pamatota apelācija, ko iesniedz dalībvalsts vai Savienības iestāde, kas nav iestājusies lietā tiesvedības gaitā Vispārējā tiesā, tad Tiesa, ja uzskata to par vajadzīgu, nosaka, kuras no atceltā Vispārējās tiesas lēmuma sekām tā uzskata par galīgām attiecībā uz lietā iesaistītām pusēm.

62. pants

Gadījumos, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 2. un 3. punktā, ja pirmais ģenerālvokāts uzskata, ka ir nopietni apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence, viņš Tiesai var ierosināt pārskatīt Vispārējās tiesas lēmumu.

Tāds ierosinājums jāiesniedz viena mēneša laikā pēc Vispārējās tiesas lēmuma pieņemšanas. Viena mēneša laikā pēc tam, kad saņemts pirmā ģenerālvokāta ierosinājums, Tiesa lemj, vai lēmumu pārskatīs vai ne.

62.a pants

Jautājumus, uz kuriem attiecas pārskatīšana, Tiesa izskata atbilstoši ārkārtas procedūrai, pamatojoties uz dokumentāciju, ko nodevusi Vispārējā tiesa.

Šo Statūtu 23. pantā paredzētās ieinteresētās personas, kā arī – gadījumos, uz ko attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 2. punkts – Vispārējās tiesas tiesvedībā iesaistītās puses ir tiesīgas šim nolūkam noteiktā termiņā iesniegt Tiesai rakstiskus izklāstus vai apsvērumus par jautājumiem, uz kuriem attiecas pārskatīšana.

Tiesa var lemt par mutiskās daļas sākšanu pirms lēmuma pieņemšanas.

62.b pants

Gadījumos, uz ko attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 2. punkts, neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. un 279. pantu, pārskatīšanas pieteikumam un lēmumam par pārskatīšanas procedūras sākšanu nav apturoša efekta. Ja Tiesa konstatē, ka Vispārējās tiesas lēmums apdraud Savienības tiesību vienotību un konsekveni, tā lietu nodod atkārtotai izskatīšanai Vispārējai tiesai, kam ir saistoši Tiesas konstatētie tiesību jautājumi; Tiesa var norādīt tās Vispārējās tiesas lēmuma sekas, kuras attiecībā uz tiesvedībā iesaistītām pusēm jāuzskata par galīgām. Ja tomēr, ņemot vērā pārskatīšanas rezultātu, lietas iznākuma pamatā ir konstatētie fakti, uz kuriem pamatojas Vispārējās tiesas lēmums, Tiesa pieņem galīgo lēmumu.

Gadījumos, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 256. panta 3. punktā, ja nav pārskatīšanas pieteikuma vai lēmuma par pārskatīšanas procedūras sākšanu, Vispārējās tiesas sniegtā atbilde vai atbildes uz tai iesniegtajiem jautājumiem stājas spēkā pēc to termiņu beigām, kas šim nolūkam noteikti 62. panta otrajā daļā. Ja sāk pārskatīšanas procedūru, tad atbilde vai atbildes, uz ko attiecas pārskatīšana, stājas spēkā pēc minētās procedūras pabeigšanas, ja vien Tiesa nelemj citādi. Ja Tiesa konstatē, ka Vispārējās tiesas lēmums apdraud Savienības tiesību vienotību vai konsekveni, Tiesas sniegtā atbilde uz jautājumiem, uz kuriem attiecas pārskatīšana, aizstāj Vispārējās tiesas atbildi.

IV.A SADAĻA

SPECIALIZĒTĀS TIESAS

62.c pants

Noteikumi, kas attiecas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 257. pantā paredzēto specializēto tiesu kompetenci, sastāvu, organizāciju un procedūru, ir izklāstīti šo Statūtu pielikumā.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

63. pants

Tiesas reglaments un Vispārējās tiesas reglaments ietver noteikumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu un vajadzības gadījumā papildinātu šos Statūtus.

64. pants

Noteikumus, kas reglamentē valodu lietojumu Eiropas Savienības Tiesā, nosaka ar regulu, ko Padome pieņem ar vienprātīgu lēmumu. Šo regulu pieņem vai nu pēc Tiesas lūguma, iepriekš apspriežoties ar Komisiju un Eiropas Parlamentu, vai arī pēc Komisijas priekšlikuma, iepriekš apspriežoties ar Tiesu un Eiropas Parlamentu.

Kamēr nav pieņemti iepriekš minētie noteikumi, turpina piemērot tos valodu lietošanas noteikumus, kas paredzēti Tiesas reglamentā un Vispārējās tiesas reglamentā. Atkāpjoties no Līguma par Eiropas Savienības darbību 253. un 254. panta, minētos noteikumus var grozīt vai atcelt tikai ar Padomes vienprātīgu apstiprinājumu.

I PIELIKUMS

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

1. pants

Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (še turpmāk "Civildienesta tiesa") kompetencē ir pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Savienību un tās darbiniekiem, kas minētas Līguma par Eiropas Savienības darbību 270. pantā, tostarp domstarpības starp visām struktūrām vai aģentūrām un to darbiniekiem, attiecībā uz kuriem Eiropas Savienības Tiesai piešķirta jurisdikcija.

2. pants

Civildienesta tiesā ir septiņi tiesneši. Ja Tiesa to lūdz, Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var palielināt tiesnešu skaitu.

Tiesnešus ieceļ uz sešiem gadiem. Tiesnešus, kas atstāj amatu, var iecelt amatā atkārtoti.

Visas brīvās amata vietas aizpilda, uz sešiem gadiem ieceļot jaunu tiesnesi.

3. pants

1. Tiesnešus ieceļ Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 257. panta ceturto daļu pēc apspriešanās ar šajā pantā paredzēto komiteju. Ieceļot tiesnešus, Padome nodrošina Civildienesta tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu pilsoņi no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, ņemot vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību.

2. Jebkura persona, kas ir Savienības pilsonis un kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 257. panta ceturtajā daļā ietvertajiem nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu. Padome pēc Tiesas ieteikuma paredz nosacījumus un procedūras, kas reglamentē šādu pieteikumu iesniegšanu un apstrādi.

3. Izveido komiteju, kurā ir septiņas personas, ko izraugās no bijušiem Tiesas un Vispārējās tiesas locekļiem un juristiem ar atzītu kompetenci. Komitejas locekļus un darbības noteikumus nosaka Padome pēc Tiesas priekšsēdētāja ieteikuma.

4. Komiteja sniedz atzinumu par pretendentu piemērotību pildīt Civildienesta tiesas tiesnešu pienākumus. Komiteja atzinumam pievieno to pretendentu sarakstu, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze. Sarakstā iekļauj vismaz divas reizes vairāk pretendentu, nekā Padomei jāieceļ tiesnešu.

4. pants

1. Tiesneši no sava vidus ievēlē Civildienesta tiesas priekšsēdētāju uz trīs gadu amata pilnvaru laiku. Viņu var ievēlēt atkārtoti.

2. Civildienesta tiesa lietas izspriež specializētajās tiesās, kurās ir trīs tiesneši. Dažos reglamentā paredzētos gadījumos tā var lietas izspriest plēnumā vai specializētajā tiesā, kurā ir pieci tiesneši vai arī tikai viens tiesnesis.

3. Civildienesta tiesas priekšsēdētājs vada plēnumu un specializēto tiesu, kurā ir pieci tiesneši. To specializēto tiesu priekšsēdētājus, kurās ir trīs tiesneši, izraugās saskaņā ar 1. punktu. Ja Civildienesta tiesas priekšsēdētāju norīko specializētajā tiesā, kurā ir trīs tiesneši, viņš ir šīs specializētās tiesas priekšsēdētājs.

4. Plēnuma kompetenci un kvorumu, kā arī specializēto tiesu sastāvu un lietu nodošanu tām nosaka reglaments.

5. pants

Civildienesta tiesai un tās locekļiem piemēro Eiropas Savienības Tiesas statūtu 2. līdz 6. pantu, 14. un 15. pantu, 17. panta pirmo, otro un piekto daļu un 18. pantu.

Statūtu 2. pantā minēto zvērestu nodod Tiesas priekšā, un Statūtu 3., 4. un 6. pantā minētos lēmumus Tiesa pieņem pēc apspriešanās ar Civildienesta tiesu.

6. pants

1. Civildienesta tiesai palīdz Tiesas un Vispārējās tiesas administratīvie departamenti. Tiesas priekšsēdētājs vai, attiecīgos gadījumos, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, vienojoties ar Civildienesta tiesas priekšsēdētāju, paredz nosacījumus, kā Tiesas vai Vispārējās tiesas ierēdņi un citi darbinieki palīdz Civildienesta tiesai, lai tā varētu darboties. Daži ierēdņi vai citi darbinieki ir pakļauti Civildienesta tiesas sekretāram tiesas priekšsēdētāja vadībā.

2. Civildienesta tiesa ieceļ sekretāru un pieņem noteikumus, kas reglamentē viņa pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas statūtu 3. panta ceturtnā daļa, kā arī 10., 11. un 14. pants attiecas uz tiesas sekretāru.

7. pants

1. Civildienesta tiesas procesu reglamentē Eiropas Savienības Tiesas statūtu III sadaļa, izņemot to 22. un 23. pantu. Reglamentā ietver turpmākus un sīkāk izstrādātus noteikumus, kas var izrādīties vajadzīgi.

2. Civildienesta tiesai piemēro noteikumus par valodu lietojumu Vispārējā tiesā.

3. Procedūras rakstiskā daļa sastāv no pieteikuma un aizstāvības argumentu izklāsta iesniegšanas, ja vien Civildienesta tiesa nepieņem lēmumu, ka ir vajadzīga otra rakstisku paskaidrojumu apmaiņa. Ja notiek otra apmaiņa, Civildienesta tiesa ar pušu piekrišanu var pieņemt lēmumu spriedumu pasludināt bez mutiskās daļas.

4. Visās procedūras daļās, tostarp pieteikuma iesniegšanas laikā, Civildienesta tiesa var izskatīt iespējas izšķirt domstarpības ar izlīgumu un var veicināt izlīgumu.

5. Civildienesta tiesa pieņem lēmumus par tiesas izdevumiem, levērojot īpašus reglamenta noteikumus, zaudējušai pusei piespriež atlīdzināt izdevumus, ja tiesa pieņem tādu lēmumu.

8. pants

1. Ja pieteikumu vai citu Civildienesta tiesai adresētu lietas dokumentu kļūdas dēļ iesniedz Tiesas vai Vispārējās tiesas sekretāram, šis sekretārs to tūlīt pārsūta Civildienesta tiesas sekretāram. Tāpat, ja pieteikumu vai citu Tiesai vai Vispārējai tiesai adresētu lietas dokumentu kļūdas dēļ iesniedz Civildienesta tiesas sekretāram, šis sekretārs to tūlīt pārsūta Tiesas vai Vispārējās tiesas sekretāram.

2. Ja Civildienesta tiesa konstatē, ka tās kompetencē nav izskatīt un izlemt lietu, kas ir Tiesas vai Vispārējās tiesas jurisdikcijā, tā nodod šo lietu Tiesai vai Vispārējai tiesai. Tāpat, ja Tiesa vai Vispārējā tiesa konstatē, ka lieta ir Civildienesta tiesas jurisdikcijā, tiesa, kurai sākotnēji nodota šī lieta, nodod to Civildienesta tiesai, un tā nedrīkst atteikties lietu izskatīt.

3. Ja Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā nodotas lietas, kurās jāizskata viens un tas pats interpretācijas jautājums vai kurās apstrīdēta viena un tā paša akta spēkā esamība, Civildienesta tiesa pēc pušu uzklaušanās var atlikt lietas izskatīšanu, līdz Vispārējā tiesa pieņem spriedumu.

Ja Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā ir nodotas lietas, kurās ir viens un tas pats prasījums, Civildienesta tiesa atsakās izskatīt lietu, lai Vispārējā tiesa varētu lemt šajās lietās.

9. pants

Vispārējā tiesā var iesniegt apelāciju divos mēnešos pēc tam, kad paziņots pārsūdzamais lēmums, pret Civildienesta tiesas galīgajiem lēmumiem un tādiem tiesas lēmumiem, kas tikai daļēji atrisina lietas būtību vai izlemj procesa jautājumus attiecībā uz kompetences trūkumu vai prasības nepieļaujamību.

Šādas apelācijas var iesniegt personas, kuru prasījumi vai iebildumi nav apmierināti vai ir apmierināti daļēji. Tomēr personas, kas iestājušās lietā un kas nav dalībvalstis vai Savienības iestādes, var iesniegt apelācijas tikai tad, ja Civildienesta tiesas lēmumi tās ietekmē tieši.

10. pants

1. Visas personas, kuru pieteikumus par iestāšanos lietā Civildienesta tiesa ir noraidījusi, var iesniegt apelāciju Vispārējai tiesai divās nedēļās pēc tam, kad tām darīts zināms lēmums pieteikumu noraidīt.

2. Attiecīgajā lietā iesaistītās puses var Vispārējā tiesā pārsūdzēt visus Civildienesta tiesas lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. pantu, 279. pantu vai 299. panta ceturto daļu vai EAEK līguma 157. pantu vai 164. panta trešo daļu, divos mēnešos pēc tam, kad šie lēmumi darīti zināmi.

3. Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ar saīsināto tiesāšanās procedūru, kas vajadzības gadījumā var atšķirties no dažiem šajā pielikumā iekļautajiem noteikumiem un kas ir noteikta Vispārējās tiesas reglamentā, var pieņemt lēmumus par apelācijām, kas paredzēti 1. un 2. punktā.

11. pants

1. Apelācijas Vispārējai tiesai iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tās pamato ar to, ka Civildienesta tiesai nav bijis jurisdikcijas kādā jautājumā, tā pārkāpusi savu reglamentu, nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas iesniedzēja intereses, kā arī pārkāpusi Savienības tiesību aktus.
2. Apelāciju nevar iesniegt tikai par izdevumu apjomu vai pusi, kurai jāsedz šie izdevumi.

12. pants

1. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību 278. un 279. pantu un EAEK līguma 157. pantu, apelācijas iesniegšana Vispārējai tiesai neaptur attiecīgā akta piemērošanu.
2. Ja iesniegta apelācija pret Civildienesta tiesas lēmumu, lietas izskatīšanai Vispārējā tiesā ir rakstiskā daļa un mutiskā daļa. Vispārējā tiesa saskaņā ar reglamentā ietvertajiem nosacījumiem pēc pušu uzklaušanās var atteikties no mutiskās daļas.

13. pants

1. Ja apelācija ir pamatota, Vispārējā tiesa atceļ Civildienesta tiesas lēmumu un pati pieņem spriedumu attiecīgā lietā. Tā nodod lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Civildienesta tiesā gadījumos, ja tiesvedības apstākļi neļauj Tiesai nākt klajā ar lēmumu.
 2. Ja lietu nodod atpakaļ Civildienesta tiesai, tai ir saistošs Vispārējās tiesas lēmums par tiesību jautājumiem.
-

4. PROTOKOLS

PAR EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMAS STATŪTIEM UN EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS STATŪTIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ pieņemt Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtus un Eiropas Centrālās bankas Statūtus, ko paredz Līguma par Eiropas Savienības darbību 129. panta 2. punkts,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

I NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLO BANKU SISTĒMA

1. pants

Eiropas Centrālo banku sistēma

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 282. panta 1. punktu Eiropas Centrālo banku sistēmu (ECBS) veido Eiropas Centrālā banka (ECB) un valstu centrālās bankas. ECB un to dalībvalstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro, veido Eurosistēmu.

ECBS un ECB veic uzdevumus un darbojas saskaņā ar Līgumiem un šiem Statūtiem.

II NODAĻA

ECBS MĒRĶI UN UZDEVUMI

2. pants

Mērķi

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 1. punktu un 282. panta 2. punktu ECBS galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti. Nekaitējot šim mērķim, ECBS Savienībā atbalsta vispārēju ekonomikas politiku, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. ECBS darbojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā valda brīva konkurence, un kas veicina resursu efektīvu sadali, kā arī ievēro Līguma par Eiropas Savienības darbību 119. pantā izklāstītos principus.

3. pants

Uzdevumi

3.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 2. punktu, pamatuzdevumi, kas jārisina ar ECBS starpniecību, ir:

- definēt un īstenot Savienības monetāro politiku;
- veikt valūtas operācijas atbilstīgi minētā Līguma 219. pantam;
- turēt un pārvaldīt dalībvalstu oficiālos ārvalstu valūtas rezervju fondus;
- veicināt norēķinu sistēmu vienmērīgu darbību.

3.2. Saskaņā ar minētā Līguma 127. panta 3. punktu 3.1. panta trešais ievilkums neliedz dalībvalstu valdībām turēt un pārvaldīt ārvalstu valūtu kārtējo kontu atlikumus.

3.3. Saskaņā ar minētā Līguma 127. panta 5. punktu, ECBS palīdz veidot līdzsvarotu politiku, ko īsteno kompetentas iestādes, kuras saistītas ar kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

4. pants

Padomdevējfunkcijas

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu:

a) ar ECB apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Savienības aktiem, kas ir tās kompetencē;
- attiecīgās valsts iestādes attiecībā uz visiem tiesību aktu projektiem, kas ir ECB kompetencē, taču ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredzējusi saskaņā ar 41. pantā norādīto procedūru;

b) ECB Savienības iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm iesniedz atzinumus par jautājumiem, kas ir tās kompetencē.

5. pants

Statistikas informācijas vākšana

5.1. Lai veiktu ECBS uzdevumus, ECB ar valstu centrālo banku atbalstu vāc vajadzīgo statistikas informāciju no kompetentām valstu iestādēm vai tieši no uzņēmējiem. Šajā nolūkā tā sadarbojas ar Savienības iestādēm vai struktūrām un ar dalībvalstu vai trešo valstu kompetentām iestādēm, kā arī ar starptautiskām organizācijām.

5.2. Valstu centrālās bankas cik iespējams veic 5.1. pantā izklāstītos uzdevumus.

5.3. Vajadzības gadījumā ECB palīdz saskaņot noteikumus un paņēmienus statistikas datu vākšanai, apkopošanai un izplatīšanai jomās, kas ir tās kompetencē.

5.4. Padome saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru nosaka tās fiziskās un juridiskās personas, uz kurām attiecas prasība sniegt ziņojumus un ievērot konfidencialitāti; Padome izstrādā piemērotus īstenošanas noteikumus.

6. pants

Starptautiska sadarbība

6.1. ECB pieņem lēmumu, kā pārstāvēt ECBS tajā starptautiskās sadarbības jomā, kurā ietilpst uzdevumi, kas uzticēti ECBS.

6.2. ECB un, ar ECB atļauju, valstu centrālās bankas var iekļauties starptautiskās monetārās iestādēs.

6.3. Šis nodaļas 6.1. un 6.2. pants nav pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 138. pantam.

III NODAĻA

ECBS UZBŪVE

7. pants

Neatkarība

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 130. pantu ne ECB, ne valstu centrālās bankas, ne arī kāds no to lēmējinstanču locekļiem, īstenojot Līguma par Eiropas Savienības darbību un Statūtu piešķirtās pilnvaras un veicot uzticētos uzdevumus un pienākumus, nelūdz un nepieņem ne Savienības iestāžu, ne arī kādas dalībvalsts valdības vai citas struktūras norādījumus. Savienības iestādes vai struktūras un dalībvalstu valdības apņemas ievērot šo principu un nemēģināt iespaidot ECB vai valstu centrālo banku lēmējinstanču locekļus, kad viņi veic amata pienākumus.

8. pants

Vispārējs princips

ECBS pārvalda ECB lēmējinstances.

9. pants

Eiropas Centrālā banka

9.1. ECB, kas saskaņā ar saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 282. panta 3. punktu ir tiesību subjekts, visās dalībvalstīs ir visplašākā tiesībspēja, ko šo valstu tiesību akti paredz juridiskām personām; ECB var iegādāties vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesā.

9.2. ECB nodrošina to, ka tos uzdevumus, kas atbilstīgi minētā Līguma 127. panta 2., 3. un 5. punktam uzticēti ECBS, tā veic vai nu pati, ievērojot šos Statūtus, vai arī ar valstu centrālo banku starpniecību, ievērojot 12.1. un 14. pantu.

9.3. Saskaņā ar minētā Līguma 129. panta 1. punktu ECB lēmējinstances ir Padome un Valde.

10. pants

Padome

10.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 182. panta 1. punktu Padomē ir ECB Valdes locekļi un to dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kuru naudas vienība ir euro.

10.2. Katram Padomes loceklim ir viena balss. No dienas, kad Padomes locekļu skaits pārsniedz 21, katram Valdes loceklim ir viena balss, un balsstiesīgo vadītāju skaits ir 15. Pēdējiem balsstiesības ir piešķirtas, un tās rotē šādi:

- no dienas, kad vadītāju skaits pārsniedz 15, un kamēr tas sasniedz 22, vadītājus iedala divās grupās atbilstoši tam, kā ir ierindots to dalībvalsts centrālās bankas daļas lielums no kopēja iekšzemes kopprodukta tirgus cenās un no monetāro finanšu iestāžu kopējās bilances dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro. Daļu kopējā iekšzemes kopproduktā tirgus cenās un monetāro finanšu iestāžu kopējā bilancē vērtība ir attiecīgi 5/6 un 1/6. Pirmajā grupā ir pieci vadītāji un otrajā grupā – pārējie vadītāji. Balsstiesību intervāls pirmās grupas vadītājiem nav mazāks kā otrās grupas vadītāju balsstiesību intervāls. Ievērojot iepriekšējo teikumu, pirmajai grupai piešķir četras balsis, bet otrajai grupai – vienpadsmit balsis,
- no dienas, kad vadītāju skaits sasniedz 22, vadītājus sadala trīs grupās atbilstoši iepriekš minētajiem ierindošanas kritērijiem. Pirmajā grupā ir pieci vadītāji, un tai ir piešķirtas četras balsis. Otrajā grupā ir puse no pārējiem vadītājiem, kuru skaits noapaļots līdz tuvākajam veseram skaitlim, un tai ir piešķirtas astoņas balsis. Trešajā grupā ir pārējie vadītāji, un tai ir piešķirtas trīs balsis,

- katrā grupā vadītāji ir balsstiesīgi uz vienādu laikposmu,
- lai aprēķinātu daļu no kopējā iekšzemes kopprodukta tirgus cenās, piemēro 29.2. pantu. Monetāro finanšu iestāžu kopējo bilanci aprēķina atbilstoši statistikas sistēmai, ko piemēro Eiropas Savienībā aprēķinu veikšanas brīdī,
- kad kopējo iekšzemes kopproduktu tirgus cenās groza atbilstoši 29.3. pantam vai tad, ja vadītāju skaits palielinās, grupu lielumu un/vai sastāvu groza atbilstoši iepriekš minētajiem principiem,
- Padome ar divu trešdaļu visu tās balsstiesīgo un nebalsstiesīgo locekļu balsu vairākumu veic visus nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu iepriekš minētos principus, un var nolemt atlikt rotācijas sistēmas uzsākšanu līdz dienai, kad vadītāju skaits pārsniedz 18.

Balsstiesības izmanto personiski. Atkāpjoties no šā noteikuma, 12.3. pantā minētajā reglamentā var paredzēt, ka Padomes locekļi drīkst balsot telekonferencēs. Šie noteikumi paredz arī to, ka tie Padomes locekļi, kas ilgāku laiku nevar piedalīties Padomes sanāksmēs, var katrs iecelt sev vietnieku dalībai Padomē.

Iepriekšējā punkta nosacījumi neierobežo visu Padomes balsstiesīgo un nebalsstiesīgo locekļu balsstiesības saskaņā ar 10.3., 40.2. un 40.3. pantu.

Ja vien šie Statūti neparedz citādi, Padome pieņem lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsis dalās vienādi, izšķirošā balss ir priekšsēdētājam.

Lai Padome varētu balsot, vajadzīgais kvorums ir divas trešdaļas Padomes balsstiesīgo locekļu. Ja kvoruma nav, priekšsēdētājs var sasaukt ārkārtas sanākumi, kurā lēmumu pieņem arī bez kvoruma.

10.3. Pieņemot lēmumus atbilstīgi 28., 29., 30., 32. un 33. pantam, Padomes balsis vērtē proporcionāli valstu centrālo banku daļām ECB parakstītajā kapitālā. Valdes locekļu balsim ir nulles vērtība. Lēmumus, kuru pieņemšanai vajadzīgs kvalificēts balsu vairākums, pieņem, ja balsis “par” pārstāv vismaz divas trešdaļas no ECB parakstītā kapitāla un vismaz pusi no tās akcionāriem. Ja kāds vadītājs nevar piedalīties sēdē, viņš var izraudzīties aizstājēju, kas balso viņa vietā.

10.4. Sanāksmes ir konfidenciālas. Padome var pieņemt lēmumu apspriežu iznākumu darīt zināmu atklātībai.

10.5. Padome sanāk vismaz desmit reizes gadā.

11. pants

Valde

11.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punkta otro daļu Valdē ir priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un četri citi locekļi.

Šie locekļi pilda pienākumus pilnas darba slodzes apjomā. Neviens no locekļiem neuzņemas nekādu algotu vai nealgotu darbu, ja vien Padome izņēmuma kārtā viņiem nav ļāvusi to darīt.

11.2. Saskaņā ar minētā Līguma 283. panta 2. punkta otro daļu Valdes priekšsēdētāju, priekšsēdētāja vietnieku un pārējos locekļus pēc Padomes priekšlikuma, ko tā sniedz pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un ECB Padomi, Eiropadome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, ieceļ no personām ar nevainojamu reputāciju un profesionālu pieredzi monetāros vai banku jautājumos.

Viņu amata pilnvaru laiks ir astoņi gadi, un to nepagarina.

Tikai dalībvalstu pilsoņi var būt Valdes locekļi.

11.3. Valdes locekļu darba noteikumi un nosacījumi, jo īpaši algas, pensijas un citi sociālās nodrošināšanas pabalsti, ir paredzēti ECB noslēgtos darba līgumos, un tos apstiprina ECB Padome pēc tādas komitejas priekšlikuma, kurā ir trīs ECB Padomes iecelti un trīs Padomes iecelti locekļi. Valdes locekļiem nav tiesību balsot par šajā punktā minētajiem jautājumiem.

11.4. Ja kāds Valdes loceklis vairs neatbilst prasībām, kas vajadzīgas pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu, Tiesa pēc ECB Padomes vai Valdes lūguma var viņu atlaist no amata.

11.5. Katram Valdes loceklim, kas piedalās sanāksmē, ir tiesības balsot, un šajā nolūkā viņam ir viena balss. Ja vien nav paredzēta citāda procedūra, Valde pieņem lēmumus ar vienkāršu nodoto balsu vairākumu. Ja balsis dalās vienādi, izšķir priekšsēdētāja balss. Balsošanas procedūra ir precizēta 12.3. pantā minētajā reglamentā.

11.6. Valde ir atbildīga par ECB kārtējiem darījumiem.

11.7. Visas brīvās vietas Valdē aizpilda, ieceļot jaunus locekļus saskaņā ar 11.2. pantu.

12. pants

Lēmējinstanču pienākumi

12.1. ECB Padome pieņem pamatnostādnes un lēmumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to uzdevumu izpildi, ko Līgumi un šie Statūti uztic ECBS. ECB Padome nosaka Savienības monetāro politiku, vajadzības gadījumā iekļaujot lēmumus attiecībā uz netiešiem monetāriem mērķiem, procentu pamatlikmēm un ECBS rezervēm, kā arī izstrādā vajadzīgās pamatnostādnes šo lēmumu īstenošanai.

Valde īsteno monetāro politiku saskaņā ar ECB Padomes pieņemtām pamatnostādnēm un lēmumiem. Īstenojot monetāro politiku, Valde dod vajadzīgos norādījumus valstu centrālajām bankām. Turklāt ar ECB Padomes lēmumu konkrētas pilnvaras var deleģēt Valdei.

Neskarot šo pantu, ECB, lai veiktu darījumus, kas ietilpst ECBS uzdevumos, vēršas pēc palīdzības valstu centrālajās bankās, ciktāl tā to atzīst par iespējamu un lietderīgu.

12.2. Valde atbild par ECB Padomes sanāksmju sagatavošanu.

12.3. ECB Padome pieņem reglamentu, kas nosaka ECB un tās lēmējinstanču iekšējo uzbūvi.

12.4. ECB Padome pilda 4. pantā minētās padomdevējfunkcijas.

12.5. ECB Padome pieņem 6. pantā minētos lēmumus.

13. pants

Priekšsēdētājs

13.1. ECB Padomi un Valdi vada priekšsēdētājs vai, viņa prombūtnes laikā, priekšsēdētāja vietnieks.

13.2. Neskarot 38. pantu, priekšsēdētājs vai viņa iecelta persona pārstāv ECB ārējās attiecībās.

14. pants

Valstu centrālās bankas

14.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 131. pantu katra dalībvalsts nodrošina, ka tās tiesību akti, tostarp tās centrālās bankas statūti, sader ar Līgumiem un šiem Statūtiem.

14.2. Valstu centrālo banku statūti īpaši paredz, ka valsts centrālās bankas vadītāja amata pilnvaru laiks ir vismaz pieci gadi.

Tikai tad, ja vadītājs vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu, viņu var atbrīvot no amata. Attiecīgais vadītājs vai ECB Padome var apstrīdēt šo lēmumu Tiesā, pamatojoties uz Līgumu vai jebkura to īstenošanai pieņemta akta pārkāpumu. Tiesvedību sāk attiecīgi divos mēnešos pēc tam, kad lēmums publicēts, vai pēc tam, kad prasītājs ir saņēmis paziņojumu par to, vai, ja tas nav saņemts, pēc dienas, kad prasītājs uzzina par šo lēmumu.

14.3. Valstu centrālās bankas ir ECBS būtiska daļa un darbojas saskaņā ar ECB pamatnostādņem un norādījumiem. ECB Padome veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu ECB pamatnostādņu un norādījumu ievērošanu, un pieprasa visu vajadzīgo informāciju.

14.4. Valstu centrālās bankas var veikt arī uzdevumus, kas nav minēti šajos Statūtos, ja vien ECB Padome ar divu trešdaļu balsu vairākumu nenolemj, ka tie ir pretrunā ECBS mērķiem un uzdevumiem. Valstu centrālās bankas šos uzdevumus veic uz savu atbildību, un tos nevar uzskatīt par daļu no ECBS uzdevumiem.

15. pants

Pienākumi sniegt pārskatus

15.1. Vismaz reizi ceturksnī ECB sastāda un publicē ziņojumu par ECBS darbību.

15.2. ECBS finanšu kopsavilkuma pārskatus publicē katru nedēļu.

15.3. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 284. panta 3. punktu ECB Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī Eiropadomei adresē gada ziņojumus par ECBS darbību un monetāro politiku gan par iepriekšējo, gan kārtējo gadu.

15.4. Šajā pantā minētie ziņojumi un pārskati ir bez maksas pieejami visām ieinteresētām pusēm.

16. pants

Banknotes

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 128. panta 1. punktu, ECB Padomei ir ekskluzīvas tiesības dot pilnvaras emitēt euro banknotes Savienībā. Banknotes drīkst emitēt ECB un valstu centrālās bankas. ECB un valstu centrālo banku emitētās banknotes ir vienīgās naudaszīmes, kam Savienībā ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss.

Cik iespējams ECB ņem vērā pieredzi attiecībā uz banknošu emisiju un noformējumu.

IV NODAĻA
ECBS MONETĀRĀS FUNKCIJAS UN OPERĀCIJAS

17. pants

ECB un valstu centrālo banku konti

Lai veiktu operācijas, ECB un valstu centrālās bankas atver kontus kredītiestādēm, valsts iestādēm un citiem tirgus dalībniekiem, kā arī pieņem aktīvus, to skaitā reģistrētus vērtspapīrus, kā papildu nodrošinājumu.

18. pants

Atvērta tirgus operācijas un kredītooperācijas

18.1. Lai sasniegtu ECBS mērķus un veiktu tās uzdevumus, ECB un valstu centrālās bankas var:

- finanšu tirgos pirkt un pārdot tieši (tūlītējos darījumos vai nākotnes darījumos) vai, slēdzot atpirkšanas līgumus, un aizdot vai aizņemtprasības un tirgojamus finanšu instrumentus euro vai citās valūtās, kā arī dārgmetālos;
- veikt kredītooperācijas ar kredītiestādēm un citiem tirgus dalībniekiem, aizdodot pret papildu nodrošinājumu.

18.2. ECB nosaka vispārējus principus ECB vai valstu centrālo banku veiktām atvērta tirgus operācijām un kredītooperācijām, tostarp principu paziņot par nosacījumiem, ar kādiem tās ir gatavas iesaistīties šādos darījumos.

19. pants

Obligātās rezerves

19.1. Atbilstīgi 2. pantam ECB var pieprasīt dalībvalstu kredītiestādēm ECB kontos un valstu centrālajās bankās deponēt obligātās rezerves, lai īstenotu monetārās politikas mērķus. ECB Padome var noteikt to, kā aprēķināt un noteikt obligāto rezervju vajadzīgo apjomu. Neievērošanas gadījumā ECB ir tiesības uzlikt soda procentus un citas sankcijas ar līdzīgu iedarbību.

19.2. Lai piemērotu šo pantu, Padome saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru nosaka rezervju minimālo pieļaujamo apjomu un maksimālo pieļaujamo starpību starp šīm rezervēm un to obligāto apjomu, kā arī attiecīgas sankcijas gadījumā, ja to neievēro.

20. pants

Citi monetāras kontroles līdzekļi

ECB Padome ar divu trešdaļu nodoto balsu vairākumu pieņem lēmumus par citu monetāras kontroles metožu izmantošanu, kuras uzskata par mērķtiecīgām, ņemot vērā 2. pantu.

Padome saskaņā ar 41. pantā paredzēto procedūru nosaka šo metožu izmantošanas jomu, ja tās uzliek saistības trešām personām.

21. pants

Darījumi ar publisko tiesību subjektiem

21.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pantu ir aizliegts pieļaut konta pārtēriņu, kā arī ir aizliegti jebkādi citi kredīta pakalpojumi Eiropas Centrālajā bankā vai dalībvalstu centrālajās bankās Savienības iestāžu vai struktūru, dalībvalstu valdību, reģionālu vai vietēju iestāžu vai citu publisku iestāžu, vai citu publisko tiesību subjektu vai publisku uzņēmumu vajadzībām, kā arī ECB un valstu centrālajām bankām ir aizliegts tieši pirkt parāda instrumentus no minētajām iestādēm.

21.2. ECB un valstu centrālās bankas var darboties kā 21.1. pantā minēto subjektu fiskāli aģenti.

21.3. Šo pantu attiecībā uz rezervju nodrošinājumu, ko saņem no centrālām bankām, nepiemēro kredītiestādēm ar valsts kapitāla līdzdalību, kam ECB un valstu centrālās bankas piemēro tādu pašu režīmu kā privātām kredītiestādēm.

22. pants

Ieskaita un norēķinu sistēmas

ECB un valstu centrālās bankas var dot iespējas, un ECB var izdot regulas, lai Savienībā un attiecībās ar citām valstīm nodrošinātu efektīvas un drošas ieskaita un norēķinu sistēmas.

23. pants

Ārējās operācijas

ECB un valstu centrālās bankas var:

- nodibināt sakarus ar citu valstu centrālajām bankām un finanšu iestādēm un, vajadzības gadījumā, ar starptautiskām organizācijām;
- iegādāties un pārdot tūlītējos darījumos un nākotnes darījumos visdažādākos ārvalstu valūtas aktīvus un dārgmetālus; termins “ārvalstu valūtas aktīvi” nozīmē vērtspapīrus un jebkādu citus aktīvus jebkuras valsts valūtā vai norēķinu vienībās un jebkurā formā;

- turēt un pārvaldīt šajā pantā minētos aktīvus;
- veikt visdažādākos bankas darījumus ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, to skaitā aizņēmuma un aizdevuma operācijas.

24. pants

Citas operācijas

Papildus operācijām, kas izriet no ECB un valstu centrālo banku uzdevumiem, tās var veikt operācijas administratīvām vajadzībām vai savu darbinieku interesēs.

V NODAĻA

KONSULTATĪVA UZRAUDZĪBA

25. pants

Konsultatīva uzraudzība

25.1. ECB var sniegt padomus un ar to var apsprieties Padome, Komisija un kompetentas dalībvalstu iestādes par to, ciktāl un kā piemērot Savienības tiesību aktus attiecībā uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

25.2. Saskaņā ar visām Padomes regulām, kas pieņemtas atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 6. punktam, ECB var veikt īpašus uzdevumus attiecībā uz politiku, kas skar kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu konsultatīvu uzraudzību. Vienīgais izņēmums ir apdrošināšanas uzņēmumi.

VI NODAĻA

ECBS FINANŠU NOTEIKUMI

26. pants

Finanšu pārskati

26.1. ECB un valstu centrālo banku finanšu gads sākas janvāra pirmajā dienā un beidzas decembra pēdējā dienā.

26.2. Valde ECB gada pārskatus sagatavo saskaņā ar ECB Padomes noteiktiem principiem. Pārskatus apstiprina ECB Padome, un pēc tam tos publicē.

26.3. Lai varētu veikt analīzi un operācijas, Valde sagatavo ECBS bilances kopsavilkumu par tiem valstu centrālo banku aktīviem un pasīviem, kas pieder ECBS.

26.4. Lai piemērotu šo pantu, ECB Padome pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai valstu centrālās bankas standartizētu grāmatvedības uzskaiti un ziņojumus par veiktajām operācijām.

27. pants

Revīzijas

27.1. ECB un valstu centrālo banku pārskatus pārbauda ECB Padomes ieteikti un Padomes apstiprināti pieaicināti neatkarīgi revidenti. Revidenti ir pilnvaroti pārbaudīt visus ECB un valstu centrālo banku grāmatvedības dokumentus un pārskatus un iegūt pilnīgu informāciju par to darījumiem.

27.2. Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. pants attiecas tikai uz ECB vadības darbības efektivitātes pārbaudi.

28. pants

ECB kapitāls

28.1. ECB kapitāls ir 5 miljardi euro. Kapitālu var palielināt par apjomu, ko ECB Padome saskaņā ar 10.3. pantu nosaka ar kvalificētu balsu vairākumu, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, kurus Padome paredz saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru.

28.2. Valstu centrālās bankas ir vienīgās ECB kapitāla parakstītājas un turētājas. Kapitāla parakstīšana notiek saskaņā ar 29. pantā noteikto atslēgu.

28.3. ECB Padome ar kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts 10.3. pantā, nosaka kapitāla iemaksas apjomu un formu.

28.4. Valstu centrālo banku daļas ECB parakstītajā kapitālā nevar pārskaitīt, ieķīlāt vai arestēt, tomēr šis noteikums neliedz ievērot 28.5. pantu.

28.5. Ja koriģē 29. pantā minēto atslēgu, valstu centrālās bankas savā starpā pārskaita kapitāla daļas tā, lai to sadalījums atbilstu korekcijām sistēmā. ECB Padome sīkāk nosaka šādu pārskaitījumu noteikumus.

29. pants

Kapitāla parakstīšanas atslēga

29.1. ECB kapitāla parakstīšanas atslēgu, kuru pirmoreiz noteica 1998. gadā, kad tika izveidota ECBS, nosaka, katras valsts centrālajai bankai piešķirot procentuālo daļu, kas ir šādu lielumu summa:

- 50 % no attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāju īpatsvara Savienības iedzīvotāju skaitā priekšpēdējā gadā pirms ECBS izveidošanas;
- 50 % no attiecīgās dalībvalsts iekšzemes kopprodukta īpatsvara tirgus cenās izteiktajā Savienības iekšzemes kopproduktā, kas reģistrēts pēdējos piecos gados līdz priekšpēdējam gadam pirms ECBS izveidošanas.

Procentus noapaļo uz augšu vai uz leju līdz tuvākajam skaitlim, kas bez atlikuma dalās ar 0,0001.

29.2. Šā panta piemērošanai vajadzīgos statistikas datus Komisija sniedz saskaņā ar noteikumiem, ko Padome pieņem ar 41. pantā noteikto procedūru.

29.3. Valstu centrālajām bankām piešķirtās procentuālās daļas koriģē katru piekto gadu pēc ECBS izveides analogi tam, kā paredzēts 29.1. pantā. Koriģēto atslēgu piemēro ar nākamā gada pirmo dienu.

29.4. ECB Padome veic visus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu šo pantu.

30. pants

Ārvalstu valūtas rezerves aktīvu pārskaitījums uz ECB

30.1. Neskarot 28. pantu, valstu centrālās bankas piegādā ECB rezerves aktīvus valūtās, kas nav dalībvalstu valūtas, euro, SVF rezerves pozīcijas un SDR līdz 50000 miljoniem euro. ECB Padome nosaka, cik liela summa Eiropas Centrālajā bankā jāiemaksā tūlīt pēc tās izveidošanas un cik lielas summas jāiemaksā vēlāk. ECB ir visas tiesības turēt un pārvaldīt tai pārskaitītās valūtas rezerves un izmantot tās šajos Statūtos izvirzītajiem mērķiem.

30.2. Katras valsts centrālās bankas iemaksas nosaka proporcionāli tās daļai ECB parakstītajā kapitālā.

30.3. Katras valsts centrālā banka var no ECB saņemt tik lielu kredītu, cik liels ir tās ieguldījums. ECB Padome nosaka šādu kredītu denomināciju un to, kā tos atmaksāt.

30.4. Saskaņā ar 30.2. pantu ECB, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz saskaņā ar 41. panta izklāstīto procedūru, var pieprasīt papildu valūtas rezerves, kas pārsniedz 30.1. pantā noteikto summu.

- 30.5. ECB var turēt un pārvaldīt SVF rezerves pozīcijas un SDR un veidot šādu aktīvu uzkrājumu.
- 30.6. ECB Padome veic visus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu šo pantu.

31. pants

Valstu centrālo banku ārvalstu valūtas rezervju aktīvi

- 31.1. Valstu centrālās bankas drīkst veikt darījumus, pildot savus pienākumus pret starptautiskām organizācijām saskaņā ar 23. pantu.
- 31.2. Visām citām operācijām ar ārvalstu valūtas rezervju aktīviem, kas paliek valstu centrālajās bankās pēc tam, kad izdarīti 30. pantā minētie pārskaitījumi, kā arī dalībvalstu darījumiem ar apgrozāmiem ārvalstu valūtas līdzekļiem, ja tie pārsniedz apjomu, ko nosaka saskaņā ar 31.3. pantu, vajadzīgs ECB apstiprinājums, lai nodrošinātu to saskaņotību ar valūtas maiņas kursa politiku un Savienības monetāro politiku.
- 31.3. Lai atvieglinātu šīs operācijas, ECB Padome izstrādā pamatnostādnes.

32. pants

Valstu centrālo banku monetāro ienākumu sadalījums

- 32.1. Ienākumus, kas uzkrājas valstu centrālajās bankās, īstenojot ECBS monetārās politikas darbības (še turpmāk "monetārie ienākumi"), katra finanšu gada beigās sadala saskaņā ar šo pantu.
- 32.2. Katras valsts centrālās bankas monetārie ienākumi līdzinās tās gada ienākumiem, kas gūti no tās aktīviem, proporcionāli to banknošu vērtībai, kuras ir apgrozībā, un noguldījumu saistībām ar kredītiestādēm. Šos aktīvus valstu centrālās bankas iezīmē mērķiem, kas saskaņoti ar ECB Padomes pieņemtām pamatnostādņēm.
- 32.3. Ja pēc euro ieviešanas ECB Padome atzīst, ka valstu centrālo banku bilanču struktūras neļauj piemērot 32.2. pantu, ECB Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt, ka, atkāpjoties no 32.2. panta, uz laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, monetāros ienākumus aprēķina, izmantojot alternatīvu metodi.
- 32.4. Katras valsts centrālās bankas monetāros ienākumus samazina par summu, kas līdzvērtīga procentiem, kurus tā saskaņā ar 19. pantu maksā kredītiestādēm par savām noguldījumu saistībām.

ECB Padome var nolemt atlīdzināt valstu centrālajām bankām banknošu emisijas izdevumus vai, izņēmuma gadījumos, īpašus zaudējumus, ko radījušas monetārās politikas operācijas, kuras banka veikusi ECBS uzdevumā. Atlīdzības formu pēc saviem ieskatiem nosaka ECB Padome; attiecīgās summas var bezakcepta kārtībā norakstīt no valstu centrālo banku monetārajiem ienākumiem.

32.5. Valstu centrālo banku kopējos monetāros ienākumus sadala valstu centrālajām bankām proporcionāli to iemaksātajām ECB kapitāla daļām un atbilstīgi visiem lēmumiem, ko ECB Padome pieņēmusi, ievērojot 33.2. pantu.

32.6. Ieskaitu un norēķinus par atlikumiem, ko rada monetāro ienākumu sadale, veic ECB saskaņā ar ECB Padomes noteiktām pamatnostādņēm.

32.7. ECB Padome veic visus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu šo pantu.

33. pants

ECB tīrās peļņas un tīro zaudējumu sadalījums

33.1. ECB tīro peļņu pārskaita šādi:

- a) ECB Padomes noteiktu summu, kas nepārsniedz 20 % no tīrās peļņas, pārskaita vispārējo rezervju fondā, kas nepārsniedz 100 % no kapitāla;
- b) pārējo tīro peļņu izdala ECB akcionāriem proporcionāli to iemaksātām daļām.

33.2. Gadījumā, ja ECB cieš zaudējumus, iztrūkumu var bezakcepta kārtībā norakstīt no ECB vispārējo rezervju fonda, un vajadzības gadījumā – pēc ECB Padomes lēmuma – no attiecīgā finanšu gada monetārajiem ienākumiem proporcionāli summām, kas sadalītas valstu centrālajām bankām saskaņā ar 32.5. pantu, un nepārsniedzot šīs summas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

34. pants

Tiesību akti

34.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 132. pantu, ECB:

- izstrādā regulas, ciktāl tas vajadzīgs, lai veiktu uzdevumus, kas paredzēti 3.1. panta pirmajā ievilkumā, 19.1., 22. vai 25.2. pantā, un gadījumos, kas noteikti 41. pantā minētajos Padomes aktos;
- pieņem lēmumus, kas vajadzīgi, lai veiktu uzdevumus, ko Līgumi un ECBS un ECB Statūti uztic ECBS;
- sagatavo ieteikumus un sniedz atzinumus.

34.2. ECB var nolemt publicēt savus lēmumus, ieteikumus un atzinumus.

34.3. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru, ECB ir tiesīga uzlikt uzņēmumiem sodanaudu vai kavējuma naudu gadījumā, ja tie nepilda pienākumus, kurus tiem uzliek ECB regulas un lēmumi.

35. pants

Tiesu iestāžu veikta kontrole un ar to saistīti jautājumi

35.1. Līgumos paredzētajos gadījumos saskaņā ar tajā ietvertajiem nosacījumiem Eiropas Savienības Tiesa var vērtēt vai interpretēt ECB darbību vai bezdarbību. ECB var griezties Tiesā Līgumos paredzētajos gadījumos un atbilstīgi to nosacījumiem.

35.2. Domstarpības starp ECB, no vienas puses, un tās kreditoriem, debitoriem vai jebkurām citām personām, no otras puses, izšķir kompetentas valstu tiesas, izņemot gadījumus, ja jurisdikcija ir piešķirta Eiropas Savienības Tiesai.

35.3. Uz ECB attiecas atbildības režīms, ko paredz Līguma par Eiropas Savienības darbību 340. pants. Valstu centrālo banku atbildību reglamentē šo valstu attiecīgie tiesību akti.

35.4. Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir sniegt spriedumu atbilstīgi jebkurai arbitrāžas klauzulai, kas ietverta ECB vai tās vārdā noslēgtā publisko tiesību vai privāttiesību līgumā.

35.5. ECB lēmumus griezties Eiropas Savienības Tiesā pieņem ECB Padome.

35.6. Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izšķirt domstarpības par to, kā valstu centrālās bankas pilda pienākumus, ko uzliek Līgumi un šie Statūti. Ja ECB uzskata, ka kādas valsts centrālā banka nav izpildījusi kādu no Līgumu un šo Statūtu uzliktiem pienākumiem, tā pēc tam, kad attiecīgās valsts centrālajai bankai dota iespēja iesniegt savus apsvērumus, sniedz argumentētu atzinumu par šo jautājumu. Ja attiecīgās valsts centrālā banka ECB noteiktajā laikā nesaskaņo savu darbību ar šo atzinumu, ECB var griezties Eiropas Savienības Tiesā.

36. pants

Personāls

36.1. ECB Padome pēc Valdes priekšlikuma izstrādā ECB personāla nodarbināšanas kārtību.

36.2. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko paredz nodarbināšanas kārtība, Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visas ECB un tās darbinieku domstarpības.

37. pants (bijušais 38. pants)**Dienesta noslēpumi**

37.1. ECB vadības iestāžu locekļi un personāls, kā arī valstu centrālo banku darbinieki arī pēc amata pienākumu pildīšanas beigām nedrīkst izpaust tādu informāciju, uz ko attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumus.

37.2. Personas, kam pieejami dati, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti par noslēpumu ievērošanu, ir pakļautas šiem tiesību aktiem.

38. pants (bijušais 39. pants)**Parakstītāji**

ECB juridiskās saistības ar trešām personām apliecina ar priekšsēdētāja parakstu vai divu Valdes locekļu parakstiem, vai ar divu tādu ECB darbinieku parakstiem, kurus priekšsēdētājs likumīgi pilnvarojis parakstīt dokumentus ECB vārdā.

39. pants (bijušais 40. pants)**Privilēģijas un imunitāte**

Dalībvalstu teritorijā ECB ir visas privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīgas, lai veiktu tās uzdevumus atbilstīgi nosacījumiem, kuri ietverti Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

VIII NODAĻA

STATŪTU GROZĪJUMI UN PAPILDNOTEIKUMI

40. pants (bijušais 41. pants)**Vienkāršota grozījumu procedūra**

40.1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 129. panta 3. punktu Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru vai nu pēc ECB ieteikuma un pēc apspriešanās ar Komisiju, vai arī pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar ECB var grozīt šo Statūtu 5.1., 5.2., 5.3., 17., 18., 19.1., 22., 23., 24., 26., 32.2., 32.3., 32.4., 32.6. pantu, 33.1. panta a) punktu un 36. pantu.

40.2. Šo statūtu 10.2. punktu var grozīt ar Eiropadomes vienprātīgi pieņemtu lēmumu vai nu pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, vai arī pēc Komisijas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku. Šie grozījumi nestājas spēkā, kamēr tos nav apstiprinājušas dalībvalstis saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām.

40.3. Lai ECB varētu nākt klajā ar ieteikumu, kas pieņemts atbilstīgi šim pantam, ir vajadzīgs vienprātīgs ECB Padomes lēmums.

41. pants (bijušais 42. pants)

Papildnoteikumi

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 129. panta 4. punktu Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un ECB vai pēc ECB ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem noteikumus, kas minēti šo Statūtu 4., 5.4., 19.2., 20., 28.1., 29.2., 30.4. un 34.3. pantā.

IX NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI UN CITI NOTEIKUMI, KAS ATTIECAS UZ ECBS

42. pants (bijušais 43. pants)

Vispārēji noteikumi

42.1. Līguma par Eiropas Savienības darbību 139. pantā minētais izņēmuma statuss nozīmē, ka attiecīgajām dalībvalstīm nepiešķir tiesības un neuzliek saistības šo Statūtu šādi panti: 3., 6., 9.2., 12.1., 14.3., 16., 18., 19., 20., 22., 23., 26.2., 27., 30., 31., 32., 33., 34., 50. un 52. pants.

42.2. Centrālās bankas tajās dalībvalstīs, kurām piešķirts minētā Līguma 139. pantā minētais izņēmuma statuss, monetārās politikas jomā patur pilnvaras saskaņā ar savas valsts tiesībām.

42.3. Saskaņā ar minētā Līguma 139. pantu ar vārdu “dalībvalstis” šo Statūtu 3., 11.2., 19. pantā saprot “dalībvalstis, kuru valūta ir euro”.

42.4. Ar frāzi “valstu centrālās bankas” šo Statūtu 9.2., 10.2., 10.3., 12.1., 16., 17., 18., 22., 23., 27., 30., 31., 32., 33.2. un 52. pantā saprot “to dalībvalstu centrālās bankas, uz kurām neattiecas izņēmums”.

42.5. Ar vārdu “akcionāri” 10.3. un 33.1. pantā saprot “to dalībvalstu centrālās bankas, uz kurām neattiecas izņēmums”.

42.6. Ar vārdiem “ECB parakstītais kapitāls” 10.3. un 30.2. pantā saprot “ECB kapitālu, uz ko pieteikušās to dalībvalstu centrālās bankas, uz kurām neattiecas izņēmums”.

43. pants (bijušais 44. pants)

ECB pārejas laika uzdevumi

ECB pārņem tos Līguma par Eiropas Savienības darbību 141. panta minētos kādreizējos EMI uzdevumus, kas sakarā ar izņēmumiem, kuri attiecas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, vēl jāveic pēc euro ieviešanas.

ECB dod padomus, gatavojot minētā Līguma 140. pantā minēto izņēmumu atcelšanu.

44. pants (bijušais 45. pants)

ECB Ģenerālpadome

44.1. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību 129. panta 3. punktu, Ģenerālpadomi izveido kā trešo ECB lēmējinstanci.

44.2. Ģenerālpadomē ir ECB priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un valstu centrālo banku vadītāji. Ģenerālpadomes sēdēs bez balsstiesībām var piedalīties arī citi Valdes locekļi.

44.3. Ģenerālpadomes pienākumi pilnībā ir uzskaitīti šo Statūtu 46. pantā.

45. pants (bijušais 46. pants)

Ģenerālpadomes reglaments

45.1. ECB Ģenerālpadomi vada ECB priekšsēdētājs vai, viņa prombūtnes laikā, ECB priekšsēdētāja vietnieks.

45.2. Padomes priekšsēdētājs un viens Komisijas loceklis bez balsstiesībām var piedalīties Ģenerālpadomes sanāksmēs.

45.3. Priekšsēdētājs sagatavo Ģenerālpadomes sanāksmes.

45.4. Atkāpjoties no 12.3. panta, Ģenerālpadome pieņem savu reglamentu.

45.5. ECB nodrošina Ģenerālpadomi ar sekretariātu.

46. pants (bijušais 47. pants)

Ģenerālpadomes pienākumi

46.1. Ģenerālpadome:

— veic 43. pantā minētos uzdevumus;

— palīdz veikt 4. un 25.1. pantā minētās padomdevējfunkcijas.

46.2. Ģenerālpadome palīdz:

- vākt statistikas informāciju, ko paredz 5. pants;
- sagatavot ECB darbības pārskatus, ko paredz 15. pants;
- ieviest noteikumus, kas vajadzīgi, lai varētu piemērot 26. pantu, ko paredz 26.4. pants;
- veikt visus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai varētu piemērot 29. pantu, kā tas paredzēts 29.4. pantā;
- izstrādāt ECB personāla darba līgumu noteikumus, ko paredz 36. pants.

46.3. Ģenerālpadome palīdz veikt vajadzīgos priekšdarbus, lai neatsaucami fiksētu maiņas kursus to dalībvalstu valūtām, uz kurām attiecas izņēmums, attiecībā pret euro, vai arī pret vienoto valūtu, ko paredz Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. panta 3. punkts.

46.4. ECB priekšsēdētājs informē Ģenerālpadomi par ECB Padomes lēmumiem.

47. pants (bijušais 48. pants)

Pārejas noteikumi, kas attiecas uz ECB kapitālu

Saskaņā ar 29.1. pantu, katras valsts centrālajai bankai atbilstīgi ECB kapitāla parakstīšanas atslēgai ir noteikta tās daļa. Atkāpjoties no 28.3. panta, centrālās bankas tajās dalībvalstīs, uz kurām attiecas izņēmums, neiemaksā parakstīto kapitālu, ja vien Ģenerālpadome ar balsu vairākumu, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas no ECB parakstītā kapitāla un vismaz pusi no akcionāriem, nenosaka to, ka jāiemaksā obligāti procentu maksājumi ECB darbības izmaksām.

48. pants (bijušais 49. pants)

Atliktie ECB kapitāla maksājumi, rezerves un uzkrājumi

48.1. Centrālās bankas tajās dalībvalstīs, attiecībā uz kurām izņēmums ir atcelts, apmaksā savu parakstīto ECB kapitāla daļu tādā pašā apjomā kā centrālās bankas citās dalībvalstīs, uz kurām neattiecas izņēmums, un ārvalstu rezerves aktīvus pārskaita ECB saskaņā ar 30.1. pantu. Pārskaitāmo summu nosaka, reizinot euro vērtību ārvalstu rezerves aktīviem pēc konkrētā brīža maiņas kursa, kas saskaņā ar 30.1. pantu jau ir pārskaitīti ECB, ar koeficientu, kas ir attiecība starp akciju skaitu, uz kuru attiecīgās valsts centrālā banka ir parakstījusies, un to skaitu, ko citu valstu centrālās bankas jau apmaksājušas.

48.2. Papildus maksājumiem, kas jāveic saskaņā ar 48.1. pantu, attiecīgā centrālā banka izdara iemaksas ECB rezervēs, tajos uzkrājumos, kas ir pielīdzināmi rezervēm, kā arī papildina to summu, kas jāpārskaita rezervēs un uzkrājumos, atbilstoši peļņas un zaudējumu pārskata saldo uz 31. decembri,

iepriekšējā gadā pirms izņēmuma atcelšanas. Iemaksas summu nosaka, reizinot iepriekš definēto un apstiprinātajā ECB bilancē uzrādīto rezervju apjomu ar koeficientu, kas ir attiecība starp to akciju skaitu, uz kuru attiecīgās valsts centrālā banka ir parakstījusies, un akciju skaitu, ko citas centrālās bankas jau ir apmaksājušas.

48.3. Pēc tam, kad viena valsts vai vairākas valstis kļūst par dalībvalstīm un attiecīgo valstu centrālās bankas kļūst par daļu no ECBS, automātiski tiek palielināts ECB parakstītais kapitāls un limits ārvalstu rezerves aktīviem, ko var pārskaitīt uz ECB. Palielinājumu nosaka atbilstīgi procentuālajām daļām palielinātajā kapitālā, tajā laikā noteiktos attiecīgos apjomus reizinot ar koeficientu, kas ir attiecība starp to valstu centrālo banku procentuālo daļu, kuras pievienojas, un to valstu centrālo banku procentuālo daļu, kuras jau ir ECBS locekles. Katras valsts centrālās bankas procentuālo daļu kapitālā aprēķina atbilstīgi 29.1. pantam un saskaņā ar 29.2. pantu. References laikposmi, ko izmanto statistikas datiem, ir tādi paši kā laikposmi, ko izmanto procentuālo daļu pēdējam piecgadu pielāgojumam atbilstīgi 29.3. pantam.

49. pants (bijušais 52. pants)

Banknošu maiņa dalībvalstu valūtās

Ievērojot neatsaucami fiksētos maiņas kursus, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. panta 3. punktu ECB Padome veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka valstu centrālās bankas to valūtu banknotes, kuru maiņas kursi ir neatsaucami fiksēti, maina līdzvērtīgi to attiecīgai nominālvērtībai.

50. pants (bijušais 53. pants)

Pārejas noteikumu piemērošana

Tikmēr, kamēr pastāv dalībvalstis, uz kurām attiecas izņēmums, piemēro 42. līdz 47. pantu.

5. PROTOKOLS

PAR EIROPAS INVESTĪCIJU BANKAS STATŪTIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLĒDAMIES pieņemt Eiropas Investīciju bankas Statūtus, ko paredz Līguma par Eiropas Savienības darbību 308. pants,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Ar šo ir izveidota Līguma par Eiropas Savienības darbību 308. pantā paredzētā Eiropas Investīciju banka (še turpmāk "Banka"); tā funkcionē un darbojas saskaņā ar minēto Līgumu un šiem Statūtiem.

2. pants

Bankas uzdevums ir noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 309. pantā.

3. pants

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 308. pantu Bankas locekļi ir dalībvalstis.

4. pants

1. Bankas kapitāls ir EUR 164 808 169 000, ko veido šāds dalībvalstu parakstītais kapitāls:

Vācija	26 649 532 500
Francija	26 649 532 500
Itālija	26 649 532 500
Apvienotā Karaliste	26 649 532 500
Spānija	15 989 719 500
Beļģija	7 387 065 000
Nīderlande	7 387 065 000
Zviedrija	4 900 585 500
Dānija	3 740 283 000
Austrija	3 666 973 500
Polija	3 411 263 500
Somija	2 106 816 000

Grieķija	2 003 725 500
Portugāle	1 291 287 000
Čehijas Republika	1 258 785 500
Ungārija	1 190 868 500
Īrija	935 070 000
Rumānija	863 514 500
Slovākija	428 490 500
Slovēnija	397 815 000
Bulgārija	290 917 500
Lietuva	249 617 500
Luksemburga	187 015 500
Kipra	183 382 000
Latvija	152 335 000
Igaunija	117 640 000
Malta	69 804 000

Dalībvalstu saistības nepārsniedz neapmaksāto parakstītā kapitāla daļu.

2. Jaunu dalībvalstu uzņemšana palielina parakstīto kapitālu atbilstīgi jaunās dalībvalsts līdzdalībai.
3. Valde var vienprātīgi nolemt, ka parakstītais kapitāls jāpalielina.
4. Dalībvalsts parakstītā kapitāla daļu nedrīkst nodot tālāk, ieķīlāt vai atsavināt.

5. pants

1. Parakstītais kapitāls dalībvalstīm jāiemaksā 5 % apjomā, rēķinot vidēji pēc 4. panta 1. punktā noteiktajām summām.
2. Ja parakstīto kapitālu palielina, Valde ar vienprātīgu lēmumu nosaka maksājamo daudzumu procentos un maksāšanas kārtību. Maksājumu skaidrā naudā veic vienīgi euro valūtā.
3. Direktoru padome var prasīt parakstītā kapitāla atlikuma samaksu tādā apjomā, lai Banka varētu izpildīt saistības.

Dalībvalstis šo summu iemaksā proporcionāli savai parakstītā kapitāla daļai.

6. pants
(bijušais 8. pants)

Banku vada un pārvalda Valde, Direktoru padome un Vadības komiteja.

7. pants
(bijušais 9. pants)

1. Valde sastāv no dalībvalstu ieceltiem ministriem.
2. Valde nosaka Bankas kredītpolitikas pamatprincipus atbilstīgi Savienības mērķiem.

Valde nodrošina šo principu īstenošanu.

3. Valde turklāt:
 - a) lemj, vai jāpalielina parakstītais kapitāls saskaņā ar 4. panta 3. punktu un 5. panta 2. punktu;
 - b) šo statūtu 9. panta 1. punkta sakarā nosaka principus, ko piemēro finansēšanas operācijām, kuras veic Bankas uzdevuma izpildei;
 - c) īsteno 9. un 11. pantā paredzētās pilnvaras attiecībā uz Direktoru padomes un Vadības komitejas locekļu iecelšanu un atlaišanu, kā arī pilnvaras, kas paredzētas 11. panta 1. punkta otrajā daļā;
 - d) lemj par finansējuma piešķiršanu investīciju operācijām, ko pilnīgi vai daļēji veic ārpus dalībvalstu teritorijām, kā noteikts 16. panta 1. punktā;
 - e) apstiprina Direktoru padomes gada pārskatu;
 - f) apstiprina gada bilanci, kā arī peļņas un zaudējumu pārskatu;
 - g) īsteno citas pilnvaras un veic funkcijas, kas noteiktas šajos statūtos;
 - h) apstiprina Bankas reglamentu.

4. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību un šiem Statūtiem Valdes kompetencē ir ar vienprātīgu lēmumu pārtraukt Bankas operācijas un vajadzības gadījumā Banku likvidēt.

8. pants
(bijušais 10. pants)

Ja vien šie Statūti neparedz ko citu, Valde lēmumus pieņem ar tās locekļu balsu vairākumu. Šajā vairākumā jābūt pārstāvētiem vismaz 50 % no parakstītā kapitāla.

Kvalificētam balsu vairākumam vajadzīgas astoņpadsmit balsis, kas pārstāv 68 % no parakstītā kapitāla.

Klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz pieņemt lēmumus, kuriem vajadzīga vienprātība.

9. pants
(bijušais 11. pants)

1. Direktoru padome lemj par finansējuma piešķiršanu, jo īpaši par aizdevumu un garantiju piešķiršanu, un par aizņēmumu ņemšanu, kā arī nosaka aizdevumu procentu likmes, komisijas maksu un citus maksājumus. Pamatojoties uz lēmumu, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, tā var dažas savas funkcijas deleģēt Vadības komitejai. Tā nosaka šādas deleģēšanas noteikumus un nosacījumus, kā arī uzrauga to izpildi.

Direktoru padome kontrolē Bankas darbības pareizību un nodrošina Bankas vadības atbilstību Līgumiem un statūtiem, un Valdes noteiktiem vispārējiem principiem.

Finanšu gada beigās Direktoru padome iesniedz Valdei ziņojumu un pēc apstiprināšanas dara to zināmu atklātībā.

2. Direktoru padomē ir divdesmit astoņi direktori un sešpadsmit direktoru aizstājēji.

Direktorus uz pieciem gadiem ieceļ Valde; katra dalībvalsts un Komisija izvirza pa vienam kandidātam.

Valde uz pieciem gadiem šādi ieceļ direktoru aizstājējus:

- divus aizstājējus, ko izvirza Francijas Republika,
- divus aizstājējus, ko izvirza Vācijas Federatīvā Republika,
- divus aizstājējus, ko izvirza Itālijas Republika,
- divus aizstājējus, ko izvirza Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste,
- vienu aizstājēju, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Spānijas Karaliste un Portugāles Republika,

- vienu aizstājēju, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Beļģijas Karaliste, Luksemburgas Lielhercogiste un Nīderlandes Karaliste,
- divus aizstājējus, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Dānijas karaliste, Grieķijas Republika, Īrija un Rumānija,
- divus aizstājējus, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Igaunijas republika, Latvijas Republika, Lietuvas republika, Austrijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste,
- trīs aizstājējus, ko, savstarpēji vienojoties, izvirza Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Kipras Republika, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Polijas Republika, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika, un
- vienu aizstājēju, ko izvirza Komisija.

Direktoru padome kopīgi izraugās sešus (6) ekspertus bez balsstiesībām: trīs (3) kā locekļus un trīs (3) kā aizstājējus.

Direktorus un aizstājējus var iecelt amatā atkārtoti.

Noteikumus dalībai Direktoru padomes sanāksmēs un noteikumus, kas attiecas uz direktoru aizstājējiem un izraudzītiem ekspertiem, nosaka reglamentā.

Vadības komitejas priekšsēdētājs vai – viņa prombūtnē – viens no priekšsēdētāja aizstājējiem vada Direktoru padomes sēdes, taču nebalso.

Direktoru padomes locekļus izvēlas no personām, kuru neatkarība un kompetence nav apšaubāma; viņi ir pakļauti tikai Bankai.

3. Tikai tad, ja kāds direktors vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu izpildei, Valde var viņu atlaist; Valdei lēmums jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja gada pārskatu neapstiprina, Direktoru padome atkāpjas no amata.

4. Brīvās vietas, ko rada nāves gadījumi, labprātīgas atkāpšanās, atlaišanas vai kolektīvas atkāpšanās, aizpilda saskaņā ar 2. punktu. Katru locekli aizstāj uz atlikušo amata pilnvaru laiku, ja vien nenomaina visu Direktoru padomi.

5. Valde nosaka Direktoru padomes locekļu atalgojumu. Valde nosaka, kādas darbības nav saderīgas ar direktora vai aizstājēja pienākumiem.

10. pants
(bijušais 12. pants)

1. Direktoru padomē katram direktoram ir viena balss. Tas vienmēr var deleģēt savu balsi saskaņā ar procedūrām, kas jāparedz Bankas reglamentā.
2. Izņemot gadījumus, kad šajos Statūtos paredzēts citādi, Direktoru padome lēmumus pieņem, "par" balsojot vismaz vienai trešdaļai (1/3) balsstiesīgo locekļu, kas pārstāv vismaz piecdesmit procentus (50 %) parakstītā kapitāla. Kvalificētam balsu vairākumam ir vajadzīgas astoņpadsmit (18) balsis "par", kas pārstāv sešdesmit astoņus procentus (68 %) no parakstītā kapitāla. Bankas reglamentā paredz kvorumu, kas vajadzīgs, lai Direktoru padomes lēmumi būtu spēkā.

11. pants
(bijušais 13. pants)

1. Vadības komitejā ir priekšsēdētājs un astoņi priekšsēdētāja vietnieki, ko uz sešiem gadiem iecel Valde pēc Direktoru padomes priekšlikuma. Viņus var iecelt amatā atkārtoti.

Valde ar vienprātīgu lēmumu var mainīt Vadības komitejas locekļu skaitu.

2. Pēc Direktoru padomes priekšlikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Valde, pieņemot, savukārt, lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var atstādināt Vadības komitejas locekļus.
3. Vadības komiteja atbild par Bankas kārtējiem darījumiem priekšsēdētāja vadībā un Direktoru padomes uzraudzībā.

Tā gatavo Direktoru padomes lēmumus, jo īpaši lēmumus par aizņēmumu ņemšanu un finansējuma, jo īpaši aizdevumu, un garantiju piešķiršanu; tā nodrošina šo lēmumu izpildi.

4. Vadības komiteja pieņem lēmumus ar balsu vairākumu, sniedzot atzinumus par priekšlikumiem ņemt aizņēmumus vai piešķirt finansējumu, jo īpaši aizdevumus un garantijas.
5. Valde nosaka Vadības komitejas locekļu atalgojumu un to, kādas darbības nav saderīgas ar viņu pienākumiem.
6. Priekšsēdētājs vai – gadījumā, ja viņš to nevar – viens no priekšsēdētāja aizstājējiem pārstāv Banku juridiskos un citos jautājumos.
7. Bankas darbinieki ir priekšsēdētāja pakļautībā. Viņš tos pieņem darbā un atlaiž no darba. Izvēloties personālu, ņem vērā ne tikai cilvēku spējas un kvalifikāciju, bet arī to, lai dalībvalstu pilsoņi tajā būtu pārstāvēti samērīgi. Reglamentā nosaka, kuras lēmējinstīcijas kompetencē ir pieņemt personālam piemērojamos noteikumus.

8. Vadības komiteja un Bankas darbinieki ir pakļauti tikai Bankai un pilda pienākumus pilnīgi neatkarīgi.

12. pants
(bijušais 14. pants)

1. Komiteja, kas sastāv no sešiem locekļiem, kurus Valde ieceļ, pamatojoties uz viņu kompetenci, pārbauda, vai Bankas operācijas atbilst labākajai banku darbības praksei, un ir atbildīga par Bankas pārskatu revīziju.

2. Šā panta 1. punktā minētā komiteja katru gadu pārbauda Bankas operāciju un grāmatvedības uzskaites pareizību. Šajā nolūkā tā pārbauda, vai Bankas operācijas ir veiktas saskaņā ar statūtos un reglamentā paredzētajām formalitātēm un procedūrām.

3. Šā panta 1. punktā minētā komiteja apstiprina, ka finanšu pārskati, kā arī cita finanšu informācija, kas ietverta Direktoru padomes sagatavotajos gada pārskatos, sniedz patiesu priekšstatu par Bankas finanšu stāvokli, tostarp tās aktīviem un pasīviem, kā arī par tās darbības rezultātiem un naudas plūsmu attiecīgajā finanšu gadā.

4. Reglamentā sīkāk nosaka kvalifikāciju, kas vajadzīga 1. punktā minētās komitejas locekļiem, un paredz komitejas darbības noteikumus un nosacījumus.

13. pants
(bijušais 15. pants)

Bankas darījumi ar visām dalībvalstīm notiek ar attiecīgās valsts noteiktas iestādes starpniecību. Veicot finanšu operācijas, Banka saņem palīdzību no attiecīgās dalībvalsts centrālās bankas vai citām attiecīgās valsts apstiprinātām finanšu iestādēm.

14. pants
(bijušais 16. pants)

1. Banka sadarbojas ar visām starptautiskām organizācijām, kas darbojas tai līdzīgās jomās.

2. Banka tiecas nodibināt vajadzīgos sakarus, lai varētu sadarboties ar to valstu bankām un finanšu iestādēm, kur tā veic operācijas.

15. pants
(bijušais 17. pants)

Principi, ko Valde pieņem, ievērojot šo Statūtu 7. pantu, Valde pēc dalībvalsts vai Komisijas lūguma vai pati pēc savas ierosmes skaidro vai papildina saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kas reglamentē to pieņemšanu.

16. pants
(bijušais 18. pants)

1. Veicot Līguma par Eiropas Savienības darbību 309. pantā izvirzīto uzdevumu, Banka tās locekļiem vai privātiem uzņēmumiem, vai publiskiem uzņēmumiem piešķir finansējumu, jo īpaši aizdevumus un garantijas, lai varētu īstenot investīcijas dalībvalstu teritorijās, ja ar saprātīgiem nosacījumiem nav iegūstami līdzekļi no citiem avotiem.

Ar Valdes lēmumu, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Direktoru padomes priekšlikuma, Banka tomēr var piešķirt finansējumu investīcijām, ko pilnībā vai daļēji īsteno ārpus dalībvalstu teritorijām.

2. Aizdevumus cik iespējams piešķir vienīgi ar nosacījumu, ka tiek izmantoti arī citi finanšu avoti.

3. Piešķirot aizdevumu uzņēmumam vai iestādei, kas nav dalībvalsts, Banka vai nu prasa galvojumu no dalībvalsts, kurā investīciju veic, vai citus līdzvērtīgus nodrošinājumus, vai arī garantētu debitora maksāspēju.

Turklāt saskaņā ar principiem, kurus Valde pieņēmusi atbilstīgi 7. panta 3. punkta b) apakšpunktam, un ja tas vajadzīgs Līguma par Eiropas Savienības darbību 309. pantā paredzēto darbību veikšanai, Direktoru padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem nosacījumus un kārtību attiecībā uz jebkādu finansējumu, kas ir pakļauts noteiktiem riskiem un ko tādēļ uzskata par īpašu darbību.

4. Banka var garantēt līguma aizdevumus publiskiem vai privātiem uzņēmumiem vai citām iestādēm, lai īstenotu projektus, ko paredz Līguma par Eiropas Savienības darbību 309. pants.

5. Bankas piešķirto aizdevumu vai garantiju neatmaksātā kopsumma nepārsniedz 250 % no kopsummas, ko veido tās parakstītais kapitāls, rezerves, vispārējie uzkrājumi un peļņas un zaudējumu pārskats. Attiecīgo posteņu kopsummu aprēķina, to samazinot par summu – apmaksātu vai nē – kas parakstīta kā Bankas līdzdalība kapitālā.

Summa, kas apmaksāta kā Bankas līdzdalība kapitālā, nekad nepārsniedz kopsummu, ko veido tās apmaksātais parakstītais kapitāls, rezerves, vispārējie uzkrājumi un peļņas un zaudējumu pārskatu.

Izņēmuma kārtā Bankas īpašajām darbībām, kā tās noteikusi Valde un Direktoru padome saskaņā ar 3. punktu, tiks iedalīta atsevišķa rezervju summa.

Šo punktu piemēro arī attiecībā uz Bankas konsolidētajiem pārskatiem.

6. Banka nodrošinās pret zaudējumiem valūtas kursa svārstību dēļ, aizdevumu un garantiju līgumos iekļaujot noteikumus, ko tā uzskata par lietderīgiem.

17. pants
(bijušais 19. pants)

1. Procentu likmes aizdevumiem, ko Banka piešķir, un komisijas maksu un citus maksājumus koriģē atkarībā no stāvokļa kapitāla tirgū un aprēķina tā, lai ienākumi no tiem ļautu Bankai izpildīt saistības, segt izdevumus, nodrošināt sevi pret riskiem un izveidot rezervju fondu, kā paredz 24. pants.

2. Banka nedod nekādas atlaides procentu likmēm. Ja procentu likmes samazināšana tomēr šķiet vēlama finansējamās investīcijas būtības dēļ, attiecīgā dalībvalsts vai kāda cita struktūra var piešķirt palīdzību procentu nomaksai, ciktāl to pieļauj Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants.

18. pants
(bijušais 20. pants)

Finansēšanas operācijās Banka ievēro šādus principus.

1. Tā nodrošina to, ka fondus izmanto Savienības interesēs cik iespējams racionāli.

Aizdevumus un galvojumus tā piešķir vienīgi tad:

- a) ja investīcijas īsteno ražošanas uzņēmumi, un tie no ražošanas peļņas sedz procentus un amortizācijas izdevumus, vai ja citu investīciju sakarā saistības uzņemas tā valsts, kurā investīcijas īsteno, vai izdevumus sedz no citiem līdzekļiem; un
- b) ja investīciju īstenošana veicina vispārēju ekonomikas ražīgumu un sekmē iekšējā tirgus izveidi.

2. Tā neiegūst daļas uzņēmumos un neuzņemas pienākumus to vadībā, ja to neprasa Bankas tiesību aizsardzība, nodrošinot aizdoto naudas līdzekļu atgūšanu.

Tomēr saskaņā ar principiem, ko Valde noteikusi atbilstīgi šo statūtu 7. panta 3. punkta b) apakšpunktam, un kad tas vajadzīgs Līguma par Eiropas Savienības darbību 309. pantā paredzēto darbību veikšanai, Direktoru padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem nosacījumus un kārtību attiecībā uz līdzdalības iegūšanu komercuzņēmumu kapitālā, parasti papildus aizdevumam vai garantijai, ciktāl tas vajadzīgs investīciju vai programmu finansēšanai.

3. Tā var pārdot prasības kapitāla tirgū un šajā nolūkā prasīt, lai debitori emitē obligācijas vai citus vērtspapīrus.

4. Ne Banka, ne dalībvalstis neizvirza nosacījumus ar prasību Bankas aizdotos līdzekļus tērēt kādā konkrētā dalībvalstī.
5. Banka var piešķirt aizdevumus ar nosacījumu, ka uzaicinājumu uz konkursu izsludina starptautiski.
6. Banka ne pilnīgi, ne daļēji nefinansē investīcijas, pret ko iebilst dalībvalstis, kurās tās paredzēts īstenot.
7. Papildus aizdevumu operācijām Banka var nodrošināt tehniskās palīdzības pakalpojumus saskaņā ar noteikumiem, kurus Valde pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, un atbilstīgi šiem statūtiem.

19. pants
(bijušais 21. pants)

1. Jebkurš uzņēmums vai arī valsts vai privāta struktūra var vērsties ar finansējuma pieteikumu tieši Bankā. Pieteikumus Bankai var iesniegt arī vai nu ar Komisijas starpniecību, vai arī ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā investīciju paredzēts veikt.

2. Pieteikumus, kas iesniegti ar Komisijas starpniecību, nodod dalībvalstij, kurā investīciju paredzēts veikt, lai tā sniegtu atzinumu. Pieteikumus, kas iesniegti ar dalībvalsts starpniecību, nodod Komisijai, lai tā sniegtu atzinumu. Pieteikumus, ko uzņēmumi iesniedz tieši, nodod attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai.

Attiecīgā dalībvalsts un Komisija sniedz atzinumus divos mēnešos. Ja šajā laikā atbildes nav, Banka var uzskatīt, ka pret attiecīgo projektu nav iebildumu.

3. Direktoru padome pieņem lēmumus par finansēšanas operācijām, ko tai iesniegusi Vadības komiteja.

4. Vadības komiteja noskaidro, vai tai iesniegtās finansēšanas operācijas atbilst šiem Statūtiem, jo īpaši 16. un 18. pantam. Ja Vadības komiteja atbalsta finansējumu, tā Direktoru padomei iesniedz atbilstīgu priekšlikumu; Komiteja var sniegt labvēlīgu atzinumu ar nosacījumiem, ko tā atzīst par būtiskiem. Ja Vadības komiteja iebilst pret finansējuma piešķiršanu, tā attiecīgos dokumentus kopā ar atzinumu iesniedz Direktoru padomei.

5. Ja Vadības komiteja sniedz nelabvēlīgu atzinumu, Direktoru padome attiecīgo finansējumu var piešķirt tikai ar vienprātīgu lēmumu.

6. Ja Komisija sniedz nelabvēlīgu atzinumu, Direktoru padome attiecīgo finansējumu var piešķirt tikai ar vienprātīgu lēmumu, Komisijas ieceltajam direktoram atturoties.

7. Ja gan Vadības komiteja, gan Komisija sniedz nelabvēlīgu atzinumu, Direktoru padome finansējumu nedrīkst piešķirt.

8. Ja ir vajadzība pārstrukturēt finansēšanas operāciju, kas saistīta ar apstiprinātu investīciju, lai aizsargātu Bankas tiesības un intereses, Vadības komiteja nekavējoties veic ārkārtas pasākumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem, par tiem tūlīt paziņojot Direktoru padomei.

20. pants
(bijušais 22. pants)

1. Banka kapitāla tirgū aizņemas līdzekļus, kas vajadzīgi tās uzdevumu veikšanai.
2. Banka var aizņemties līdzekļus dalībvalstu kapitāla tirgos saskaņā ar tiesību aktiem, kas attiecas uz šiem tirgiem.

Tādas dalībvalsts kompetentās iestādes, kurai ir izņēmuma statuss, kas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 139. panta 1. punktā, pret šādu aizņēmumu var iebilst vienīgi tad, ja ir iemesls bažām, ka šis valsts kapitāla tirgū var rasties nopietnas grūtības.

21. pants
(bijušais 23. pants)

1. Banka šādi var izmantot visus pieejamos naudas līdzekļus, kas nav tūlīt vajadzīgi, lai izpildītu saistības:

- a) investēt valūtas tirgos;
- b) kā paredz 18. panta 2. punkts, pirkt un pārdot vērtspapirus;
- c) veikt visas citas finanšu operācijas, kas saistītas ar tās mērķiem.

2. Neskarot 23. pantu, Banka, pārvaldot investīcijas, neiesaistās nekādās valūtas arbitražās, ko tieši neprasa aizdošanas operācijas vai tādu saistību izpilde, kuras rada tās ņemtie aizņēmumi vai piešķirtās garantijas.

3. Jomās, uz ko attiecas šis pants, Banka saskaņo rīcību ar kompetentām iestādēm vai attiecīgās dalībvalsts valsts centrālo banku.

22. pants
(bijušais 24. pants)

1. Pakāpeniski izveido rezervju fondu, kas sasniedz 10 % no parakstītā kapitāla. Ja Bankas pasīvi to pieļauj, Direktoru padome var nolemt izveidot papildu rezerves. Kamēr rezervju fonds nav pilnībā izveidots, to uztur:

- a) procentu ienākumi, kas saņemti par Bankas piešķirtajiem aizdevumiem no summām, kuras dalībvalstis iemaksā, ievērojot 5. pantu;
- b) procentu ienākumi, kas saņemti par Bankas piešķirtajiem aizdevumiem no naudas līdzekļiem, kuri rodas no a) apakšpunktā minēto aizdevumu atmaksājumiem,

ciktāl šie ienākumi nav vajadzīgi, lai pildītu Bankas saistības vai segtu izdevumus.

2. Rezervju fonda resursus investē tā, lai tie vienmēr būtu pieejami fonda mērķu īstenošanai.

23. pants
(bijušais 25. pants)

1. Bankai vienmēr ir tiesības konvertēt tās aktīvus no vienas dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, valūtas, lai veiktu finanšu operācijas, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 309. pantā noteiktajam uzdevumam, ņemot vērā šo Statūtu 21. pantu. Banka cik iespējams izvairās šādi konvertēt aktīvus, ja tai vajadzīgajā valūtā ir naudas līdzekļi vai likvīdi aktīvi.

2. Banka nevar konvertēt savus aktīvus no vienas dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, valūtas kādas trešās valsts valūtā bez attiecīgās dalībvalsts, kuras naudas vienība nav euro, piekrišanas.

3. Banka drīkst brīvi pārdot to sava kapitāla daļu, kas iemaksāta kādā valūtā, kuru tā aizņēmusies tirgos ārpus Savienības.

4. Dalībvalstis apņemas ļaut Bankas debitoriem izmantot to valūtu, kas vajadzīga, lai atmaksātu kapitālu un samaksātu aizdevumu procentus vai komisijas maksu par garantijām, ko Banka piešķirusi investīcijām, kuras īsteno šo valstu teritorijā.

24. pants
(bijušais 26. pants)

Ja kāda dalībvalsts neizpilda šo Statūtu uzliktos dalības pienākumus, jo īpaši pienākumu samaksāt savu parakstītā kapitāla daļu, piešķirt vai apkalpot aizņēmumus, ar Valdes lēmumu, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, var pārtraukt aizdevumu un garantiju piešķiršanu šai dalībvalstij vai tās pilsoņiem.

Šāds lēmums ne šo valsti, ne tās pilsoņus neatbrīvo no pienākumiem pret Banku.

25. pants
(bijušais 27. pants)

1. Ja Valde nolemj pārtraukt Bankas operācijas, visas tās darbības tūlīt apstājas, izņemot tās, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu pienācīgu tās aktīvu realizāciju, aizsardzību un saglabāšanu, kā arī saistību nokārtošanu.

2. Likvidācijas gadījumā Valde ieceļ likvidatorus un instruē tos, kā veikt likvidāciju. Tā nodrošina personāla tiesību aizsardzību.

26. pants
(bijušais 28. pants)

1. Visās dalībvalstīs Bankai ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, ko šo valstu tiesību akti piešķir juridiskām personām; tā var pirkt vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesos.

2. Bankas īpašumu nepakļauj rekvizīcijai vai ekspropriācijai.

27. pants
(bijušais 29. pants)

Kompetentas valstu tiesas izšķir Bankas domstarpības ar tās kreditoriem, debitoriem vai citām personām, izņemot gadījumus, ja jurisdikcija nodota Eiropas Savienības Tiesai. Banka var jebkurā līgumā paredzēt arbitrāžas procedūru.

Bankai ir juridiskā adrese visās dalībvalstīs. Katrā līgumā tā tomēr var īpaši noteikt juridisko adresi.

Bankas īpašumus un aktīvus var apķīlāt vai arestēt tikai ar tiesas nolēmumu.

28. pants
(bijušais 30. pants)

1. Valde var vienprātīgi nolemt izveidot finansiāli patstāvīgas filiāles vai citas struktūras, kas ir tiesību subjekti.
 2. Valde ar vienprātīgu lēmumu pieņem 1. punktā minēto struktūru statūtus. Statūtos īpaši nosaka to mērķus, struktūru, kapitālu, dalībniekus, atrašanās vietu, finanšu resursus, lēmumu ietekmēšanas līdzekļus un revīzijas noteikumus, kā arī to attiecības ar Bankas lēmēj institūcijām.
 3. Bankas kompetencē ir piedalīties šo struktūru vadībā un iemaksāt tādu parakstītā kapitāla daļu, ko Valde nosaka ar vienprātīgu lēmumu.
 4. Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā attiecas uz 1. punktā minētajām struktūrām, ciktāl uz tām attiecas Savienības tiesību akti, kā arī uz šo struktūru lēmēj institūciju locekļiem to pienākumu izpildē un to personālu saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kas attiecas uz Banku.
- Šo struktūru dividendēm, kapitāla pieaugumam vai citiem ienākumiem no tām, uz ko ir tiesības šo struktūru locekļiem, kuri nav Eiropas Savienība vai Banka, tomēr piemēro spēkā esošo tiesību aktu fiskālos noteikumus.
5. Ievērojot šajos statūtos noteiktos ierobežojumus, Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izskatīt strīdus saistībā ar pasākumiem, ko pieņēmušas tādu struktūru lēmēj institūcijas, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti. Tiesvedību pret šādiem pasākumiem var ierosināt ikviens šādas struktūras loceklis savu pilnvaru robežās vai dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantā.
 6. Valde ar vienprātīgu lēmumu var paredzēt, ka tādu struktūru personālam, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti, var piemērot Bankas personālam piemērojamo režīmu, ņemot vērā attiecīgas iekšējās procedūras.
-

6. PROTOKOLS
PAR SAVIENĪBAS IESTĀŽU, DAŽU STRUKTŪRU,
ORGANIZĀCIJU UN STRUKTŪRVIENĪBU
ATRAŠANĀS VIETU

DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI,

ŅEMOT VĒRĀ Līguma par Eiropas Savienības darbību 341. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 189. pantu,

ATGĀDINOT UN APSTIPRINOT 1965. gada 8. aprīļa lēmumu un neskarot turpmākus lēmumus par iestāžu, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

Vienīgais pants

- a) Eiropas Parlaments atrodas Strasbūrā, kur notiek 12 ikmēneša plenārsēdes, to skaitā budžeta sēde. Papildu plenārsēdes notiek Briselē. Eiropas Parlamenta komitejas sanāk Briselē. Eiropas Parlamenta Ģenerālsēkretariāts un tā struktūrvienības paliek Luksemburgā.
 - b) Padome atrodas Briselē. Aprīlī, jūnijā un oktobrī Padomes sēdes notiek Luksemburgā.
 - c) Komisija atrodas Briselē. Struktūrvienības, kas minētas 1965. gada 8. aprīļa lēmuma 7., 8. un 9. pantā, izvieto Luksemburgā.
 - d) Eiropas Savienības Tiesas sēdeklis ir Luksemburgā.
 - e) Revīzijas palāta atrodas Luksemburgā.
 - f) Ekonomikas un sociālo lietu komiteja atrodas Briselē.
 - g) Reģionu komiteja atrodas Briselē.
 - h) Eiropas Investīciju banka atrodas Luksemburgā.
 - i) Eiropas Centrālā banka atrodas Frankfurtē.
 - j) Eiropas Policijas birojs (Eiropols) atrodas Hāgā.
-

7. PROTOKOLS

PAR PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTI EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 343. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma, saīsinājumā – “EAEK”, 191. pantu Eiropas Savienībai un EAEK dalībvalstīs ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai pildītu to uzdevumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS ĪPAŠUMS, LĪDZEKĻI, AKTĪVI UN DARBĪBAS

1. pants

Savienības telpas un ēkas ir neaizskaramas. Tajās nevar izdarīt kratīšanu, tās nevar rekvizēt, konfiscēt vai ekspropriēt. Uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus.

2. pants

Savienības arhīvi ir neaizskarami.

3. pants

Savienība, tās aktīvi, ieņēmumi un citi īpašumi ir atbrīvoti no visiem tiešajiem nodokļiem.

Ja vien tas iespējams, dalībvalstu valdības veic attiecīgus pasākumus, lai atlaistu vai atlīdzinātu netiešo nodokļu vai tirdzniecības nodokļu summas, kas iekļautas kustama vai nekustama īpašuma cenā, ja Savienība savai oficiālai lietošanai izdara lielus pirkumus, kuru cenā ietilpst šādi nodokļi. Šos noteikumus tomēr nepiemēro tā, lai to darbība Savienībā izkropļotu konkurenci.

Nekādus izņēmumus neparedz nodokļiem un nodevām, kas ir maksājumi par sabiedriskiem pakalpojumiem.

4. pants

Savienība ir atbrīvota no visiem muitas nodokļiem, importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās oficiālai lietošanai paredzētu priekšmetu importu un eksportu; tajā valstī, kur šādi priekšmeti ievesti, tos var atsavināt par atlīdzību vai bez atlīdzības tikai saskaņā ar nosacījumiem, ko apstiprinājusi attiecīgās valsts valdība.

Savienība ir atbrīvota arī no visiem muitas nodokļiem un visiem importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās publikācijām.

II NODAĻA

SAZIŅA UN CEĻOŠANAS ATĻAUJAS

5. pants

(bijušais 6. pants)

Katrā dalībvalstī Savienības iestāžu oficiālai saziņai un visu dokumentu sūtījumiem ir tāds pats statuss, kādu šī valsts piešķir diplomātiskām pārstāvniecībām.

Savienības iestāžu oficiālo korespondenci un citu oficiālu saziņu necenzē.

6. pants

(bijušais 7. pants)

Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem šo iestāžu vadītāji var izsniegt ceļošanas atļaujas Padomes ar vienkāršu balsu vairākumu noteiktā formā, ko dalībvalstu iestādes atzīst par derīgiem ceļošanas dokumentiem. Šīs ceļošanas atļaujas izdod ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem saskaņā ar nosacījumiem, kas ietverti Savienības Civildienesta noteikumos un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā.

Komisija var noslēgt nolīgumus par to, lai šīs ceļošanas atļaujas atzītu par derīgiem ceļošanas dokumentiem trešo valstu teritorijā.

III NODAĻA

EIROPAS PARLAMENTA LOCEKĻI

7. pants

(bijušais 8. pants)

Eiropas Parlamenta locekļiem, kas dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu vai prom no tās, nepiemēro nekādus administratīvus vai citādus brīvas pārvietošanās ierobežojumus.

Eiropas Parlamenta locekļiem attiecībā uz muitām un valūtas kontroli:

- a) viņu valstu valdības piešķir tādas pašas iespējas, kā augstākajiem ierēdņiem, kas dodas uz ārzemēm pildīt īslaicīgus oficiālus uzdevumus;
- b) citu valstu valdības piešķir tādas pašas iespējas, kā ārvalstu valdību pārstāvjiem, kas pilda īslaicīgus oficiālus uzdevumus.

8. pants
(bijušais 9. pants)

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus.

9. pants
(bijušais 10. pants)

Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:

- a) sava valstī – imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- b) visās citās dalībvalstīs – imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.

Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un prom no tās.

Ja Eiropas Parlamenta loekli aiztur pārkāpuma izdarīšanas laikā, viņš nevar atsaukties uz imunitāti, un tā neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā locekļiem atņemt imunitāti.

IV NODAĻA

DALĪBVALSTU PĀRSTĀVJI, KAS PIEDALĀS EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU
DARBĀ

10. pants
(bijušais 11. pants)

Dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu darbā, viņu padomdevējiem un tehniskiem ekspertiem, veicot pienākumus, kā arī dodoties uz sanāksmes vietu un prom no tās, ir parastās privilēģijas, imunitāte un atvieglojumi.

Šis pants attiecas arī uz Savienības padomdevēju struktūru locekļiem.

V NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS IERĒDŅI UN PĀRĒJIE DARBINIEKI

11. pants

(bijušais 12. pants)

Neatkarīgi no pilsonības Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem visās dalībvalstīs

- a) saskaņā ar Līgumu noteikumiem, kas, no vienas puses, attiecas uz ierēdņu un pārējo darbinieku atbildību attiecībā pret Savienību un, no otras puses, uz Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju domstarpībās starp Savienību un tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ir imunitāte pret tiesvedību saistībā ar darbībām, ko viņi veikuši, pildot amata pienākumus, tostarp viņu teikto vai rakstīto. Šī imunitāte saglabājas arī tad, kad viņi beiguši pildīt amata pienākumus;
- b) uz viņiem, kā arī viņu laulātajiem un apgādājamiem ģimenes locekļiem neattiecas imigrācijas ierobežojumi vai ārvalstnieku reģistrācijas formalitātes;
- c) attiecībā uz naudas vai valūtas maiņas noteikumiem viņiem piešķir tādus pašus atvieglojumus, kādus parasti piešķir starptautisku organizāciju amatpersonām;
- d) viņiem ir tiesības, pirmo reizi stājoties amatā, bez muitas nodokļiem attiecīgā valstī ievest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus un tiesības bez muitas nodokļiem izvest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus atpakaļ, beidzot pildīt pienākumus attiecīgajā valstī, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko par vajadzīgiem atzinusi tās valsts valdība, kurā šīs tiesības īsteno;
- e) viņiem ir tiesības personiskai lietošanai bez muitas nodokļiem ievest automašīnu, kas iegādāta iepriekšējā dzīves vietā, vai arī valstī, kuras pilsoņi viņi ir, saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā attiecīgās valsts vietējā tirgū, kā arī to izvest atpakaļ, nemaksājot muitas nodokļus, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko attiecīgās valsts valdība uzskata par vajadzīgiem.

12. pants

(bijušais 13. pants)

Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki maksā Savienībai nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tiem maksā Savienība, saskaņā ar nosacījumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktu procedūru, pieņemot regulas atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm.

Viņi ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība.

13. pants
(bijušais 14. pants)

Piemērojot ienākumu nodokli, īpašuma nodokli un mantojuma nodokli, kā arī piemērojot starp Savienības dalībvalstīm noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, kas tikai tādēļ, lai veiktu savus pienākumus Savienības dienestā, apmetas uz dzīvi tādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, stājoties Savienības dienestā, gan valsts, kurā viņi faktiski dzīvo, gan valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, pieņem, ka to pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ja tā ir Savienības dalībvalsts. Šis noteikums attiecas arī uz laulāto, ja vien viņš nav atsevišķi iesaistījies algotā darbā, un uz apgādājamiem bērniem, kas ir šajā pantā minēto personu aprūpē.

Kustams īpašums, kas pieder pirmajā panta daļā minētajām personām un atrodas tajā valstī, kurā tās uzturas, ir atbrīvots no šīs valsts mantojuma nodokļiem; lai aprēķinātu šādu nodokli, pieņem, ka šāds īpašums nodokļu uzlikšanas nolūkos atrodas valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ievērojot trešo valstu tiesības, kā arī, iespējams, starptautiskas konvencijas attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu.

Piemērojot šo pantu, neņem vērā nevienu pastāvīgu dzīvesvietu, kas iegūta vienīgi tādēļ, lai pildītu pienākumus citās starptautiskās organizācijās.

14. pants
(bijušais 15. pants)

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu.

15. pants
(bijušais 16. pants)

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka to Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji attiecas 11. pants, 12. panta 2. daļa un 13. pants.

Šādās kategorijās iekļautu ierēdņu un pārējo darbinieku vārdus, amata pakāpes un adreses periodiski dara zināmus dalībvalstu valdībām.

VI NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBĀ AKREDITĒTO TREŠO VALSTU PĀRSTĀVNICĪBU
PRIVILĒĢIJAS UN IMUNITĀTE*16. pants*
(bijušais 17. pants)

Dalībvalsts, kurā ir Savienības mītne, Savienībā akreditēto trešo valstu pārstāvniecībām piešķir parasto diplomātisko imunitāti un privilēģijas.

VII NODAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI*17. pants*
(bijušais 18. pants)

Privilēģijas, imunitāti un atvieglojumus Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piešķir vienīgi Savienības interesēs.

Jebkurai Savienības iestādei ir jāatņem ierēdnim vai darbiniekam piešķirtā imunitāte, ja šī iestāde uzskata, ka šādas imunitātes atņemšana nav pretrunā Savienības interesēm.

18. pants
(bijušais 19. pants)

Lai piemērotu šo Protokolu, Savienības iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.

19. pants
(bijušais 20. pants)

Uz Komisijas locekļiem attiecas 11. līdz 14. pants un 17. pants.

20. pants
(bijušais 21. pants)

Šā Protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerālvokātiem, sekretāriem un referentu palīgiem, neskarot 3. panta noteikumus Protokolā par Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem, kas saistīti ar tiesnešu un ģenerālvokātu imunitāti pret tiesvedību.

21. pants
(bijušais 22. pants)

Šis Protokols attiecas arī uz Eiropas Investīciju banku, tās struktūru locekļiem, tās personālu un uz dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās tās darbā, neskarot Protokolu par bankas Statūtiem.

Eiropas Investīciju banka turklāt, to veidojot un palielinot tās kapitālu, ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem, kā arī no dažādām formalitātēm, kas var būt ar to saistītas valstī, kurā banka atrodas. Arī bankas darbības izbeigšanas vai bankas likvidācijas gadījumā tai neuzliek nekādus maksājumus. Visbeidzot, bankai un tās struktūru darbībām, kas veiktas saskaņā ar Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

22. pants
(bijušais 23. pants)

Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku, tās struktūru locekļiem un personālu, neskarot noteikumus, kas ietverti Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem.

Eiropas Centrālā banka turklāt ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem gadījumā, ja palielinās tās kapitāls, un no dažādām formalitātēm, kas ar to var būt saistītas valstī, kurā ir Bankas mītne. Bankas un tās iestāžu darbībām, kas veiktas saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

8. PROTOKOLS

PAR LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBU 6. PANTA 2. PUNKTU, KAS ATTIECAS UZ SAVIENĪBAS PIEVIENOŠANOS EIROPAS CILVĒKTIESĪBU UN PAMATBRĪVĪBU AIZSARDZĪBAS KONVENCIJAI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

Nolīgumā par Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (turpmāk "Eiropas Konvencija"), kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punktā, jāparedz nepieciešamība saglabāt Savienības un Savienības tiesību sistēmas īpašās iezīmes, jo īpaši attiecībā uz:

- a) īpašajiem pasākumiem saistībā ar Savienības iespējamo dalību Eiropas Konvencijas kontroles struktūrās;
- b) mehānismiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka lietas, ko ierosinājušas valstis, kas nav Savienības dalībvalstis, un fiziskās personas, tiks attiecīgi un pareizi vērstas pret dalībvalstīm un/vai Savienību.

2. pants

Iepriekš 1. punktā minētajā nolīgumā jānodrošina, ka Savienības pievienošanās neietekmē ne Savienības kompetenci, ne tās iestāžu pilnvaras. Minētajā līgumā jānodrošina, ka nekādi tā noteikumi neietekmē dalībvalstu stāvokli saistībā ar Eiropas Konvenciju, jo īpaši saistībā ar tās protokoliem, pasākumiem, ko dalībvalstis veic, atkāpjoties no Eiropas Konvencijas atbilstīgi tās 15. pantam, un atrunām, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Eiropas Konvencijas 57. pantu.

3. pants

Nekādi noteikumi 1. pantā minētajā nolīgumā neskar Līguma par Eiropas Savienības darbību 344. pantu.

9. PROTOKOLS

**PAR PADOMES LĒMUMU ATTIECĪBĀ UZ LĪGUMA
PAR EIROPAS SAVIENĪBU 16. PANTA 4. PUNKTA UN
LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU
238. PANTA 2. PUNKTA ĪSTENOŠANU LAIKPOSMĀ
NO 2014. GADA 1. NOVEMBRA LĪDZ 2017. GADA
31. MARTAM, NO VIENAS PUSES, UN PĒC 2017.
GADA
1. APRĪĻA, NO OTRAS PUSES**

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, cik vitāli svarīga, apstiprinot Lisabonas Līgumu, bija vienošanās par Padomes Lēmumu attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta īstenošanu laikposmā no 2014. gada 1. novembra līdz 2017. gada 31. martam, no vienas puses, un pēc 2017. gada 1. aprīļa, no otras puses, (turpmāk "Lēmums"),

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

Vienīgais pants

Pirms Padome izskata jebkādu iespējamu projektu vai priekšlikumu, kura mērķis ir grozīt vai atcelt minēto lēmumu vai kādu no tā noteikumiem vai tieši vai netieši grozīt tā jomu vai nozīmi, pieņemot vai grozot citu Savienības tiesību aktu, Eiropadome veic sākotnējas apspriedes par minēto projektu, ievērojot konsensa principu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 15. panta 4. punktu.

10. PROTOKOLS

PAR PASTĀVĪGU STRUKTURĒTU SADARBĪBU, KAS IZVEIDOTA AR LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBU 42. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 6. punktu un 46. pantu;

ATGĀDINOT, ka Savienība īsteno kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kas pamatojas uz to, lai panāktu dalībvalstu darbības konverģences līmeni, kas pastāvīgi pieaug;

ATGĀDINOT, ka kopējā drošības un aizsardzības politika ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa; ka tā nodrošina Savienības rīcības spējas, izmantojot civilos un militāros līdzekļus; ka Savienība var izmantot šādus līdzekļus Līguma par Eiropas Savienību 43. pantā minētajos uzdevumos ārpus Savienības, lai nodrošinātu miera uzturēšanu, konfliktu novēršanu un starptautiskās drošības stiprināšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem; ka šo uzdevumu veikšanai ir jāizmanto dalībvalstu nodrošinātās militārās spējas saskaņā ar "vienotu spēku principu";

ATGĀDINOT, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika neskar dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes;

ATGĀDINOT to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ievēro pienākumus, ko Ziemeļatlantijas Līgums uzliek dalībvalstīm, kuras uzskata, ka šo valstu kopīgā aizsardzība tiek īstenota Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijā, kura turpina būt dalībvalstu kolektīvās aizsardzības pamats; un atgādinot to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ir saderīga ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, kas noteikta minētajā organizācijā;

PĀRLIECĪBĀ, ka Savienības arvien pieaugošā loma drošības un aizsardzības jomā veicinās atjaunotās Ziemeļatlantijas Alianses vitalitāti saskaņā ar tā dēvēto "Berlīne Plus" vienošanos,

APŅĒMUŠĀS nodrošināt, ka Savienība būs spējīga pilnībā uzņemties atbildību starptautiskajā vidē;

ATZĪSTOT, ka Apvienoto Nāciju Organizācija var lūgt Savienības atbalstu steidzamu uzdevumu īstenošanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu VI un VII nodaļu;

ATZĪSTOT, ka drošības un aizsardzības politikas stiprināšana prasīs dalībvalstu pūliņus spēju jomā;

APZINOTIES, ka Eiropas drošības un aizsardzības politikas jauna attīstības posma sākšana ir saistīta ar centieniem, kurus noteiks iesaistītās dalībvalstis;

ATGĀDINOT, ka Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos pilnīga iesaistīšanās pastāvīgās strukturētās sadarbības pasākumos ir nozīmīga,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

Pastāvīgā strukturētā sadarbība, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 6. punktā, ir atvērta ikvienai dalībvalstij, kura no dienas, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums, apņemas:

- a) sākt intensīvāk attīstīt savas aizsardzības spējas, attīstot savu nacionālo ieguldījumu un – vajadzības gadījumā – piedaloties daudznacionālos spēkos, Eiropas galvenajās ekipējuma programmās, kā arī Aizsardzības spēju attīstības, pētniecības, iegādes un bruņojuma aģentūras (turpmāk “Eiropas Aizsardzības aģentūra”) darbībā; un
- b) būt spējīga nodrošināt – vēlākais 2010. gadā – valsts līmenī vai daudznacionālu spēku sastāvā noteiktiem uzdevumiem sagatavotas kaujas vienības, kuras veidotas taktiskā līmenī kā kaujas vienības ar atbalsta elementiem, tostarp transportu un nodrošinājumu, un kuras 5 līdz 30 dienās ir spējīgas iesaistīties Līguma par Eiropas Savienību 43. pantā minēto misiju veikšanā, īpaši lai izpildītu Apvienoto Nāciju Organizācijas pieprasījumu, un kuru uzturēšanās operācijas rajonā ir iespējama sākotnēji 30 dienas, ko vēlāk var pagarināt līdz 120 dienām.

2. pants

Šā protokola 1. pantā noteikto mērķu sasniegšanai, dalībvalstis, kas piedalās pastāvīgā strukturētā sadarbībā, apņemas:

- a) no dienas, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums, sadarboties, lai sasniegtu paredzētos mērķus attiecībā uz investīciju izdevumiem aizsardzības ekipējumam, un regulāri pārskatīt šos mērķus, ņemot vērā drošības situāciju un Savienības starptautisko atbildību;
- b) cik vien iespējams savstarpēji tuvināt savus aizsardzības līdzekļus, jo īpaši saskaņojot militāro vajadzību noteikšanu, apvienojot un, ja nepieciešams, specializējot savus aizsardzības līdzekļus un spējas, kā arī veicinot sadarbību mācību un nodrošinājuma jomā;
- c) veikt konkrētus pasākumus, lai palielinātu savu spēku pieejamību, savietojamību, elastīgumu un gatavību, jo īpaši, identificējot kopējus mērķus attiecībā uz spēku iesaistišanu, tostarp, iespējams, pārskatot lēmumu pieņemšanas procedūras valsts līmenī;
- d) sadarboties, nodrošinot nepieciešamos pasākumus, lai novērstu – tostarp ar daudznacionāliem līdzekļiem un neskarot saistības, kuras nosaka Ziemeļatlantijas Līguma Organizācija – trūkumus, ko konstatē saskaņā ar “Spēju attīstības mehānismu”;

- e) ja nepieciešams, līdzdarboties saistībā ar Eiropas Aizsardzības aģentūru, lai attīstītu galvenās kopīgās vai Eiropas ekipējuma programmas.

3. pants

Eiropas Aizsardzības aģentūra regulāri izvērtē iesaistīto dalībvalstu ieguldījumu attiecībā uz šo valstu spējām, īpaši ieguldījumu, kurš veikts saskaņā ar kritērijiem, ko nosaka – *inter alia* – pamatojoties uz šā protokola 2. pantu, un vismaz reizi gadā iesniedz attiecīgu ziņojumu. Izvērtēšana var būt par pamatu Padomes ieteikumiem un lēmumiem, ko pieņem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 46. pantu.

11. PROTOKOLS

PAR 42. PANTU LĪGUMĀ PAR EIROPAS SAVIENĪBU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT TO, ka pilnībā jāīsteno Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 2. punkta noteikumi,

IEVĒROJOT TO, ka saskaņā ar 42. pantu Savienības politika neskar dažu dalībvalstu drošības politikas un aizsardzības politikas īpašo būtību un ievēro dažu dalībvalstu pienākumus, kuras uzskata, ka to kopējā aizsardzības politika ir īstenojama NATO ietvaros saskaņā ar Ziemeļatlantijas Līgumu un ir saderīga ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, kas noteikta šajā struktūrā,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību,

Eiropas Savienība kopā ar Rietumeiropas Savienību izstrādā noteikumus ciešākai savstarpējai sadarbībai.

12. PROTOKOLS

PAR PĀRMĒRĪGA BUDŽETA DEFICĪTA NOVĒRŠANAS PROCEDŪRU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kas minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. pantā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. panta 2. punktā minētie atsauces lielumi ir šādi:

- valdības plānotais vai reālais deficīts proporcionāli iekšzemes kopproduktam tirgus cenās – 3 %;
- valdības parāds proporcionāli iekšzemes kopproduktam tirgus cenās – 60 %.

2. pants

Minētā Līguma 126. pantā un šajā Protokolā:

- valdība: vispārējā valdība, tas ir, centrālā valdība, reģionāli vai vietējas pašpārvaldes un sociālas nodrošināšanas fondi, izņemot komerciālas darbības, kas noteiktas Eiropas integrēto ekonomisko norēķinu sistēmā;
- deficīts: tīrais aizņēmums, kas noteikts Eiropas integrēto ekonomisko norēķinu sistēmā;
- ieguldījums: pamatkapitāla kopapjoms, kas noteikts Eiropas integrēto ekonomisko norēķinu sistēmā;
- parāds: parāda kopapjoms tā nominālvērtībā, kas līdz gada beigām nav nomaksāts un konsolidēts valdības nozarēs un to starpā, valdību izprotot tā, kā tas definēts šā panta pirmajā ievilkumā.

3. pants

Lai nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras efektivitāti, dalībvalstu valdības atbild par valdības budžeta deficītu, kā tas definēts 2. panta pirmajā ievilkumā. Dalībvalstis nodrošina,

lai to budžeta procedūras ļautu tām šajā jomā izpildīt pienākumus, ko uzliek Līgumi. Dalībvalstis tūlīt un regulāri ziņo Komisijai par savu plānoto un reālo budžeta deficītu, kā arī par parāda līmeni.

4. pants

Komisija sniedz šā Protokola piemērošanai vajadzīgos statistikas datus.

13. PROTOKOLS PAR KONVERĢENCES KRITĒRIJEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ precizēt konverģences kritērijus, kas Savienībai jāievēro, pieņemot lēmumus par Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. pantā paredzētā izņēmuma statusa atcelšanu dalībvalstīm, kam ir izņēmuma statuss,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā minētās cenu stabilitātes kritērijs ir tas, ka dalībvalstī ir stabilas cenas un vienā gadā pirms novērtējuma vidējais inflācijas līmenis nepārsniedz 1,5 procenta punktus, to samērojot ar, augstākais, tādu triju dalībvalstu datiem, kur cenu stabilitāte ir vislielākā. Inflāciju mēra, salīdzinot patēriņa cenu indeksus, ņemot vērā to, ka dažādās valstīs to nosaka dažādi.

2. pants

Minētā Līguma 140. panta 1. punkta otrajā ievilkumā minētā valdības budžeta stabilitātes kritērijs ir tas, ka novērtējuma brīdī uz dalībvalsti neattiecas atbilstīgi 126. panta 6. punktam pieņemtais Padomes lēmums par pārmērīgu budžeta deficītu.

3. pants

Kritērijs minētā līguma 140. panta 1. punkta trešajā ievilkumā minētai dalībai Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānismā ir tāds, ka dalībvalsts vismaz divus gadus pirms novērtējuma bez lielām grūtībām ir ievērojusi paredzētās normālās svārstību robežas Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānismā. Proti, dalībvalsts šajā laikā pēc savas iniciatīvas nav devalvējusi savas valūtas oficiālo maiņas kursu attiecībā pret euro.

4. pants

Minētā Līguma 140. panta 1. punkta ceturtajā ievilkumā minētās procentu likmju konverģences kritērijs ir tāds, ka dalībvalsts vidējā nominālā ilgtermiņa aizdevumu procentu likme, kas pirms

novērtējuma novērota vienu gadu, pārsniedz ne vairāk kā 2 procentu punktus likmēm, augstākais, trijās dalībvalstīs, kur cenu stabilitāte ir vislielākā. Procentu likmes mēra, par pamatu ņemot valsts ilgtermiņa obligācijas vai līdzīgus vērtspapīrus, un ņemot vērā to, ka dažādās valstīs tās nosaka dažādi.

5. pants

Komisija sniedz šā Protokola piemērošanai vajadzīgos statistikas datus.

6. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un ECB, un ar Ekonomikas un finanšu komiteju ar vienprātīgu lēmumu pieņem attiecīgus noteikumus, lai precizētu minētā Līguma 140. pantā minētos konverģences kritērijus. Šie noteikumi pēc tam aizstāj šo Protokolu.

14. PROTOKOLS PAR EUROGRUPU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES veicināt apstākļus stiprākai tautsaimniecības izaugsmei Eiropas Savienībā un šajā nolūkā attīstīt arvien ciešāku ekonomikas politikas koordināciju eurozonā;

APZINOTIES nepieciešamību paredzēt īpašus noteikumus pastiprinātam to dalībvalstu dialogam, kuru naudas vienība ir euro, līdz brīdim, kad euro kļūs par visu Savienības dalībvalstu naudas vienību,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

To dalībvalstu ministri, kuru naudas vienība ir euro, tiek neoficiālās sanāksmēs. Šādās sanāksmēs vajadzības gadījumā pārrunā jautājumus, kas saistīti ar konkrētiem pienākumiem, kādus tās kopīgi uzņemas saistībā ar vienoto valūtu. Sanāksmēs piedalās Komisija. Šādās sanāksmēs, kuras sagatavo par finansēm atbildīgo ministru pārstāvji no dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un Komisija, uzaicina piedalīties Eiropas Centrālo banku.

2. pants

To dalībvalstu ministri, kuru naudas vienība ir euro, ar šo dalībvalstu vairākumu uz divarpus gadiem ievēl priekšsēdētāju.

15. PROTOKOLS

PAR DAŽIEM NOTEIKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTO KARALISTI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATZĪSTOT, ka Apvienotajai Karalistei nav saistību vai pienākumu ieviest euro, kamēr tās valdība un parlaments par to nav pieņēmis īpašu lēmumu,

ŅEMOT VĒRĀ, ka 1996. gada 16. oktobrī un 1997. gada 30. oktobrī Apvienotās Karalistes valdība ir paziņojusi Padomei nodomu nepedalīties ekonomiskās un monetārās savienības trešajā posmā,

IEVĒROJOT Apvienotās Karalistes valdības praksi atmaksāt aizņēmumus, pārdodot parādus privātajam sektoram,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. Apvienotajai Karalistei nav jāievieš euro, ja tā nav darījusi zināmu Padomei, ka vēlas to darīt.
2. Ņemot vērā Apvienotās Karalistes valdības 1996. gada 16. oktobrī un 1997. gada 30. oktobrī Padomei iesniegto paziņojumu, uz Apvienoto Karalisti attiecas šā protokola 3. līdz 8. un 10. pants.
3. Apvienotā Karaliste patur savas pilnvaras monetārās politikas jomā saskaņā ar savas valsts tiesībām.
4. Līguma par Eiropas Savienības darbību 119. panta otrā daļa, 126. panta 1., 9. un 11. punkts, 127. panta 1. līdz 5. punkts, 128. pants, 130., 131., 132. un 133. pants, 138. pants, 140. panta 3. punkts, 219. pants, 282. panta 2. punkts, izņemot tā pirmo un pēdējo teikumu, 282. panta 5. punkts un 283. pants uz Apvienoto Karalisti neattiecas. Tāpat uz Apvienoto Karalisti neattiecas šā Līguma 121. panta 2. punkts tiktāl, ciktāl tas saistīts ar konkrētu ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu ieviešanu, kas kopumā attiecas uz eurozonu. Atsauces uz Savienību vai dalībvalstīm šajos noteikumos neattiecas uz Apvienoto Karalisti, un atsauces uz valstu centrālām bankām neattiecas uz Anglijas Banku (*Bank of England*).
5. Apvienotā Karaliste cenšas izvairīties no pārmērīga valsts budžeta deficīta.

Līguma par Eiropas Savienības darbību 143. pants un 144. pants joprojām attiecas uz Apvienoto Karalisti. 134. panta 4. punkts un 142. pants attiecas uz Apvienoto Karalisti tā, it kā tai būtu piešķirts izņēmuma statuss.

6. Apvienotajai Karalistei ir uz laiku atņemtas tiesības balsot par Padomes tiesību aktiem, kas minēti 4. punktā uzskaitītajos pantos, un gadījumos, kas minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 139. panta 4. punkta pirmajā daļā. Šajā nolūkā piemēro šā Līguma 139. panta 4. punkta otro daļu.

Apvienotajai Karalistei nav arī tiesību piedalīties priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un citu ECB Valdes locekļu iecelšanā atbilstīgi šā Līguma 283. panta 2. punkta otrajai daļai.

7. Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem ("Statūti") 3., 4., 6., 7., 9.2., 10.1., 10.3. 11.2., 12.1., 14., 16. pants, 18. līdz 20. pants, 22., 23., 26., 27. pants, 30. līdz 34. pants un 49. pants neattiecas uz Apvienoto Karalisti.

Atsauces uz Savienību vai dalībvalstīm šajos pantos neattiecas uz Apvienoto Karalisti un norādes uz valstu centrālām bankām vai akcionāriem neattiecas uz Anglijas Banku (*Bank of England*).

Statūtu 10.3. un 30.2. panta atsauces uz ECB parakstīto kapitālu neattiecas uz Anglijas Bankas (*Bank of England*) parakstīto kapitālu.

8. Līguma par Eiropas Savienības darbību 141. panta 1. punkts un Statūtu 43. līdz 47. pants ir spēkā neatkarīgi no tā, vai ir kāda dalībvalsts ar izņēmuma statusu, ņemot vērā šādus grozījumus:

- a) atsauces uz ECB un EMI uzdevumiem 43. pantā attiecas arī uz tādiem uzdevumiem, kas pēc euro ieviešanas joprojām jāveic sakarā ar iespējamo Apvienotās Karalistes lēmumu neieviest euro;
- b) papildus 46. pantā minētajiem uzdevumiem ECB arī sniedz padomus un palīdz sagatavot visus Padomes lēmumus attiecībā uz Apvienoto Karalisti, kas jāpieņem saskaņā ar 9. panta a) un c) apakšpunktu;
- c) Anglijas Banka (*Bank of England*) iemaksā savu parakstītā kapitāla daļu ECB kapitālā kā ieguldījumu ECB darbības izmaksām pēc tādiem pašiem principiem kā to dalībvalstu centrālās bankas, kam piešķirts izņēmuma statuss.

9. Apvienotā Karaliste jebkurā laikā var paziņot par nodomu ieviest euro. Tādā gadījumā:

- a) Apvienotajai Karalistei ir tiesības ieviest euro tikai ar noteikumu, ka tā atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem. Padome pēc Apvienotās Karalistes lūguma un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. panta 1. un 2. punkta nosacījumiem un tajā noteikto procedūru novērtē, vai tā atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem;
- b) Anglijas Banka (*Bank of England*) iemaksā savu parakstītā kapitāla daļu, pārskaita ECB valūtas rezervju aktīvos un iemaksā tās rezervju fondā saskaņā ar tādiem pašiem principiem kā tādas dalībvalsts centrālā banka, kuras izņēmuma statuss ir atcelts;

- c) Padome, ievērojot minētā Līguma 140. panta 3. punkta nosacījumus un saskaņā ar tajā noteikto procedūru, pieņem visus citus vajadzīgos lēmumus, lai Apvienotā Karaliste varētu ieviest euro.

Ja Apvienotā Karaliste saskaņā ar šo Protokolu ievieš euro, 3. līdz 8. punkts vairs nav spēkā.

10. Atkāpjoties no Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. panta un Statūtu 21.1. panta, Apvienotās Karalistes valdība var paturēt tās kredītliniju "Ways and Means" Anglijas Bankā (*Bank of England*) tikmēr, kamēr Apvienotā Karaliste nav ieviesusi euro.

16. PROTOKOLS PAR DAŽIEM NOTEIKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ DĀNIJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT to, ka Dānijas Konstitūcijā ietverti noteikumi, saskaņā ar kuriem Dānijā var tikt rīkots referendums pirms Dānijas atteikšanās no izņēmuma statusa,

ŅEMOT VĒRĀ, ka 1993. gada 3. novembrī Dānijas valdība ir paziņojusi Padomei nodomu nepiedalīties ekonomiskās un monetārās savienības trešajā posmā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. Ņemot vērā Dānijas valdības 1993. gada 3. novembrī Padomei iesniegto paziņojumu, Dānijai ir izņēmuma statuss. Izņēmuma statuss izpaužas tādējādi, ka Dānijai piemēro visus Līgumu un ECBS un ECB Statūtu pantus un noteikumus, kas attiecas uz izņēmuma statusu.
2. Attiecībā uz atbrīvojuma atcelšanu Līguma par Eiropas Savienības darbību 140. pantā minēto procedūru sāk tikai pēc Dānijas lūguma.
3. Gadījumā, ja izņēmuma statusu atceļ, šis Protokols vairs nav spēkā.

17. PROTOKOLS PAR DĀNIJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ atrisināt dažas īpašas problēmas, kas saistītas ar Dāniju,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību,

14. pants Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem neietekmē Dānijas Valsts bankas tiesības veikt tās uzdevumus, kas attiecas uz tām Dānijas Karalistes daļām, kuras nav Savienības daļa.

18. PROTOKOLS PAR FRANCIJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TIEKDAMIES ņemt vērā īpašu jautājumu, kas attiecas uz Franciju,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību,

Francija patur naudas emisijas privilēģiju Jaunkaledonijā, Franču Polinēzijā un Volisā un Futunā atbilstīgi tās tiesību aktiem, un vienīgi tai ir tiesības noteikt CFP franka paritāti.

19. PROTOKOLS

PAR ŠENGENAS ACQUIS, KAS IEKĻAUTS EIROPAS SAVIENĪBAS SISTĒMĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT TO, ka nolīgumi par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, ko 1985. gada 14. jūnijā un 1990. gada 19. jūnijā Šengenā parakstījušas dažas Eiropas Savienības dalībvalstis, kā arī ar tiem saistītie nolīgumi un uz to pamata pieņemtie noteikumi ir iekļauti Eiropas Savienības sistēmā ar 1997. gada 2. oktobra Amsterdamas Līgumu,

VĒLOTIES saglabāt Šengenas *acquis* tādu, kāds tas bijis kopš Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā, un attīstīt šo *acquis*, lai palīdzētu sasniegt mērķi – nodrošināt Savienības pilsoņiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām,

APLIECINOT, ka Šengenas *acquis* noteikumus piemēro tikai tad, ja tie ir saderīgi ar Eiropas Savienības un Savienības tiesībām,

ŅEMOT VĒRĀ Dānijas īpašo nostāju,

ŅEMOT VĒRĀ TO, ka Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav iesaistītas visos Šengenas *acquis* noteikumos, un to, ka tomēr ir jāparedz iespēja šīm dalībvalstīm pilnīgi vai daļēji pieņemt citus *acquis* noteikumus,

ATZĪSTOT, ka tādēļ ir jāizmanto Līgumu noteikumi par dažu dalībvalstu ciešāku sadarbību,

ŅEMOT VĒRĀ vajadzību uzturēt īpašas attiecības ar Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti, jo abām šīm valstīm, kā arī Ziemeļvalstīm, kas ir Eiropas Savienības dalībvalstis, uzliek saistības Ziemeļvalstu Pasu savienības noteikumi,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Beļģijas Karalistei, Čehijas Republikai, Dānijas Karalistei, Vācijas Federatīvajai Republikai, Igaunijas Republikai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Kipras Republikai, Latvijas Republikai, Lietuvas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijas Republikai, Maltas Republikai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Polijas Republikai, Portugāles Republikai, Slovēnijas Republikai, Slovākijas Republikai, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei ir atļauts īstenot ciešāku savstarpēju sadarbību jomās, uz ko attiecas Padomes pieņemti noteikumi, kas ir Šengenas *acquis* daļa. Šo sadarbību veic Eiropas Savienības iestāžu un tiesību sistēmā, ievērojot attiecīgos noteikumus Līgumos.

2. pants

Šengenas *acquis* attiecas uz 1. pantā minētajām dalībvalstīm, neskarot 2003. gada 16. aprīļa Pievienošanās akta 3. pantu un 2005. gada 25. aprīļa Pievienošanās akta 4. pantu. Padome aizstāj Izpildu komiteju, kas izveidota ar Šengenas līgumiem.

3. pants

Dānijas dalību to noteikumu pieņemšanā, ar ko pilnveido Šengenas *acquis*, kā arī šo noteikumu īstenošanā un piemērošanā Dānijā reglamentē attiecīgi noteikumi Protokolā par Dānijas nostāju.

4. pants

Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste jebkurā brīdī var lūgt dalību dažos vai visos šā *acquis* noteikumos.

Padome par šādu lūgumu pieņem lēmumu, pastāvot vienprātībai starp tās 1. pantā minētajiem locekļiem un attiecīgās valsts valdības pārstāvi.

5. pants

1. Priekšlikumiem un ierosmēm par to, kā pilnveidot Šengenas *acquis*, piemēro attiecīgos Līgumu noteikumus.

Šajā sakarā, ja vai nu Īrija, vai arī Apvienotā Karaliste nav pieņemamā laikā rakstiski paziņojusi Padomei, ka tā vēlas iesaistīties, Līguma par Eiropas Savienības darbību 329. pantā minēto atļauju uzskata par piešķirtu 1. pantā minētajām dalībvalstīm un Īrijai vai Apvienotajai Karalistei, ja viena no tām vēlas iesaistīties attiecīgajās sadarbības jomās.

2. Ja uzskata, ka vai nu Īrija, vai arī Apvienotā Karaliste ir iesniegusi paziņojumu pēc lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar 4. pantu, tā trijos mēnešos tomēr var Padomei rakstiski paziņot, ka nevēlas piedalīties tāda priekšlikuma vai ierosmes īstenošanā. Tādā gadījumā Īrija vai Apvienotā Karaliste nepiedalās tāda priekšlikuma vai ierosmes pieņemšanā. Pēc tam, kad saņemts pēdējais no minētajiem paziņojumiem, procedūru, ko izmanto, lai pieņemtu pasākumu, ar ko pilnveido Šengenas *acquis*, pārtrauc līdz 3. vai 4. punktā izklāstītās procedūras beigām, vai arī tīkmēr, kamēr paziņojums nav atcelts, ko var izdarīt jebkurā laikā, kamēr procedūru īsteno.

3. Dalībvalstij, kas ir nākusi klajā ar 2. punktā minēto paziņojumu, beidz piemērot jebkuru lēmumu, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar 4. punktu, no dienas, kad ierosinātais pasākums stājas spēkā, tiktāl, ciktāl Padome to uzskata par vajadzīgu un ievērojot nosacījumus, ko Padome nosaka ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemtā lēmumā pēc Komisijas priekšlikuma. Lēmumu pieņem, ievērojot šādus kritērijus – Padome cenšas saglabāt pēc iespējas plašāku attiecīgās dalībvalsts līdzdalību, nopietni

neskarot dažādu Šengenas *acquis* daļu izmantojamību un reizē respektējot to saderību. Komisija iesniedz priekšlikumu pēc iespējas drīzāk pēc 2. punktā minētā paziņojuma. Vajadzības gadījumā pēc divu secīgu sanāksmju sasaukšanas Padome pieņem lēmumu četros mēnešos pēc tam, kad saņemts Komisijas priekšlikums.

4. Ja minētā četru mēnešu termiņa beigās Padome lēmumu nav pieņēmusi, dalībvalsts tūlīt var lūgt jautājumu nodot Eiropadomes izskatīšanai. Tādā gadījumā Eiropadome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc Komisijas priekšlikuma, nākamajā sanāksmē pieņem lēmumu, ievērojot 3. punktā minētos kritērijus.

5. Ja līdz 3. vai 4. punktā noteiktās procedūras beigām Padome vai attiecīgā gadījumā Eiropadome lēmumu nav pieņēmusi, Šengenas *acquis* pilnveidošanas pasākuma pieņemšanas procedūru beidz pārtraukt. Ja minēto pasākumu pēc tam pieņem, jebkuru lēmumu, ko Padome pieņem saskaņā ar 4. pantu, beidz piemērot attiecīgajā dalībvalstī no dienas, kad pasākums stājas spēkā, tiktāl, ciktāl to nosaka Komisija un ievērojot Komisijas noteiktos nosacījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav atcēlusi 2. punktā minēto paziņojumu, pirms attiecīgo pasākumu pieņem. Komisija lēmumu pieņem līdz pasākuma pieņemšanas dienai. Pieņemot lēmumu, Komisija respektē 3. punktā minētos kritērijus.

6. pants

Islandes Republika un Norvēģijas Karaliste iesaistās Šengenas *acquis* īstenošanā un tā turpmākā izveidē. Šajā nolūkā nolīgumā, ko šīs valstis slēdz ar Padomi, jāvienojas par piemērotām procedūrām, 1. pantā minētajiem Padomes locekļiem pieņemot lēmumu vienprātīgi. Šādā nolīgumā ietver noteikumus par Islandes un Norvēģijas līdzdalību visās finansiālās saistībās, kas rodas, īstenojot šo Protokolu.

Ar Islandi un Norvēģiju Padome ar vienprātīgu lēmumu slēdz atsevišķu nolīgumu, lai sadalītu tiesības un pienākumus starp Īriju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, no vienas puses, un Islandi un Norvēģiju, no otras puses, tajās Šengenas *acquis* jomās, kas attiecas uz šīm valstīm.

7. pants

Sarunās par jaunu dalībvalstu uzņemšanu Eiropas Savienībā Šengenas *acquis* un pasākumi, ko iestādes nosaka tā piemērošanas jomā, uzskatāms par *acquis*, kas kopumā jāpieņem visām kandidātvalstīm.

20.PROTOKOLS

PAR LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU 26. PANTA DAŽU ASPEKTU PIEMĒROŠANU APVIENOTAJAI KARALISTEI UN ĪRIJAI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TIEKDAMĀS atrisināt dažus jautājumus, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti un Īriju,

ŅEMOT VĒRĀ TO, ka daudzus gadus pastāvējuši īpaši noteikumi par ceļošanu starp Apvienoto Karalisti un Īriju,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Neatkarīgi no Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. un 77. panta, neatkarīgi no jebkura cita minētā Līguma vai Līguma par Eiropas Savienību noteikuma, pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar šiem līgumiem, vai jebkādiem starptautiskiem nolīgumiem, ko noslēgusi Savienība vai Savienība un tās dalībvalstis ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Apvienotā Karaliste personām, kas vēlas ieceļot tās teritorijā, ir tiesīga pie robežas ar citām dalībvalstīm veikt pārbaudes, ko tā uzskata par vajadzīgām, lai:

- a) pārbaudītu tiesības ieceļot Apvienotajā Karalistē dalībvalstu pilsoņiem, un viņu apgādājamām personām, kas izmanto Savienības tiesību aktu piešķirtās tiesības, kā arī citu valstu pilsoņiem, kuriem šādas tiesības dod kāds Apvienotajai Karalistei saistošs nolīgums;
- b) izlemtu, vai citām personām piešķirt atļauju ieceļot Apvienotajā Karalistē.

Apvienotās Karalistes tiesības noteikt vai īstenot šādas pārbaudes neietekmē Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. un 77. pants, jebkurš cits minētā Līguma vai Līguma par Eiropas Savienību noteikums vai pasākums, kas paredzēts, piemērojot šos līgumus. Norādes uz Apvienoto Karalisti šajā pantā attiecas arī uz teritorijām, par kuru ārlietām atbild Apvienotā Karaliste.

2. pants

Apvienotā Karaliste un Īrija var arī turpmāk veikt savstarpējus pasākumus attiecībā uz personu pārvietošanos starp šīm teritorijām ("Kopīgā ceļojumu telpa"), pilnīgi respektējot šā Protokola 1. panta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto personu tiesības. Tādējādi, kamēr viņi saglabā šos pasākumus, šā

Protokola 1. panta noteikumi attiecas uz Īriju ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uz Apvienoto Karalisti. Šos pasākumus neietekmē Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. un 77. pants, jebkurš cits minētā Līguma vai Līguma par Eiropas Savienību noteikums vai pasākums, kas paredzēts, piemērojot šos līgumus.

3. pants

Pārējās dalībvalstis pie savām robežām vai jebkurā robežpārejas vietā ir tiesīgas šādi pārbaudīt personas, kuras vēlas ieceļot to teritorijā no Apvienotās Karalistes vai jebkuras teritorijas, par kuras ārlietām tā atbild, ar tādiem pašiem mērķiem, kas noteikti Protokola 1. pantā, vai no Īrijas, ciktāl šā Protokola 1. panta noteikumi attiecas uz Īriju.

Pārējo dalībvalstu tiesības noteikt vai veikt šādas pārbaudes neietekmē Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. un 77. pants, jebkurš cits minētā Līguma vai Līguma par Eiropas Savienību noteikums vai pasākums, kas paredzēts, piemērojot šos līgumus.

21. PROTOKOLS

PAR APVIENOTĀS KARALISTES UN ĪRIJAS NOSTĀJU SAISTĪBĀ AR BRĪVĪBAS, DROŠĪBAS UN TIESISKUMA TELPU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TIEKDAMĀS atrisināt dažus jautājumus, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti un Īriju,

ŅEMOT VĒRĀ Protokolu par Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. panta dažu aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Ievērojot 3. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās ierosināto pasākumu pieņemšanā, ko veic Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu. Padomes lēmumiem, kas jāpieņem vienprātīgi, vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Apvienotās Karalistes un Īrijas valdības pārstāvjus.

Šajā pantā kvalificēts balsu vairākums ir definēts atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 3. punktam.

2. pants

Saskaņā ar 1. pantu un ievērojot 3., 4. un 6. pantu, nekādi Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļas noteikumi, nekādi pasākumi, kas noteikti, piemērojot šo sadaļu, nekādi noteikumi starptautiskos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi, piemērojot šo sadaļu, nedz arī kādi Eiropas Savienības Tiesas lēmumi, kas interpretē šos noteikumus vai pasākumus, Apvienotajai Karalistei vai Īrijai nav saistoši vai piemērojami; un neviens no šiem noteikumiem, pasākumiem vai lēmumiem neietekmē minēto dalībvalstu kompetenci, tiesības un pienākumus; un neviens no šiem noteikumiem, pasākumiem vai lēmumiem, ja tie attiecas uz Apvienoto Karalisti vai Īriju, negroza nedz *acquis communautaire*, nedz arī Savienības *acquis*, un tie nav Savienības tiesību daļa.

3. pants

1. Apvienotā Karaliste vai Īrija trijos mēnešos pēc tam, kad Padomei iesniegts priekšlikums vai ierosinājums, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, var rakstiski paziņot Padomes priekšsēdētājam, ka tā vēlas piedalīties šādu ierosinātu pasākumu noteikšanā un īstenošanā, un tādā gadījumā šī valsts iegūst šādas tiesības.

Padomes lēmumiem, kas jāpieņem vienprātīgi, vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot to locekli, kurš šādu paziņojumu nav izteicis. Pasākums, kas noteikts saskaņā ar šo punktu, ir saistošs visām dalībvalstīm, kuras piedalījušās tā noteikšanā.

Pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 70. pantu, paredz nosacījumus Apvienotās Karalistes un Īrijas dalībai izvērtējumos tajās jomās, uz ko attiecas minētā Līguma trešās daļas V sadaļa.

Šajā pantā kvalificēts balsu vairākums ir definēts atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 3. punktam.

2. Ja nav iespējams pieņemtāmā termiņā noteikt kādu no 1. punktā minētajiem pasākumiem, piedaloties Apvienotajai Karalistei vai Īrijai, Padome šādu pasākumu var noteikt saskaņā ar 1. pantu bez Apvienotās Karalistes vai Īrijas līdzdalības. Šādā gadījumā piemēro 2. pantu.

4. pants

Apvienotā Karaliste vai Īrija pēc tam, kad Padome ir noteikusi kādu pasākumu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, vienmēr var paziņot Padomei un Komisijai par savu nodomu pieņemt minēto pasākumu. Tādā gadījumā *mutatis mutandis* piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punktā paredzēto procedūru.

4.a pants

1. Šo protokolu Apvienotajai Karalistei un Īrijai piemēro arī saistībā ar pasākumiem, ko ierosina vai pieņem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu un ar ko groza spēkā esošu pasākumu, kurš tām uzliek saistības.

2. Ja Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nosaka, ka Apvienotās Karalistes vai Īrijas nepiedalīšanās grozīta spēkā esoša pasākuma īstenošanā dara tā īstenošanu neiespējamu citās dalībvalstīs vai Savienībā, tā tomēr var mudināt minētās valstis saskaņā ar 3. vai 4. pantu nākt klajā ar paziņojumu. 3. panta vajadzībām sāk skaitīt papildu divu mēnešu laikposmu no dienas, kad Padome nosaka minētā pasākuma īstenošanu par neiespējamu.

Ja divus mēnešus pēc tam, kad Padome noteikusi minētā pasākuma īstenošanu par neiespējamu, Apvienotā Karaliste vai Īrija nav nākusi klajā ar paziņojumu saskaņā ar 3. vai 4. pantu, spēkā esošais pasākums tai vairs nav saistošs vai piemērojams, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav nākusi klajā ar paziņojumu saskaņā ar 4. pantu, pirms pasākums, ar ko groza spēkā esošo pasākumu, stājas spēkā. Šis noteikums stājas spēkā no dienas, kad stājas spēkā pasākums, ar ko groza spēkā esošo pasākumu, vai divu mēnešu laikposma beigās atkarībā no tā, kura diena ir vēlāka.

Šā panta vajadzībām Padome – pēc jautājuma apspriešanas visā pilnībā – pieņem lēmumu ar kvalificētu to Padomes locekļu vairākumu, kuri pārstāv dalībvalstis, kas piedalās vai ir piedalījušās tā pasākuma pieņemšanā, ar ko groza spēkā esošo pasākumu. Kvalificētu Padomes balsu vairākumu nosaka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, var noteikt, ka Apvienotā Karaliste vai Īrija vajadzības gadījumā uzņemas tiešās finansiālās sekas, kas nenovēršami radušās, beidzot līdzdalību spēkā esošajā pasākumā.

4. Ar šo pantu neskar 4. pantu.

5. pants

Dalībvalstij, kam nav saistoši pasākumi, kuri noteikti, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, nav nekādu finansiālu minētā pasākuma saistību, izņemot iestāžu administratīvās izmaksas, ja vien Padome ar vienprātīgu visu tās locekļu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, nenosaka citādi.

6. pants

Ja gadījumos, kas minēti šajā Protokolā, Apvienotajai Karalistei vai Īrijai ir saistošs kāds pasākums, ko Padome noteikusi, Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, attiecīgos Līgumu noteikumus sakarā ar attiecīgo pasākumu piemēro šai valstij.

6.a pants

Noteikumi, kas paredzēti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu, un skar personas datu apstrādi dalībvalstīs, veicot darbības, uz ko attiecas minētā Līguma trešās daļas V sadaļas 4. un 5. nodaļas darbības joma, Apvienotajai Karalistei un Īrijai nav saistoši tad, ja Apvienotajai Karalistei vai Īrijai nav saistoši Savienības noteikumi, ar ko reglamentē tiesu sadarbības veidus krimināltiesību jomā vai policijas iestāžu sadarbības veidus, sakarā ar kuriem ir jāievēro noteikumi, kas paredzēti, ņemot par pamatu 16. pantu.

7. pants

3., 4. un 4.a pants neskar Protokolu par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā.

8. pants

Īrija var rakstiski paziņot Padomei, ka turpmāk nevēlas, lai uz to attiektos šā Protokola noteikumi. Šādā gadījumā uz Īriju attiecas līguma parastie noteikumi.

9. pants

Attiecībā uz Īriju šo protokolu nepiemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību 75. pantam.

22. PROTOKOLS PAR DĀNIJAS NOSTĀJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT lēmumu, ko pieņēma valstu un valdību vadītāji Eiropadomes sanāksmes laikā 1992. gada 12. decembrī Edinburgā par dažiem jautājumiem, kurus sakarā ar Līgumu par Eiropas Savienību bija izvirzījusi Dānija,

IEVĒROJOT Dānijas nostāju attiecībā uz pilsonību, ekonomisko un monetāro savienību, aizsardzības politiku un tieslietām un iekšlietām, kas izklāstīta Edinburgas lēmumā,

APZINOTIES, ka no Edinburgas lēmuma izrietošā tiesiskā režīma saglabāšana saistībā ar Līgumiem ievērojami ierobežos Dānijas līdzdalību nozīmīgās Savienības sadarbības jomās un ka Savienības interesēs būtu nodrošināt *acquis* integritāti brīvības, drošības un tiesiskuma telpā;

VĒLOTIES tādēļ ieviest tiesiskas reglamentācijas sistēmu, kas nodrošinātu Dānijai iespēju piedalīties tādu pasākumu noteikšanā, kas ierosināti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, un ļautu Dānijai šo iespēju izmantot saskaņā ar tās konstitucionālajām prasībām;

PATUROT PRĀTĀ TO, ka Dānija nekavēs pārējo dalībvalstu sadarbības turpmāku attīstību attiecībā uz pasākumiem, kas nav saistoši Dānijai,

IEVĒROJOT 3. pantu Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

I DAĻA

1. pants

Dānija nepiedalās tādu Padomes pasākumu noteikšanā, kas ierosināti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu. Padomes lēmumiem, kas jāpieņem vienprātīgi, vajadzīga Padomes locekļu vienprātība, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Šajā pantā kvalificētu balsu vairākumu nosaka atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 3. punktam.

2. pants

Neviens no Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļas noteikumiem, neviens pasākums, kas noteikts, piemērojot šo sadaļu, neviens noteikums starptautiskā nolīgumā, ko Savienība noslēgusi, piemērojot šo sadaļu, un neviens Eiropas Savienības Tiesas lēmums, kas interpretē šādus noteikumus vai pasākumus, vai jebkādu pasākumu, kas grozīts vai ko var grozīt saskaņā ar šo sadaļu, nav saistoši vai piemērojami Dānijai; šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi neietekmē Dānijas kompetenci, tiesības un pienākumus; neviens šāds noteikums, pasākums vai lēmums negroza Kopienas vai Savienības *acquis*, kā arī tie nav Savienības tiesību daļa, ja attiecas uz Dāniju. Jo īpaši Savienības tiesību akti saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kuri pieņemti, pirms stājies spēkā Lisabonas Līgums, un kuri ir grozīti, Dānijai joprojām ir saistoši un nemainīgi piemērojami.

2.a pants

Šā protokola 2. pantu piemēro arī attiecībā uz tiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu un kas skar personas datu apstrādi dalībvalstīs, veicot darbības, uz ko attiecas minētā Līguma trešās daļas V sadaļas 4. un 5. nodaļas darbības joma.

3. pants

Dānijai nav nekādu finansiālu saistību sakarā ar pasākumiem, kas minēti 1. pantā, izņemot iestāžu administratīvās izmaksas.

4. pants

1. Sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi pasākumu par kādu priekšlikumu vai ierosinājumu, kura mērķis ir attīstīt Šengenas *acquis* un uz ko attiecas šī daļa, Dānija izlemj, vai transponēt šo pasākumu savos tiesību aktos. Ja tā nolems to darīt, šis pasākums saskaņā ar starptautiskām tiesībām radīs savstarpējas saistības Dānijai un pārējām dalībvalstīm, uz ko attiecas konkrētais pasākums.

2. Ja Dānija nolems nepiemērot kādu Padomes pasākumu, kas minēts 1. punktā, tad dalībvalstis, uz ko attiecas konkrētais pasākums, un Dānija apsvērs, kādi attiecīgi pasākumi būtu jāveic.

II DAĻA

5. pants

Attiecībā uz pasākumiem, ko Padome noteikusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. panta 1. punkta, 42. panta un 43. līdz 46. panta jomā, Dānija nepiedalās ar aizsardzību saistītu Savienības lēmumu un rīcību izstrādē un ieviešanā. Tādēļ Dānija nepiedalās šo pasākumu noteikšanā. Dānija

nekavēs pārējo dalībvalstu sadarbības turpmāku attīstību šajā jomā. Dānijai nav pienākuma palīdzēt finansēt darbības izdevumus, ko rada šādi pasākumi, ne arī nodrošināt, lai Savienībai būtu pieejami militārie spēki.

Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Šajā pantā kvalificēts balsu vairākums ir definēts atbilstīgi 238. panta 3. punktam Līgumā par Eiropas Savienības darbību.

III DAĻA

6. pants

1., 2. un 3. pants neattiecas uz pasākumiem, kas nosaka, kuru trešo valstu pilsoņiem vajadzīgas vīzas, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, vai pasākumiem, kas attiecas uz vīzu formu vienādību.

IV DAĻA

7. pants

Dānija saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām vienmēr var informēt citas dalībvalstis, ka tā turpmāk nevēlas pilnībā vai daļēji izmantot šo Protokolu. Šādā gadījumā Dānija pilnībā piemēros attiecīgos spēkā esošos Eiropas Savienības noteiktos pasākumus.

8. pants

1. Dānija saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām, un neskarot 7. pantu, vienmēr var paziņot pārējām dalībvalstīm, ka, sākot ar nākamā mēneša pirmo dienu pēc paziņojuma, šā protokola I daļu aizstāj noteikumi, kas paredzēti šā protokola pielikumā. Šādā gadījumā atbilstīgi maina šā protokola 5. līdz 8. panta numurus.

2. Sešus mēnešus pēc tam, kad stājas spēkā šā panta 1. punktā paredzētais paziņojums, viss Šengenas *acquis* un pasākumi, kas pieņemti tā attīstīšanai, kuri līdz šim bijuši saistoši Dānijai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, ir saistoši Dānijai kā Savienības tiesības.

PIELIKUMS

1. pants

Ievērojot 3. pantu, Dānija nepiedalās tādu Padomes pasākumu pieņemšanā, kas ierosināti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu. Aktiem, kas Padomei jāpieņem vienprātīgi, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Šajā pantā kvalificēts balsu vairākums ir definēts atbilstīgi 238. panta 3. punktam Līgumā par Eiropas Savienības darbību.

2. pants

Saskaņā ar 1. pantu un ievērojot 3., 4. un 8. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, pasākumi, kas noteikti, piemērojot minēto sadaļu, noteikumi starptautiskos nolīgumos, ko Savienība noslēgusi, piemērojot minēto sadaļu, kā arī Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi, ar ko interpretē minētos noteikumus vai pasākumus, nav saistoši Dānijai un nav piemērojami šajā valstī. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi neietekmē Dānijas kompetenci, tiesības un pienākumus. Šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi negroza *acquis communautaire* un Savienības *acquis*, kas attiecas uz Dāniju, un nav daļa no Savienības tiesību sistēmas, kas attiecas uz Dāniju.

3. pants

1. Trīs mēnešos pēc tam, kad Padomei iesniegts priekšlikums vai iniciatīva saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, Dānija var rakstiski paziņot Padomes priekšsēdētājam, ka tā vēlas piedalīties ierosinātā pasākuma pieņemšanā un īstenošanā, un tādā gadījumā Dānija iegūst šādas tiesības.

2. Ja 1. punktā minēto pasākumu nav iespējams noteikt pieņemamā termiņā, piedaloties Dānijai, Padome attiecīgo pasākumu var noteikt saskaņā ar 1. pantu bez Dānijas līdzdalības. Šādā gadījumā piemēro 2. pantu.

4. pants

Pēc pasākuma noteikšanas, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, Dānija jebkurā laikā var paziņot Padomei un Komisijai savu nodomu pieņemt attiecīgo pasākumu. Šādā gadījumā minētā Līguma 331. panta 1. punktā paredzēto procedūru piemēro *mutatis mutandis*.

5. pants

1. Šo protokolu piemēro Dānijai arī saistībā ar pasākumiem, ko ierosina vai pieņem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu un ar ko groza spēkā esošu pasākumu, kurš tai uzliek saistības.

2. Ja Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, nosaka, ka Dānijas nepiedalīšanās grozītā spēkā esoša pasākuma īstenošanā dara tā īstenošanu neiespējamu citām dalībvalstīm vai Savienībai, tā tomēr var minēto valsti mudināt saskaņā ar 3. vai 4. pantu nākt klajā ar paziņojumu. 3. panta vajadzībām sāk skaitīt papildu divu mēnešu laikposmu no dienas, kad Padome nosaka minētā pasākuma īstenošanu par neiespējamu.

Ja divus mēnešus pēc tam, kad Padome noteikusi minētā pasākuma īstenošanu par neiespējamu, Dānija nav nākusi klajā ar paziņojumu saskaņā ar 3. vai 4. pantu, spēkā esošais pasākums tai vairs nav saistošs vai piemērojams, ja vien tā nav nākusi klajā ar paziņojumu saskaņā ar 4. pantu, pirms pasākums, ar ko groza spēkā esošo pasākumu, stājas spēkā. Šis noteikums stājas spēkā no dienas, kad stājas spēkā pasākums, ar ko groza spēkā esošo pasākumu, vai divu mēnešu laikposma beigās atkarībā no tā, kura diena ir vēlāka.

Šā panta vajadzībām Padome – pēc jautājuma apspriešanas visā pilnībā – pieņem lēmumu ar kvalificētu to Padomes locekļu vairākumu, kuri pārstāv dalībvalstis, kas piedalās vai ir piedalījušās tā pasākuma pieņemšanā, ar ko groza spēkā esošo pasākumu. Kvalificētu Padomes balsu vairākumu nosaka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, var noteikt, ka Dānija vajadzības gadījumā uzņemas tiešās finansiālās sekas, kas nenovēršami radušās, beidzot līdzdalību spēkā esošajā pasākumā.

4. Ar šo pantu neskar 4. pantu.

6. pants

1. Paziņojumu saskaņā ar 4. pantu iesniedz, vēlākais, sešus mēnešus pēc tam, kad pasākums, ar ko pilnveido Šengenas *acquis*, ir pieņemts galīgajā variantā.

Ja Dānija neiesniedz paziņojumu saskaņā ar 3. vai 4. pantu attiecībā uz kādu no šiem pasākumiem, ar ko pilnveido Šengenas *acquis*, tad dalībvalstis, kurām attiecīgais pasākums ir saistošs, un Dānija apsvērs, kādi atbilstīgi pasākumi ir jāveic.

2. Saskaņā ar 3. pantu sniegtu paziņojumu attiecībā uz kādu pasākumu, ar ko pilnveido Šengenas *acquis*, neatsaucami atzīst par paziņojumu, kas saskaņā ar 3. pantu sniegts attiecībā uz jebkādiem turpmākiem priekšlikumiem un iniciatīvām saistībā ar attiecīgā pasākuma pilnveidošanu, tiktāl, ciktāl ar šādiem priekšlikumiem vai iniciatīvām pilnveido Šengenas *acquis*.

7. pants

Noteikumi, kas paredzēti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu, un skar personas datu apstrādi dalībvalstīs, veicot darbības, uz ko attiecas minētā Līguma trešās daļas V sadaļas 4. un 5. nodaļas darbības joma, Dānijai nav saistoši tad, ja Dānijai nav saistoši Savienības noteikumi, ar ko reglamentē tiesu sadarbības veidus krimināltiesību jomā vai policijas iestāžu sadarbības veidus, sakarā ar kuriem ir jāievēro noteikumi, kas paredzēti, ņemot par pamatu 16. pantu.

8. pants

Ja šajā daļā paredzētajos gadījumos Dānijai ir saistošs kāds pasākums, kas noteikts, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, tad saistībā ar konkrēto pasākumu uz Dāniju attiecas atbilstīgie minētā Līguma noteikumi.

9. pants

Ja Dānijai nav saistošs pasākums, kurš noteikts, Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, tai nav saistošas attiecīgā pasākuma finansiālās sekas, izņemot iestāžu administratīvās izmaksas, ja vien Padome ar vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, nenosaka citādi.

23. PROTOKOLS

PAR DALĪBVALSTU ĀRLIETĀM ATTIECĪBĀ UZ ĀRĒJO ROBEŽU ŠĶĒRSOŠANU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka dalībvalstīm jānodrošina efektīvas kontroles pie ārējām robežām, vajadzības gadījumā sadarbībā ar trešām valstīm,

IR VIENOJUŠĀS par šādu noteikumu, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

Līguma par Eiropas Savienības darbību IV sadaļas 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumi par pasākumiem attiecībā uz ārējo robežu šķērsošanu neskar dalībvalstu kompetenci rīkot sarunas un slēgt nolīgumus ar trešām valstīm, ja dalībvalstis ievēro Savienības tiesību aktus un citus attiecīgus starptautiskus nolīgumus.

24. PROTOKOLS

PAR PATVĒRUMU EIROPAS SAVIENĪBAS DALĪBVALSTU PILSONIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. punktu Savienība atzīst tiesības, brīvības un principus, kas izklāstīti Pamattiesību hartā;

TĀ KĀ atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 3. punktam pamattiesības, ko nodrošina ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kā vispārīgi principi ir daļa no Savienības tiesību sistēmas;

TĀ KĀ Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir nodrošināt to, ka Eiropas Savienība, interpretējot un piemērojot Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. un 3. punktu, ievēro tiesību aktus;

TĀ KĀ atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 49. pantam ikvienai Eiropas valstij, kandidējot uz dalību Savienībā, jāievēro Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā izklāstītās vērtības;

IEVĒROJOT TO, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 7. pants rada mehānismu, kā uz laiku atņemt dažas tiesības gadījumā, ja dalībvalsts vairākkārt nopietni pārkāpj šīs vērtības;

ATGĀDINOT to, ka katram dalībvalsts pilsonim kā Savienības pilsonim ir īpašs statuss un aizsardzība, ko nodrošina dalībvalstis saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību otro daļu;

IEVĒROJOT TO, ka Līgumi rada telpu bez iekšējām robežām un katram Savienības pilsonim nodrošina tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā;

VĒLĒDAMĀS novērst patvēruma institūta izmantošanu tādiem nolūkiem, kādiem tas nav paredzēts;

TĀ KĀ šis protokols ievēro 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu galamērķus un uzdevumus;

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

Vienīgais pants

Ņemot vērā pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības līmeni Eiropas Savienības dalībvalstīs, visos juridiskajos un praktiskajos jautājumos, kas saistīti ar patvēruma lietām, tās uzskatāmas par drošām mītneszemēm. Tādējādi ikvienu patvēruma lūgumu, ko iesniedz kādas dalībvalsts pilsonis, var ņemt vērā vai pasludināt, ka tā izskatīšana ir pieļaujama citā dalībvalstī, tikai šādos gadījumos:

- a) ja dalībvalsts, kuras pilsonis ir patvēruma lūdzējs, atsaucoties uz Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 15. pantu, pēc Amsterdamas Līguma spēkā stāšanās nosaka savā teritorijā pasākumus, atkāpjoties no pienākumiem, ko uzliek minētā konvencija;
- b) ja sākta Līguma par Eiropas Savienību 7. panta 1. punktā minētā procedūra un tikmēr, kamēr Padome vai – attiecīgā gadījumā – Eiropadome pieņem lēmumu šajā sakarā attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs;
- c) ja Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 7. panta 1. punktu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs, vai ja Eiropadome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar minētā Līguma 7. panta 2. punktu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs;
- d) ja dalībvalstij būtu vienpusēji jāpieņem šādu lēmumu attiecībā uz citas dalībvalsts pilsoņa lūgumu; šādā gadījumā tūlīt jāinformē Padome; lūgumu izskata, pamatojoties uz pieņemumu, ka tas ir klaji nepamatots, nekādā gadījumā nekādi neiespaidojot dalībvalsts lēmumu pieņemšanas tiesības.

25. PROTOKOLS PAR KOPIĢAS KOMPETENCES ĪSTENOŠANU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

Vienīgais pants

Attiecībā uz 2. pantu par kopīgu kompetenci, ja Eiropas Savienība ir rīkojusies kādā konkrētā jomā, šo kompetenču darbības joma atteicas tikai uz tiem elementiem, kas noteikti attiecīgajā Savienības aktā un tādēļ neattiecas uz visu jomu.

26. PROTOKOLS

PAR SABIEDRISKIEM PAKALPOJUMIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES uzsvērt sabiedrisku pakalpojumu nozīmi,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem skaidrojošiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

Savienības kopīgās vērtības attiecībā uz sabiedriskiem pakalpojumiem Līguma par Eiropas Savienības darbību 14. panta nozīmē ir šādas:

- valsts, reģionālo un vietējo iestāžu būtiskā nozīme un lielā rīcības brīvība, nodrošinot, pasūtot un organizējot sabiedriskus pakalpojumus, lai, cik vien iespējams, ievērotu patērētāju vajadzības;
- daudzo sabiedrisko pakalpojumu dažādība un atšķirīgās patērētāju vajadzības un izvēles, ko var radīt atšķirīgs ģeogrāfiskais stāvoklis un sociālie un kultūras apstākļi;
- augsts kvalitātes, drošības un pieejamības līmenis, vienlīdzīga attieksme un vispārējas piekļuves un patērētāju tiesību veicināšana.

2. pants

Līgumu noteikumi nekādā veidā neskar dalībvalstu kompetenci nodrošināt, pasūtīt un organizēt ar ekonomiku nesaistītus sabiedriskos pakalpojumus.

27. PROTOKOLS

PAR IEKŠĒJO TIRGU UN KONKURENCI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ, ka iekšējais tirgus, kā izklāstīts 3. pantā Līgumā par Eiropas Savienību, ietver sistēmu, kas nodrošina, ka konkurence nav izkropļota,

IR VIENOJUŠĀS par sekojošo:

Savienība vajadzības gadījumā pieņem lēmumu saskaņā ar Līgumu noteikumiem, tostarp 352. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību.

Šo protokolu pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

28. PROTOKOLS

PAR EKONOMISKO, SOCIĀLO UN TERITORIĀLO KOHĒZIJU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā ir paredzēts mērķis – veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un dalībvalstu solidaritāti – un ka ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija pieder pie Savienības dalītās kompetences jomām, kas uzskaitītas Līguma par Eiropas Savienības darbību 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā;

ATGĀDINOT, ka Līguma trešās daļas XVIII sadaļa par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju kopumā rada tiesisku pamatu tam, lai saliedētu un turpinātu attīstīt Savienības darbību ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas jomā, ietverot jauna fonda izveidi;

ATGĀDINOT, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 177. pantā ir paredzēts izveidot Kohēzijas fondu;

IEVĒROJOT, ka Eiropas Investīciju banka nabadzīgākajiem reģioniem aizdod lielas summas, kas aizvien palielinās;

IEVĒROJOT vēlmi panākt lielāku elastību, piešķirot līdzekļus no struktūrfondiem;

IEVĒROJOT vēlmi panākt samērīgu Savienības dalību dažādu līmeņu programmās un projektos konkrētās valstīs;

IEVĒROJOT priekšlikumu Savienības pašu resursu sistēmā vairāk ņemt vērā dalībvalstu relatīvo labklājību;

VĒLREIZ APSTIPRINA, ka ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana ir vitāli svarīga, lai Savienība pilnvērtīgi attīstītos un gūtu stabilus panākumus;

VĒLREIZ APSTIPRINA pārliecību, ka struktūrfondiem arī turpmāk jāatvēr nozīmīga vieta, lai sasniegtu Savienības mērķus kohēzijas jomā;

VĒLREIZ APSTIPRINA pārliecību, ka Eiropas Investīciju bankai tās resursu lielākā daļa arī turpmāk jāatvēr ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanai, un apliecina gatavību pārskatīt Eiropas Investīciju bankas vajadzības pēc kapitāla, līdzko tas būs vajadzīgs šim nolūkam;

VIENOJAS, ka Kohēzijas fonds Savienībai nodrošinās finanšu ieguldījumu projektiem, kas attiecas uz vidi un Eiropas komunikāciju tīkliem tajās dalībvalstīs, kuru nacionālais kopprodukts uz vienu iedzīvotāju nesasniedz 90 % no Savienības vidējā, un kurām ir programma, lai īstenotu Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. pantā izvirzītos ekonomiskās konverģences nosacījumus;

APLIECINA nodomu pieļaut lielāku elastību, struktūrfondu finansējumu piešķirot konkrētām vajadzībām, uz ko pašlaik neattiecas struktūrfondu noteikumi;

APLIECINA gatavību mērķtiecīgi dažādot Savienības iesaistes līmeņus attiecībā uz struktūrfondu programmām un projektiem, lai izvairītos no pārmērīgiem budžeta izdevumu palielinājumiem mazāk turīgās dalībvalstīs;

ATZĪST vajadzību regulāri pārraudzīt panākumus, kas gūti, tiecoties sasniegt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, un apliecina gatavību šajā sakarā iedziļināties visos vajadzīgajos pasākumos;

APLIECINA nodomu vairāk ievērot konkrētu dalībvalstu iespējas ieguldīt Savienības pašu resursu sistēmā un pārbaudīt iespējas, kā labot nelabvēlīgas parādības, kas attiecībā uz mazāk turīgām dalībvalstīm pašlaik pastāv Savienības pašu resursu sistēmā;

VIENOJAS pievienot šo Protokolu Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

29. PROTOKOLS

PAR VALSTS APRAIDES SISTĒMU DALĪBVALSTĪS

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IEVĒROJOT TO, ka valsts apraides sistēma dalībvalstīs ir tieši saistīta ar katras valsts sabiedrības demokrātijas, sociālajām un kultūras vajadzībām un vajadzību saglabāt informācijas līdzekļu plurālismu;

IR VIENOJUŠĀS par šādiem paskaidrojumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

Līgumu noteikumi neskar dalībvalstu iespējas nodrošināt valsts apraides finansējumu, ja šādu finansējumu piešķir apraides organizācijām, lai tās izpildītu valsts pasūtījumu, ko tām uzticējusi, noteikusi un organizējusi attiecīgā dalībvalsts, un ja šāds finansējums nav pretrunā kopējām interesēm, iespaidojot tirdzniecības nosacījumus un konkurenci Savienībā, tomēr ņemot vērā valsts pasūtījuma izpildi.

30. PROTOKOLS

PAR EIROPAS SAVIENĪBAS PAMATTIESĪBU HARTAS PIEMĒROŠANU POLIJAI UN APVIENOTAJAI KARALISTEI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā Savienība atzīst Eiropas Savienības Pamattiesību hartā izklāstītās tiesības, brīvības un principus;

TĀ KĀ Harta jāpiemēro stingri saskaņā ar minētā 6. panta noteikumiem un pašas Hartas VII sadaļas noteikumiem;

TĀ KĀ minētajā 6. pantā noteikta prasība, ka Hartu jāpiemēro un jāinterpretē Polijas un Apvienotās Karalistes tiesās stingri saskaņā ar šajā pantā minētajiem paskaidrojumiem;

TĀ KĀ Hartā ir ietvertas gan tiesības, gan principi;

TĀ KĀ Hartā ietverti gan civila, gan politiska rakstura nosacījumi, kā arī ekonomiska un sociāla rakstura nosacījumi;

TĀ KĀ Hartā atkārtoti apliecinātas Savienības atzītas tiesības, brīvības un principi un šīs tiesības padarītas redzamākas, taču nav radītas jaunas tiesības vai principi;

ATGĀDINOT Polijas un Apvienotās Karalistes pienākumus saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību, kā arī Savienības tiesību aktiem kopumā;

ŅEMOT VĒRĀ Polijas un Apvienotās Karalistes vēlmi precizēt dažus Hartas piemērošanas aspektus;

Šajā sakarā VĒLOTIES precizēt Hartas piemērošanu attiecībā pret Polijas un Apvienotās Karalistes normatīviem vai administratīviem aktiem un tās piekritību Polijā un Apvienotajā Karalistē;

ATKĀRTOTI APSTIPRINOT, ka atsauces minētajā protokolā uz konkrētu Hartas noteikumu darbību nekādā ziņā neskar citu Hartas noteikumu darbību;

ATKĀRTOTI APSTIPRINOT, ka minētais protokols neskar Hartas piemērošanu pārējās dalībvalstīs;

ATKĀRTOTI APSTIPRINOT, ka minētais protokols neskar citus Polijas un Apvienotās Karalistes pienākumus saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību, kā arī Savienības tiesību aktiem kopumā;

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

1. Ar Hartu nepalielina ES Tiesas vai jebkuras tiesas Polijā vai Apvienotajā Karalistē spējas atzīt, ka Polijas vai Apvienotās Karalistes tiesību akti, regulas un administratīvie noteikumi, prakse vai darbības neatbilst pamattiesībām, brīvībām un principiem, kas tajā atkārtoti apstiprināti.

2. Jo īpaši – un skaidrības labad – nekas Hartas IV sadaļā nerada piekritīgas tiesības, kas piemērojamas Polijai vai Apvienotajai Karalistei, izņemot tiktāl, ciktāl Polija vai Apvienotā Karaliste paredzējusi šādas tiesības savas valsts tiesību aktos.

2. pants

Ja kāds Hartas noteikums attiecas uz valsts praksi un tiesību aktiem, to piemēro Polijai vai Apvienotajai Karalistei vienīgi tiktāl, ciktāl tajā ietvertās tiesības vai principi ir atzīti Polijas vai Apvienotās Karalistes tiesību aktos vai praksē.

31. PROTOKOLS

PAR NĪDERLANDES ANTIĻĀS RAFINĒTU NAFTAS PRODUKTU IMPORTU EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES sīkāk izstrādāt tirdzniecības sistēmu, ko attiecina uz Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu importu Eiropas Ekonomikas kopienā,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

Šis protokols attiecas uz naftas produktiem, kas ietilpst Briseles nomenklatūras pozīcijās 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (parafīns, naftas vai slānekļa parafīns un parafīna atliekas) un 27.14 un ko importē lietošanai dalībvalstīs.

2. pants

Sakarā ar Nīderlandes Antiļu asociēšanu Savienībā, dalībvalstis apņemas attiecināt uz šajā valstī rafinētiem naftas produktiem tarifu atvieglojumus atbilstīgi šā protokola noteikumiem. Šie noteikumi ir spēkā neatkarīgi no tā, kādi ir dalībvalstu piemērotie izcelsmes noteikumi.

3. pants

1. Ja Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes konstatē, ka Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu imports Savienībā atbilstīgi 2. pantā minētajai sistēmai rada patiesas grūtības vienas vai vairāku dalībvalstu tirgū, tā lemj par to, ka attiecīgajām dalībvalstīm jāievieš, jāpalielina vai atkārtoti jāievieš muitas nodokļi attiecībā uz minēto importu tādā apjomā un uz tādu laika posmu, kas vajadzīgs, lai minēto situāciju novērstu. Šādi ieviesto, palielināto vai atkārtoti ieviesto muitas nodokļu likmes nedrīkst pārsniegt tās likmes, ko par tādu pašu produktu importu piemēro trešām valstīm.

2. Šā panta 1. punkta noteikumus jebkurā gadījumā var piemērot, ja Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu imports Savienībā sasniedz divus miljonus tonnu gadā.

3. Padomi informē par Komisijas lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu, tostarp par tiem, ar ko dalībvalsts lūgumu noraida. Padome pēc jebkuras dalībvalsts lūguma var uzņemties atbildību par šiem jautājumiem un ar lēmumu tos jebkurā laikā var grozīt vai atcelt.

4. pants

1. Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu imports tieši vai caur citu dalībvalsti atbilstīgi 2. pantā izstrādātajai sistēmai rada patiesas grūtības tās tirgū un ka ir jāveic tūlītēji pasākumi, lai situāciju labotu, tā pēc savas ierosmes var nolemt piemērot muitas nodokļus šādam importam, ar noteikumu, ka likme nedrīkst pārsniegt to likmi, ko tā par tādu pašu produktu importu piemēro trešām valstīm. Tā par savu lēmumu paziņo Komisijai, kura mēneša laikā lemj par to, vai dalībvalsts paredzētos pasākumus var atstāt spēkā vai arī tie ir jāgroza vai jāatceļ. Šādam Komisijas lēmumam piemēro 3. panta 3. punkta noteikumus.

2. Ja atbilstīgi 2. pantā izstrādātajai sistēmai kādā Eiropas Savienības dalībvalstī vai dalībvalstīs tieši vai caur kādu dalībvalsti importētu Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu daudzums kalendārājā gadā pārsniedz šā protokola pielikumā noteikto daudzumu tonnās, uzskata, ka šīs vai šo dalībvalstu pasākumi, kas paredzēti konkrētajā gadā saskaņā ar 1. punktu, ir pamatoti. Komisija, pārliedzinoties, ka noteiktais daudzums tonnās ir sasniegts, oficiāli reģistrē veiktos pasākumus. Šādā gadījumā pārējās dalībvalstis atturas oficiāli iesniegt jautājumu Padomē.

5. pants

Ja Savienība nolemt naftas produktiem piemērot kvantitatīvus ierobežojumus neatkarīgi no tā, no kurienes tos importē, šos ierobežojumus var attiecināt arī uz Nīderlandes Antiļu naftas produktiem. Tādā gadījumā Nīderlandes Antiļām, salīdzinot ar trešām valstīm, piemēro labvēlīgāku režīmu.

6. pants

1. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, lemjot vienbalsīgi, pārskata 2. līdz 5. panta noteikumus, pēc tam, kad pieņem kopēju definīciju naftas produktiem ar izcelsmi trešās un asociētajās valstīs vai kad pieņem lēmumus saskaņā ar kopējo tirdzniecības politiku attiecībā uz minētajiem produktiem, vai arī izstrādā kopēju enerģētikas politiku.

2. Pēc šādas pārskatīšanas tomēr jebkurā gadījumā piemērotā formā ir jā saglabā līdzvērtīgi atvieglojumi Nīderlandes Antiļām attiecībā uz, minimums, 2,5 miljoniem tonnu naftas produktu.

3. Savienības saistības attiecībā uz šā panta 2. punktā minētajiem līdzvērtīgiem atvieglojumiem, ja vajadzīgs, var sīkāk sadalīt pa valstīm, ņemot vērā šā protokola pielikumā norādīto daudzumu tonnās.

7. pants

Lai ieviestu šo protokolu, Komisija ir atbildīga par to, lai tiktu īstenots izstrādātais modelis attiecībā uz Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu importu dalībvalstīs. Dalībvalstis saskaņā ar Komisijas administratīvajiem ieteikumiem nosūta tai visu šim nolūkam vajadzīgo informāciju, ko Komisija izplata tālāk.

Briselē, tūkstoš deviņi simti sešdesmit otrā gada trīspadsmitajā novembrī.

PROTOKOLA PIELIKUMS

Lai īstenotu 4. panta 2. punktu Protokolā par Nīderlandes Antiļās rafinētu naftas produktu importu Eiropas Ekonomikas kopienā, Augstās Līgumslēdzējas Puses ir nolēmušas, ka 2 miljoni tonnu naftas produktu no Antiļām tiek sadalīti starp dalībvalstīm šādi:

Vācija	625 000 tonnu
Beļģijas un Luksemburgas Ekonomikas Savienība	200 000 tonnu
Francija	75 000 tonnu
Itālija	100 000 tonnu
Nīderlande	1 000 000 tonnu

32. PROTOKOLS PAR ĪPAŠUMA IEGĀDI DĀNIJĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

NOLŪKĀ atrisināt dažas īpašas problēmas, kas saistītas ar Dāniju,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

Neatkarīgi no Līgumiem Dānija var saglabāt tajā spēkā esošos tiesību aktus par otru māju iegādi.

33. PROTOKOLS
PAR LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU
157. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību,

Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. pantā pabalstus, kas saistīti ar sociālā nodrošinājuma sistēmu, neuzskata par atalgojumu tādā gadījumā, ja un ciktāl tie attiecas uz nodarbinātības laiku pirms 1990. gada 17. maija, izņemot gadījumus, kad darba ņēmēji vai to pārstāvji pirms šā datuma ir uzsākuši tiesvedību vai cēlušī līdzvērtīgu prasību saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

34. PROTOKOLS PAR ĪPAŠO REŽĪMU GRENLANDEI

Vienīgais pants

1. Režīms, ko piemēro, importējot Savienībā Grenlandes izcelsmes produktus, uz kuriem attiecas zivsaimniecības produktu tirgus kopīgā organizācija, atbilst tirgus kopīgās organizācijas mehānismiem, tomēr ietver atbrīvojumu no muitas nodokļiem un maksājumiem ar līdzvērtīgu iedarbību un kvantitatīvo ierobežojumu vai pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību atcelšanu, ja pieejas iespējas Grenlandes zvejas zonām, kas piešķirtas Savienībai saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un struktūru, kura atbild par Grenlandi, Savienība uzskata par pietiekamām.
 2. Visus pasākumus attiecībā uz tādu produktu importa režīmu, tostarp tos, kas attiecas uz tādu pasākumu pieņemšanu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantā.
-

35. PROTOKOLS

PAR ĪRIJAS KONSTITŪCIJAS 40.3.3. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam,

Nekādi noteikumi Līgumos, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, ne arī citos līgumos vai aktos, ar ko groza vai papildina minētos Līgumus, nekavē Īrijā piemērot Īrijas Konstitūcijas 40.3.3. pantu.

36. PROTOKOLS PAR PĀREJAS NOTEIKUMIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ, lai organizētu pāreju no Līgumu noteikumiem par iestādēm, kas piemērojami līdz brīdim, kad stāsies spēkā Lisabonas Līgums, uz noteikumiem, kas paredzēti minētajā Līgumā, ir nepieciešams paredzēt pārejas noteikumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam:

1. pants

Šajā protokolā vārdi “Līgumi” apzīmē Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu.

I SADAĻA

NOTEIKUMI PAR EIROPAS PARLAMENTU

2. pants

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 14. panta 2. punkta otro daļu Eiropadome pietiekami savlaicīgi pirms 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanām pieņem lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Parlamenta sastāvu.

Līdz Eiropas Parlamenta 2004. līdz 2009. gada sasaukuma beigām tas sastāvs un deputātu skaits paliek tas pats, kas bija, kad stājās spēkā Lisabonas Līgums.

II SADAĻA

NOTEIKUMI PAR KVALIFICĒTU BALSU VAIRĀKUMU

3. pants

1. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu tā punkta un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta noteikumi par kvalificēta vairākuma definīciju Eiropadomē un Padomē stājas spēkā 2014. gada 1. novembrī.

2. Laikposmā no 2014. gada 1. novembra līdz 2017. gada 31. martam, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, Padomes loceklis var lūgt, lai lēmumu pieņem ar tādu kvalificētu balsu vairākumu, kā definēts 3. punktā. Šādā gadījumā piemēro 3. un 4. punktu.

3. Līdz 2014. gada 31. oktobrim spēkā ir turpmāk izklāstītie noteikumi, neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību 235. panta 1. punkta otro daļu:

Eiropadomes un Padomes lēmumiem, kam nepieciešams kvalificēts balsu vairākums, locekļu balsis vērtē šādi:

Beļģija	12	Luksemburga	4
Bulgārija	10	Ungārija	12
Čehijas Republika	12	Malta	3
Dānija	7	Nīderlande	13
Vācija	29	Austrija	10
Igaunija	4	Polija	27
Īrija	7	Portugāle	12
Grieķija	12	Rumānija	14
Spānija	27	Slovēnija	4
Francija	29	Slovākija	7
Itālija	29	Somija	7
Kipra	4	Zviedrija	10
Latvija	4	Apvienotā Karaliste	29
Lietuva	7		

Gadījumos, kad saskaņā ar Līgumiem lēmums ir jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma, tas ir pieņemts, ja “par” ir vismaz 255 balsis, kas pārstāv locekļu vairākumu. Pārējos gadījumos lēmums ir pieņemts, ja “par” ir vismaz 255 balsis, kas pārstāv vismaz divas trešdaļas locekļu.

Ja Eiropadome vai Padome pieņem aktu ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropadomes vai Padomes loceklis var lūgt veikt pārbaudi, lai pārlicinātos par to, ka dalībvalstis, kas veido kvalificēto balsu vairākumu, aptver vismaz 62 % no visiem Savienības iedzīvotājiem. Ja konstatē, ka tā nav, aktu nepieņem.

4. Līdz 2014. gada 31. oktobrim gadījumos, kad saskaņā ar Līgumiem balsošanā piedalās ne visi Padomes locekļi, un īpaši gadījumos, kad ir prasīts izmantot kvalificētu balsu vairākumu, kā tas definēts atbilstīgi 238. panta 3. punktam Līgumā par Eiropas Savienības darbību, kvalificētais balsu vairākums ir tāda pati vērtēto balsu attiecība un Padomes locekļu skaita attiecība un, vajadzības gadījumā, tāda pati iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju attiecība, kāda noteikta šā panta 3. punktā.

III SADAĻA

NOTEIKUMI PAR PADOMES SASTĀVIEM

4. pants

Kamēr nav stājies spēkā Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 6. punkta pirmajā daļā minētais lēmums, Padome var sanākt minētā punkta otrajā un trešajā daļā minētajos sastāvos, kā arī citos sastāvos, kas ir noteikti sarakstā, kuru apstiprina ar Vispārējo lietu Padomes pieņemtu lēmumu, to pieņemot ar vienkāršu balsu vairākumu.

IV SADAĻA

NOTEIKUMI PAR KOMISIJU, TOSTARP PAR EIROPAS SAVIENĪBAS AUGSTO
PĀRSTĀVI ĀRLIETĀS UN DROŠĪBAS POLITIKAS JAUTĀJUMOS

5. pants

Komisijas locekļi, kas ir amatā dienā, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums, paliek amatā līdz amata pilnvaru termiņa beigām. Tomēr dienā, kad amatā tiek iecelts Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, beidzas amata pilnvaru termiņš Komisijas loceklim ar tādu pašu pilsonību kā Augstajam pārstāvim.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR PADOMES ĢENERĀLSEKRETĀRU, AUGSTO PĀRSTĀVI KOPĒJĀS
ĀRPOLITIKAS UN DROŠĪBAS POLITIKAS JAUTĀJUMOS UN PADOMES
ĢENERĀLSEKRETĀRA VIETNIEKU

6. pants

Padomes ģenerālsekretāra, Augstā Pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumos un Padomes ģenerālsekretāra vietnieka amata pilnvaru laiks beidzas dienā, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums. Padome ieceļ ģenerālsekretāru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 240. panta 2. punktu.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR PADOMDEVĒJĀM STRUKTŪRĀM

7. pants

Kamēr nav stājies spēkā Līguma par Eiropas Savienības darbību 301. pantā minētais lēmums, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļu sadalījums ir šāds:

Beļģija	12	Spānija	21
Bulgārija	12	Francija	24
Čehijas Republika	12	Itālija	24
Dānija	9	Kipra	6
Vācija	24	Latvija	7
Igaunija	7	Lietuva	9
Īrija	9	Luksemburga	6
Grieķija	12	Ungārija	12

Malta	5	Slovākija	9
Nīderlande	12	Somija	9
Austrija	12	Zviedrija	12
Polija	21	Apvienotā Karaliste	24
Portugāle	12		
Rumānija	15		
Slovēnija	7		

8. pants

Kamēr nav stājies spēkā Līgumā par Eiropas Savienības darbību 305. punktā minētais lēmums, Reģionu komitejas locekļu sadalījums ir šāds:

Beļģija	12	Ungārija	12
Bulgārija	12	Malta	5
Čehijas Republika	12	Nīderlande	12
Dānija	9	Austrija	12
Vācija	24	Polija	21
Igaunija	7	Portugāle	12
Īrija	9	Rumānija	15
Grieķija	12	Slovēnija	7
Spānija	21	Slovākija	9
Francija	24	Somija	9
Itālija	24	Zviedrija	12
Kipra	6	Apvienotā Karaliste	24
Latvija	7		
Lietuva	9		
Luksemburga	6		

VII SADAĻA

PAR PĀREJAS NOTEIKUMIEM ATTIECĪBĀ UZ AKTIEM, KAS PIENĒMTI, PAMATOJOTIES UZ LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBU V UN VI SADAĻU, PIRMS STĀJĀS SPĒKĀ LISABONAS LĪGUMS

9. pants

Tādu aktu tiesiskās sekas, kurus Savienības iestādes un struktūras pieņēmušas, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienību, pirms stājās spēkā Lisabonas Līgums, paliek nemainīgas tiktāl, ciktāl minētie akti netiks atcelti, anulēti vai grozīti, piemērojot Līgumus. Tas pats attiecas uz konvencijām, kas noslēgtas starp dalībvalstīm, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienību.

10. pants

1. Kā pārejas pasākumu un saistībā ar Savienības tiesību aktiem par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kuri ir pieņemti pirms tam, kad ir stājies spēkā Lisabonas Līgums, iestāžu

pilnvaras, minētajam Līgumam stājoties spēkā, ir šādas: Komisijas pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantu nav īstenojamas un Eiropas Savienības Tiesas pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu – redakcijā, kas ir spēkā, pirms stājas spēkā Lisabonas Līgums – paliek tās pašas, arī tad, ja tās ir atzītas saskaņā ar minētā Līguma par Eiropas Savienību 35. panta 2. punktu.

2. Grozījuma izdarīšana šā panta 1. punktā minētajā tiesību aktā nozīmē, ka tajā punktā minēto iestāžu pilnvaras, kas noteiktas Līgumos un ir saistītas ar grozīto tiesību aktu, ir īstenojamas tajās dalībvalstīs, uz ko attiecas grozītais tiesību akts.

3. Katrā ziņā 1. punktā minētais pārejas pasākums zaudē spēku piecus gadus pēc tam, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums.

4. Vēlākais sešus mēnešus pirms 3. punktā minētā pārejas laikposma beigām Apvienotā Karaliste var paziņot Padomei, ka saistībā ar 1. punktā minētajiem tiesību aktiem tā neatzīst 1. punktā minētās, Līgumos noteiktās iestāžu pilnvaras. Ja Apvienotā Karaliste nāk klajā ar tādu paziņojumu, visus 1. punktā minētos tiesību aktus Apvienotajai Karalistei beidz piemērot no 3. punktā minētā pārejas laikposma beigām. Šī punkta daļa neattiecas uz grozītiem tiesību aktiem, ko piemēro Apvienotajai Karalistei, kā minēts 2. punktā.

Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, var noteikt arī vajadzīgos pasākumus, kas izriet no šāda paziņojuma, kā arī vajadzīgos pārejas pasākumus. Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā. Kvalificētu Padomes balsu vairākumu nosaka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, var pieņemt arī lēmumu par to, ka Apvienotā Karaliste vajadzības gadījumā uzņemas tiešas finansiālas sekas, kas nenovēršami radušās, kad uz to beidz attiecināt tādus tiesību aktus.

5. Jebkurā laikā pēc tam Apvienotā Karaliste var paziņot Padomei vēlmi, lai uz to attiecina tiesību aktus, ko uz to vairs neattiecina saskaņā ar 4. punkta pirmo daļu. Tādā gadījumā attiecīgi piemēro attiecīgus Protokola, ar ko iekļauj Šengenas *acquis* Eiropas Savienības sistēmā, noteikumus vai Protokola par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Iestāžu pilnvaras saistībā ar šiem tiesību aktiem ir tās pašas, kas noteiktas Līgumos. Pieņemot lēmumus saskaņā ar attiecīgajiem protokoliem, Savienības iestādes un Apvienotā Karaliste cenšas atjaunot pēc iespējas plašāku Apvienotās Karalistes līdzdalību brīvības, drošības un tiesiskuma jomā pieņemtās Savienības *acquis* piemērošanā, nopietni neskarot dažādu *acquis* daļu izmantojamību un reizē respektējot to saderību.

37. PROTOKOLS

PAR EOTK LĪGUMA IZBEIGŠANĀS FINANSIĀLAJĀM SEKĀM UN PAR EIROPAS OGĻU UN TĒRAUDA PĒTNIECĪBAS FONDU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka visi Eiropas Ogļu un tērauda kopienas aktīvi un pasīvi, kādi tie bija 2002. gada 23. jūlijā, ir 2002. gada 24. jūlijā nodoti Eiropas Kopienai;

ŅEMOT VĒRĀ vēlmi minētos līdzekļus izmantot pētniecībai nozarēs, kas saistītas ar ogļrūpniecību un tērauda rūpniecību, un vajadzību pēc dažiem īpašiem noteikumiem šajā sakarā;

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

1. pants

1. Šo aktīvu un pasīvu tīro vērtību, kāda tā ir EOTK bilancē 2002. gada 23. jūlijā, ņemot vērā jebkādu pieaugumu vai samazinājumu, kas varētu rasties likvidācijas darbību rezultātā, uzskata par aktīviem, kas paredzēti pētniecībai ar ogļrūpniecību un tērauda rūpniecību saistītās nozarēs, turpmāk tekstā – “likvidējamā EOTK”. Pēc likvidācijas pabeigšanas minētos aktīvus dēvē par “Ogļu un tērauda pētniecības fonda aktīviem”.

2. Ieņēmumus no aktīviem, ko dēvē par “Ogļu un tērauda pētniecības fondu”, saskaņā ar šo protokolu un uz tā pamata pieņemtiem aktiem izmanto tikai pētniecībai, ko veic ar ogļrūpniecību un tērauda rūpniecību saistītās nozarēs, bet kas nav paredzēta pētniecības pamatprogrammā.

2. pants

Padome, saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šā protokola īstenošanai, tostarp pamatprincipus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem pasākumus, ar ko nosaka daudzgadu finanšu pamatnostādnes attiecībā uz Ogļu un tērauda pētniecības fonda aktīvu pārvaldīšanu, kā arī tehniskas pamatnostādnes attiecībā uz Ogļu un tērauda pētniecības fonda pētniecības programmu.

3. pants

Ja vien šajā protokolā un uz tā pamata pieņemtos aktos nav paredzēts citādi, piemēro Līgumu noteikumus.
